ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ சடகோபாய நம:
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ ராமானுஜாய நம:
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதாதிவண்சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகாய நம:
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீ வேதாந்ததேசிக யதீந்த்ர மஹாதேசிகாய நம:
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்ய பாதுகா சேவக
ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீ நாராயண யதீந்த்ர மஹாதேசிகாய நம:

நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தம்

பெரியாழ்வார் திருமொழி

ஸ்ரீ அஹோபில மட தயாரிப்பு

(July 2003)

திருப்பல்லாண்டு பெரியாழ்வார் திருமொழிகளின் தனியன்கள்

நாதமுனிகள் அருளிச் செய்தது

குருமுக மனதீத்ய ப்ராஹ வேதான ஶேஷாந்
நரபதி பரிக்லுப்தம் ஶுல்க மாதாது காம:
ஶ்வஶுர மமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்
த்விஜகுலதிலகம்தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி||

பாண்டிய பட்டர் அருளிச் செய்தவை
இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா

மின்னார் தடமதிள்சூழ் வில்லிபுத்தூரென்று ஒருகால்*
சொன்னார் கழற்கமலம் சூடினோம்* – முன்னாள்
கிழியறுத்தான் என்றுரைத்தோம்,* கீழ்மையினிற்சேரும்–
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே! வந்து

பாண்டியன்கொண்டாடப் பட்டர்பிரான்வந்தானென்று*
ஈண்டியசங்கம் எடுத்தூத* – வேண்டிய
வேதங்களோதி விரைந்துகிழியறுத்தான்*
பாதங்கள்யாமுடையபற்று.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்த
திருப்பல்லாண்டு

காப்பு
குறள்வெண்செந்துறை

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு*
பலகோடி நூறாயிரம்*
மல்லாண்ட திண்தோள் மணிவண்ணா!* உன்–
சேவடி செவ்வி திருக்காப்பு. (2)

அடியோமோடும்நின்னோடும்* பிரிவின்றிஆயிரம்பல்லாண்டு*
வடிவாய் நின்வல மார்பினில் *வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு*
வடிவார் சோதி வலத்துறையும்* சுடராழியும் பல்லாண்டு*
படைபோர் புக்கு முழங்கும்* அப்பாஞ்சசன்னியமும் பல்லாண்டே. (2)

வாழாட்பட்டு நின்றீருள்ளீரேல் *வந்து மண்ணும் மணமும் கொண்மின்*
கூழாட்பட்டு நின்றீர்களை* எங்கள் குழுவினில் புகுதலொட்டோம்*
ஏழாட்காலும் பழிப்பிலோம்* நாங்கள் இராக்கதர்வாழ்* இலங்கை–
பாழாளாகப் படை பொருதானுக்குப்* பல்லாண்டு கூறுதமே. 1.1.3.

ஏடுநிலத்தில் இடுவதன் முன்னம் வந்து * எங்கள் குழாம் புகுந்து*
கூடு மனமுடையீர்கள் வரம்பொழி* வந்துஒல்லைக்கூடுமினோ*
நாடும் நகரமும் நன்கறிய* நமோ நாராயணாயவென்று*
பாடு மனமுடைப் பத்தருள்ளீர்!* வந்து பல்லாண்டு கூறுமினே. 1.1.4.

அண்டக்குலத்துக்கு அதிபதியாகி* அசுரர் இராக்கதரை*
இண்டைக்குலத்தை எடுத்துக்களைந்த* இருடீகேசன்தனக்கு*
தொண்டக்குலத்திலுள்ளீர்!* வந்தடிதொழுது ஆயிரநாமம்சொல்லி*
பண்டைக் குலத்தைத் தவிர்ந்து* பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு என்மினே.

எந்தை தந்தை தந்தை தந்தைதன் மூத்தப்பன் *ஏழ்படி கால்தொடங்கி*
வந்து வழிவழி ஆட்செய்கின்றோம்* திருவோணத் திருவிழவில்*
அந்தியம்போதில் அரியுருவாகி* அரியை அழித்தவனை*
பந்தனை தீரப் பல்லாண்டு* பல்லாயிரத்தாண்டென்று பாடுதமே. 1.1.6.

தீயிற் பொலிகின்ற செஞ்சுடராழி* திகழ் திருச்சக்கரத்தின்*
கோயிற்பொறியாலே ஒற்றுண்டு நின்று* குடிகுடி ஆட்செய்கின்றோம்*
மாயப் பொருபடை வாணனை* ஆயிரந்தோளும் பொழிகுருதி–
பாய * சுழற்றிய ஆழி வல்லானுக்குப்* பல்லாண்டு கூறுதுமே. 1.1.7.

நெய்யிடை நல்லதோர் சோறும்* நியதமும் அத்தாணிச் சேவகமும்*
கையடைக் காயும் கழுத்துக்குப் பூணொடு * காதுக்குக் குண்டலமும்*
மெய்யிட நல்லதோர் சாந்தமும் தந்து *என்னை வெள்ளுயிராக்க வல்ல*
பையுடை நாகப் பகைக்கொடியானுக்குப்* பல்லாண்டு கூறுவனே. 1.1.8

உடுத்துக் களைந்த நின் பீதக ஆடை உடுத்துக்* கலத்ததுண்டு*
தொடுத்த துழாய்மலர் சூடிக் களைந்தன* சூடும் இத்தொண்டர்களோம்*
விடுத்த திசைக்கருமம் திருத்தித்* திருவோணத் திருவிழவில்*
படுத்த பைந்நாகணைப் பள்ளிகொண்டானுக்குப்* பல்லாண்டு கூறுதுமே. 1.1.9.

எந்நாள்எம்பெருமான் *உன்தனக்கு அடியோமென்று எழுத்துப்பட்ட–
அந்நாளே *அடியோங்கள் அடிக்குடில்* வீடுபெற்று உய்ந்ததுகாண்*
செந்நாள் தோற்றித்* திருமதுரையுள் சிலைகுனித்து *ஐந்தலைய–
பைந்நாகத் தலை பாய்ந்தவனே!* உன்னைப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. 1.1.10.

அல்வழக்கொன்றுமில்லா *அணிகோட்டியர்கோன்* அபிமானதுங்கன்–
செல்வனைப்போலத் * திருமாலே! நானும் உனக்குப் பழவடியேன்*
நல்வகையால் நமோநாராயணா என்று *நாமம் பலபரவி*
பல்வகையாலும் பவித்திரனே! *உன்னைப் பல்லாண்டு கூறுவனே. (2) 1.1.11

பல்லாண்டென்று பவித்திரனைப்* பரமேட்டியை *சார்ங்கம் என்னும்–
வில்லாண்டான் தன்னை* வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன் விரும்பியசொல்*
நல்லாண்டென்று நவின்றுரைப்பார்* நமோ நாராயணாயவென்று*
பல்லாண்டும் பரமாத்மனை* சூழ்ந்திருந்து ஏத்துவர் பல்லாண்டே. (2) 1.1.12.

இரண்டாம் திருமொழி
வண்ண மாடங்கள் சூழ் *திருக்கோட்டியூர்*
கண்ணன் கேசவன்* நம்பி பிறந்தினில்*
எண்ணெய் சுண்ணம்* எதிரெதிர் தூவிடக்*
கண்ணன் முற்றம்* கலந்து அளராயிற்றே. (2) 1.2.1.

ஓடுவார் விழுவார்* உகந்தாலிப்பார்*
நாடுவார் நம்பிரான்* எங்குத்தான் என்பார்*
பாடுவார்களும்* பல்பறை கொட்டநின்று*
ஆடுவார்களும் * ஆயிற்று ஆய்ப்பாடியே. 1.2.2.

பேணிச் சீருடைப்* பிள்ளை பிறந்தினில்*
காணத்தாம் புகுவார்* புக்குப்போதுவார்*

ஆணொப்பார் * இவன் நேரில்லைகாண்* திரு–
வோணத்தான்* உலகாளும் என்பார்களே. 1.2.3.

உறியை முற்றத்து* உருட்டி நின்றுடுவார்*
நறுநெய் பால்தயிர் *நன்ருகத் தூவுவார்*
செறிமென் கூந்தல்* அவிழத் திளைத்து *எங்கும்–
அறிவழிந்தனர்* ஆய்ப்பாடி ஆயரே. 1.2.4.

கொண்டதாளுறி *கோலக் கொடுமழு*
தண்டினர்* பறியோலைச் சயனத்தர்*
விண்டமுல்லை* அரும்பன்ன பல்லினர்*
அண்டர் மிண்டிப் புகுந்து நெய்யாடினர். 1.2.5.

கையும் காலும் நிமிர்த்துக் *கடார நீர்*
பையவாட்டிப்* பசுஞ்சிறு மஞ்சளால்*
ஐயநாவழித் தாளுக்கு * அங்காந்திட*
வையம் ஏழும் கண்டாள் * பிள்ளை வாயுளே. 1.2.6.

வாயுள் வையகம் கண்ட * மட நல்லார்*
ஆயர் புத்திரன் அல்லன் * அருந்தெய்வம்*
பாயசீருடைப்* பண்புடைப் பாலகன்*
மாயன் என்று * மகிழ்ந்தனர் மாதரே. 1.2.7.

பத்துநாளும் கடந்த *இரண்டாநாள்*
எத்திசையும் *சயமரம் கோடித்து*
மத்த மாமலை*தாங்கிய மைந்தனை*
உத்தானம் செய்து* உகந்தனர் ஆயரே. 1.2.8.

கிடக்கில் தொட்டில் *கிழிய உதைத்திடும்*
எடுத்துக் கொள்ளில்* மருங்கையிறுத்திடும்*
ஒடுக்கிப்புல்கில் *உதரத்தே பாய்ந்திடும்*
மிடுக்கிலாமையால் *நான் மெலிந்தேன் நங்காய். 1.2.9.

செங்நெலார் வயல்சூழ்* திருக்கோட்டியூர்*
மன்னு நாரணன் *நம்பி பிறந்தமை*
மின்னுநூல்* விட்டுசித்தன் விரித்த *இப்–
பன்னுபாடல் வல்லார்க்கு* இல்லை பாவமே. (2) 1.2.10.

மூன்றும் திருமொழி
சீதக்கடலுள்* அமுதன்ன தேவகி*
கோதைக் குழலாள்* அசோதைக்குப் போத்தந்த*
பேதைக் குழவி* பிடித்துச் சுவைத்துண்ணும்*
பாதக் கமலங்கள் காணீரே* பவள வாயீர்! வந்து காணீரே. (2) 1.3.1.

முத்தும் மணியும்* வயிரமும் நன்பொன்னும்*
தத்திப் பதித்துத் *தலைப் பெய்தாற்போல் * எங்கும் –
பத்து விரலும்* மணிவண்ணன் பாதங்கள்*
ஒத்திட்டு இருந்தவா காணீரே* ஒண்ணுதலீர்! வந்து காணீரே. 1.3.2.

பணைத்தோள் இளவாய்ச்சி *பால் பாய்ந்த கொங்கை*
அணைத்தார உண்டு *கிடந்தஇப்பிள்ளை*
இணைக்காலில் வெள்ளித்தளை நின்றிலங்கும்*
கணைக்கால்இருந்தவா காணீரே* காரிகையீர்! வந்து காணீரே. 1.3.3.

உழந்தாள் நறுநெய்* ஓரோர்தடாவுண்ண*
இழந்தாள் எரிவினுல்* ஈர்த்து எழில்மத்தின்*
பழந்தாம்பாலோச்சப்* பயத்தால்தவழ்ந்தான்**
முழந்தாள்இருந்தவாகாணீரே* முகிழ்முலையீர்! வந்து காணீரே. 1.3.4.

பிறங்கிய பேய்ச்சி* முலை சுவைத்து உண்டிட்டு*
உறங்குவான்போலே *கிடந்த இப்பிள்ளை*
மறங்கொள் இரணியன் *மார்பை முன்கீண்டான்*
குறங்குவளை வந்து காணீரே* குவிமுலையீர்! வந்து காணீரே. 1.3.5.

மத்தக்களிற்று* வசுதேவர்தம்முடை*
சித்தம் பிரியாத* தேவகிதன்வயிற்றில்*
அத்தத்தின் பத்தாநாள் *தோன்றிய அச்சுதன்*
முத்தம் இருந்தவா காணீரே* முகிழ்நகையீர்! வந்து காணீரே. 1.3.6.

இருங்கை மதகளிறு* ஈர்க்கின்றவனை*
பருங்கிப் பறித்துக் கொண்டு* ஓடுபரமன்தன்*
நெருங்குபவளமும் *நேர்நாணும்முத்தும்*
மருங்கும்இருந்தவாகாணீரே* வாணுதலீர்! வந்துகாணீரே. 1.3.7.

வந்தமதலைக்* குழாத்தை வலிசெய்து*
தந்தக் களிறுபோல் *தானே விளையாடும்*
நந்தன் மதலைக்கு *நன்றுமழகிய*
உந்திஇருந்தவாகாணீரே* ஒளியிழையீர்! வந்துகாணீரே. 1.3.8.

அதிரும் கடல்நிறவண்ணனை *ஆய்ச்சி–
மதுரமுலையூட்டி* வஞ்சித்து வைத்து*
பதரப்படாமே* பழந்தாம்பாலார்த்த*
உதரம்இருந்தவா காணீரே* ஒளிவளையீர்! வந்துகாணீரே. 1.3.9.

பெருமாவுரலில்* பிணிப்புண்டிருந்து* அங்கு–
இருமா மருதம்* இறுத்தஇப்பிள்ளை*
குருமாமணிப்பூண்* குலாவித்திகழும்*
திருமார்புஇருந்தவாகாணீரே* சேயிழையீர்! வந்துகாணீரே. 1.3.10.

நாள்களோர் நாலைந்து *திங்களளவிலே*
தாளை நிமிர்த்துச் *சகடத்தைச் சாடிப்போய்*
வாள்கொள் வளையெயிற்று *ஆருயிர்வவ்வினுன்*
தோள்கள் இருந்தவா காணீரே* சுரிகுழலீர்! வந்துகாணீரே. 1.3.11.

மைத்தடங்கண்ணி* யசோதைவளர்க்கின்ற*
செய்த்தலை நீல நிறத்துச் * சிறுப்பிள்ளை*
நெய்த்தலை நேமியும்* சங்கும் நிலாவிய*
கைத்தலங்கள் வந்து காணீரே* கனங்குழையீர்! வந்துகாணீரே. 1.3.12.

வண்டமர்பூங்குழல் *ஆய்ச்சிமகனுகக்*
கொண்டு வளர்க்கின்ற* கோவலக்குட்டற்கு*
அண்டமும் நாடும்* அடங்க விழுங்கிய*
கண்டம் இருந்தவா காணீரே* காரிகையீர்! வந்துகாணீரே. 1.3.13.

எந்தொண்டை வாய்ச்சிங்கம்* வாவென்று எடுத்துக்கொண்டு*
அந்தொண்டை வாய்* அமுது ஆதரித்து* ஆய்ச்சியர் –

தம்தொண்டை வாயால் *தருக்கிப்பருகும்* இச்–
செந்தொண்டை வாய்வந்து காணீரே* சேயிழையீர்! வந்துகாணீரே. 1.3.14.

நோக்கி யசோதை* நுணுக்கிய மஞ்சளால்*
நாக்கு வழித்து *நீராட்டும் இந்நம்பிக்கு*
வாக்கும் நயனமும்* வாயும் முறுவலும்*
மூக்கும் இருந்தவா காணீரே* மொய்குழலீர்! வந்துகாணீரே. 1.3.15.

விண்கொளமரர்கள்* வேதனைதீர* முன்–
மண்கொள் வசுதேவர்* தம் மகனாய் வந்து*
திண்கொள் அசுரரைத் *தேய வளர்கின்றான்*
கண்கள் இருந்தவா காணீரே* கனவளையீர்! வந்துகாணீரே. 1.3.16.

பருவம் நிரம்பாமே* பாரெல்லாம்உய்ய*
திருவின் வடிவொக்கும்* தேவகி பெற்ற*
உருவு கரிய *ஒளிமணிவண்ணன்*
புருவம் இருந்தவா காணீரே* பூண்முலையீர்! வந்துகாணீரே. 1.3.17.

மண்ணும் மலையும் *கடலும் உலகேழும்*
உண்ணுந்திறத்து* மகிழ்ந்துண்ணும் பிள்ளைக்கு*
வண்ணமெழில்கொள் *மகரக்குழையிவை*
திண்ணம் இருந்தவா காணீரே* சேயிழையீர்! வந்துகாணீரே. 1.3.18.

முற்றிலும் தூதையும் *முன்கைம்மேல்பூவையும்*
சிற்றிலிழைத்துத்* திரிதருவோர்களை*
பற்றிப்பறித்துக்கொண்டு *ஓடும்பரமன்தன்*
நெற்றிஇருந்தவாகாணீரே* நேரிழையீர்! வந்துகாணீரே. 1.3.19.

அழகிய பைம்பொன்னின்*கோல் அங்கைக்கொண்டு*
கழல்கள் சதங்கை *கலந்துஎங்குமார்ப்ப*
மழகன்றினங்கள் *மறித்துத்திரிவான்*
குழல்கள்இருந்தவாகாணீரே* குவிமுலையீர்! வந்துகாணீரே. 1.3.20.

சுருப்பார்குழலி *யசோதைமுன்சொன்ன*
திருப்பாதகேசத்தைத்* தென்புதுவைப்பட்டன்*
விருப்பாலுரைத்த* இருபதோடொன்றும்–
உரைப்பார்போய்* வைகுந்தத்து ஒன்றுவர்தாமே. (2) 1.3.21.

நான்காம் திருமொழி
மாணிக்கம்கட்டி *வயிரம்இடைகட்டி*
ஆணிப்பொன்னால்செய்த *வண்ணச்சிறுத்தொட்டில்*
பேணிஉனக்குப்* பிரமன்விடுதந்தான்*
மாணிக்குறளனே! தாலேலோ* வையமளந்தானே! தாலேலோ. (2) 1.4.1.

உடையார்கனமணியோடு*ஒண் மாதுளம்பூ*
இடைவிரவிக்கோத்த *எழில் தெழ்கினோடு*
விடையேறுகாபாலி *ஈசன்விடுதந்தான்*
உடையாய்! அழேல்அழேல்தாலேலோ* உலகமளந்தானே! தாலேலோ. 1.4.2.

என்தம்பிரானார் *எழில்திருமார்வர்க்கு*
சந்தமழகிய* தாமரைத்தாளர்க்கு*
இந்திரன்தானும் *எழிலுடைக்கிண்கிணி*
தந்துஉவனாய்நின்றான்தாலேலோ* தாமரைக்கண்ணனே! தாலேலோ. 1.4.3.

சங்கின்வலம்புரியும் *சேவடிக்கிண்கிணியும்*
அங்கைச்சரிவளையும் *நாணும்அரைத்தொடரும்*
அங்கண்விசும்பில் *அமரர்கள்போத்தந்தார்*
செங்கண்கருமுகிலே! தாலேலோ* தேவகிசிங்கமே! தாலேலோ. 1.4.4.

எழிலார்திருமார்வுக்கு *ஏற்குமிவையென்று*
அழகியஐம்படையும்* ஆரமும்கொண்டு*
வழுவில்கொடையான் *வயிச்சிரவணன்*
தொழுதுவனாய் நின்றான் தாலேலோ* தூமணிவண்ணனே! தாலேலோ. 1.4.5.

ஓதக்கடலின்* ஒளிமுத்தின் ஆரமும்*
சாதிப்பவளமும்* சந்தச்சரிவளையும்*
மாதக்கவென்று* வருணன்விடுதந்தான்*
சோதிச்சுடர்முடியாய்! தாலேலோ* சுந்தரத்தோளனே! தாலேலோ. 1.4.6.

கானார் நறுந்துழாய்* கைசெய்த கண்ணியும்*
வானார் செழுஞ்சோலைக் *கற்பகத்தின் வாசிகையும்*
தேனார்மலர்மேல் *திருமங்கை போத்தந்தாள்*
கோனே! அழேல்அழேல்தாலேலோ* குடந்தைக்கிடந்தானே! தாலேலோ. 1.4.7.

கச்சொடுபொற்சுரிகை *காம்பு கனகவளை*
உச்சிமணிச்சுட்டி *ஒண்தாள்நிரைப்பொற்பூ*
அச்சுதனுக்கென்று* அவனியாள்போத்தந்தாள்*
நச்சுமுலையுண்டாய்! தாலேலோ* நாராயணா! அழேல்தாலேலோ. 1.4.8.

மெய்திமிரும் நானப் * பொடியோடு மஞ்சளும்*
செய்ய தடங்கண்ணுக்கு *அஞ்சனமும் சிந்தூரமும்*
வெய்ய கலைப்பாகி * கொண்டுஉவளாய் நின்றாள்*
அய்யா! அழேல்அழேல்தாலேலோ* அரங்கத்தணையானே! தாலேலோ. 1.4.9.

வஞ்சனையால் வந்த* பேய்ச்சி முலையுண்ட*
அஞ்சனவண்ணனை* ஆய்ச்சி தாலாட்டிய*
செஞ்சொல் மறையவர்சேர்* புதுவைப்பட்டன்சொல்*
எஞ்சாமை வல்லவர்க்கு* இல்லைஇடர்தானே. (2) 1.4.10.

ஐந்தாம் திருமொழி
தன்முகத்துச்சுட்டி* தூங்கத் தூங்கத் தவழ்ந்துபோய்*
பொன்முகக் கிண்கிணியார்ப்பப்* புழுதியளைகின்றான்*
என்மகன் கோவிந்தன்* கூத்தினை இளமாமதீ!*
நின்முகம் கண்ணுளவாகில்* நீஇங்கேநோக்கிப்போ. (2) 1.5.1.

என்சிறுக்குட்டன்* எனக்கோர் இன்னமுது எம்பிரான்*
தன்சிறுக்கைகளால்* காட்டிக் காட்டி அழைக்கின்றான்*
அஞ்சன வண்ணனோடு* ஆடலாட உறுதியேல்*
மஞ்சில் மறையாதே* மாமதீ! மகிழ்ந்தோடிவா. 1.5.2.

சுற்றும் ஒளிவட்டம் * சூழ்ந்து சோதி பரந்தெங்கும்*
எத்தனை செய்யினும்* என்மகன் முகம்நேரொவ்வாய்*
வித்தகன் வேங்கடவாணன்* உன்னை விளிக்கின்ற*
கைத்தலம் நோவாமே* அம்புலீ! கடிதோடிவா. 1.5.3.

சக்கரக்கையன்* தடங்கண்ணால் மலரவிழித்து*

ஒக்கலைமேலிருந்து* உன்னையே சுட்டிக்காட்டும்காண்*
தக்கதறிதியேல்* சந்திரா! சலம்செய்யாதே*
மக்கட்பெறுத* மலடன் அல்லையேல் வா கண்டாய். 1.5.4.

அழகியவாயில்* அமுதவூறல் தெளிவுற*
மழலைமுற்றாத இளஞ்சொல்லால்* உன்னைக் கூவுகின்றான்*
குழகன்சிரீதரன்* கூவக்கூவ நீபோதியேல்*
புழை இலவாகாதே* நின்செவி புகர் மாமதீ! 1.5.5.

தண்டொடுசக்கரம்* சார்ங்கம் ஏந்தும் தடக்கையன்*
கண்துயில் கொள்ளக்கருதிக்* கொட்டாவி கொள்கின்றான்*
உண்ட முலைப்பாலறா கண்டாய்* உறங்காவிடில்*
விண்தனில் மன்னிய* மாமதீ! விரைந்தோடிவா. 1.5.6.

பாலகனென்று* பரிபவம்செய்யேல்* பண்டொருநாள்—
ஆலினிலை வளர்ந்த* சிறுக்கனவன் இவன்*
மேலெழப் பாய்ந்து* பிடித்துக்கொள்ளும் வெகுளுமேல்*
மாலைமதியாதே* மாமதீ! மகிழ்ந்தோடிவா. 1.5.7.

சிறியனென்று என்* இளஞ் சிங்கத்தை இகழேல்கண்டாய்*
சிறுமையின் வார்த்தையை* மாவலியிடைச்சென்றுகேள்*
சிறுமைப் பிழை கொள்ளில்* நீயும்உன் தேவைக்குரியை காண்*
நிறைமதீ! நெடுமால்* விரைந்து உன்னைக்கூவுகின்றான். 1.5.8.

தாழியில் வெண்ணெய்* தடங்கையார விழுங்கிய*
பேழைவயிற்று எம்பிரான்* கண்டாய் உன்னைக்கூவுகின்றான்*
ஆழிகொண்டு உன்னை எறியும்* ஐயுறவு இல்லைகாண்*
வாழவுறுதியேல்* மாமதீ! மகிழ்ந்தோடிவா. 1.5.9.

மைத்தடங்கண்ணி* யசோதை தன் மகனுக்கு* இவை—
ஒத்தனசொல்லி* உரைத்த மாற்றம்* ஒளிபுத்தூர்—
வித்தகன் விட்டுசித்தன்* விரித்ததமிழிவை*
எத்தனையும் சொல்ல வல்லவர்க்கு* இடரில்லையே. (2) 1.5.10.

ஆறாம் திருமொழி

உய்யஉலகு படைத்துண்ட மணிவயிறா!*
ஊழிதோறாழி பலஆலினிலை அதன்மேல்*
பையஉயோகு துயில்கொண்ட பரம்பரனே!*
பங்கய நீள்நயனத்து அஞ்சனமேனியனே!*
செய்யவள் நின்னகலம் சேமமெனக்கருதிச்*
செல்வு பொலிமகரக் காது திகழ்ந்திலக*
ஐய! எனக்கு ஒருகால் ஆடுகசெங்கீரை*
ஆயர்கள்போரேறே! ஆடுகஆடுகவே. (2) 1.6.1.

கோளரியின் உருவங்கொண்டு அவுணனுடலம்*
குருதி குழம்பியெழக் கூருகிரால் குடைவாய்!*
மீளஅவன் மகனை மெய்ம்மை கொளக்கருதி*
மேலையமரர்பதி மிக்கு வெகுண்டுவர*
காளநன்மேகமவை கல்லொடு கால்பொழியக்*
கருதி வரைக்குடையாக் காலிகள்காப்பவனே!*
ஆள! எனக்கு ஒருகால் ஆடுகசெங்கீரை*
ஆயர்கள்போரேறே! ஆடுகஆடுகவே. 1.6.2.

நம்முடைநாயகனே! நான்மறையின்பொருளே!*
　　நாவியுள் நற்கமல நான்முகனுக்கு* ஒருகால்–
தம்மனையானவனே! தரணிதலமுழுதும்*
　　தாரகை இன்னுலகும் தடவிஅதன்புறமும்*
விம்மவளர்ந்தவனே! வேழமும்ஏழ்விடையும்*
　　விரவியவேலைதனுள்வென்றுவருமவனே!*
அம்ம! எனக்குஒருகால்ஆடுகசெங்கீரை*
　　ஆயர்கள்போரேறே! ஆடுகஆடுகவே. 1.6.3.

வானவர்தாம்மகிழ வன்சகடம் உருள*
　　வஞ்சமுலைப்பேயின் நஞ்சமதுஉண்டவனே!*
கானக வல்விளவின் காயுதிரக்கருதிக்*
　　கன்றதுகொண்டெறியும் கருநிறஎன்கன்றே!*
தேனுகனும் முரனும் திண்திறல்வெந்நரகன்*
　　என்பவர்தாம் மடியச் செருவதிரச்செல்லும்*
ஆனை! எனக்குஒருகால்ஆடுகசெங்கீரை*
　　ஆயர்கள்போரேறே! ஆடுகஆடுகவே. 1.6.4.

மத்தளவும் தயிரும் வார்குழல் நன்மடவார்*
　　வைத்தன நெய் களவால் வாரிவிழுங்கி* ஒருங்கு–
ஒத்தஇணைமருதம் உன்னியவந்தவரை*
　　ஊருகரத்தினொடும் உந்தியவெந்திறலோய்!*
முத்தினிள முறுவல் முற்ற வருவதன்முன்*
　　முன்னமுகத்தணியார் மொய்குழல்களலைய*
அத்த! எனக்கு ஒருகால் ஆடுகசெங்கீரை*
　　ஆயர்கள்போரேறே! ஆடுகஆடுகவே. 1.6.5.

காயமலர்நிறவா! கருமுகில்போலுருவா!*
　　கானக மாமடுவில் காளியன் உச்சியிலே*
தூயநடம் பயிலும் சுந்தர என்சிறுவா!*
　　துங்கமதக்கரியின் கொம்புபறித்தவனே!*
ஆயமறிந்து பொருவான் எதிர்வந்தமல்லை*
　　அந்தரமின்றி அழித்தாடிய தாளிணையாய்!*
ஆய! எனக்கு ஒருகால் ஆடுகசெங்கீரை*
　　ஆயர்கள்போரேறே! ஆடுகஆடுகவே. 1.6.6.

துப்புடை ஆயார்கள் தம்சொல்வழுவாது ஒருகால்*
　　தூயகருங்குழல் நல்தோகைமயிலனைய*
நப்பினைதன் திறமா நல்விடை ஏழவிய*
　　நல்ல திறலுடைய நாதனும் ஆனவனே!*
தப்பின பிள்ளைகளைத் தனமிகுசோதிபுகத்*
　　தனியொரு தேர்கடவித் தாயொடுகூட்டிய* என்–
அப்ப! எனக்கு ஒருகால் ஆடுகசெங்கீரை*
　　ஆயர்கள்போரேறே! ஆடுகஆடுகவே. 1.6.7.

உன்னையும் ஒக்கலையில் கொண்டு தமில்மருவி*
　　உன்னொடு தங்கள் கருத்தாயின செய்துவரும்*
கன்னியரும் மகிழக் கண்டவர் கண்குளிரக்*
　　கற்றவர் தெற்றிவரப் பெற்ற எனக்குஅருளி*
மன்னுகுறுங்குடியாய்! வெள்ளறையாய்!* மதிள்சூழ்–
　　சோலைமலைக்கரசே! கண்ணபுரத்தமுதே!*
என்னவலம்களைவாய்! ஆடுகசெங்கீரை*
　　ஏழுலகும்முடையாய்! ஆடுகஆடுகவே. (2) 1.6.8.

பாலொடு நெய்தயிர் ஒண்சாந்தொடு சண்பகமும்*
பங்கயம் நல்ல கருப்பூரமும் நாறிவர*
கோலநறும்பவளச் செந்துவர்வாயினிடைக்*
கோமள வெள்ளிமுளைப்போல் சிலபல்லிலக*
நீலநிறத்தழகார் ஐம்படையின்நடுவே*
நின்கனி வாயமுதம் இற்றுமுறிந்துவிழ*
ஏலுமறைப்பொருளே! ஆடுகசெங்கீரை*
ஏழுலகும்முடையாய்! ஆடுகஆடுகவே. 1.6.9.

செங்கமலக்கழலில் சிற்றிதழ்போல்விரலில்*
சேர்திகழ் ஆழிகளும்கிண்கிணியும்* அரையில்–
தங்கிய பொன்வடமும் தாளநன்மாதுளையின்*
பூவொடு பொன்மணியும் மோதிரமும் கிறியும்*
மங்கலஐம்படையும் தோல்வளையும்குழையும்*
மகரமும் வாளிகளும் சுட்டியும்ஒத்திலக*
எங்கள்குடிக்கரசே! ஆடுகசெங்கீரை*
ஏழுலகும்முடையாய்! ஆடுகஆடுகவே. 1.6.10.

அன்னமும் மீனுருவும் ஆளரியும் குறளும்*
ஆமையுமானவனே! ஆயர்கள்நாயகனே!*
என்அவலம்களைவாய்! ஆடுகசெங்கீரை*
ஏழுலகும்முடையாய்! ஆடுக ஆடுகவென்று*
அன்னநடைமடவாள் அசோதை உகந்தபரிசு*
ஆனபுகழ் புதுவைப்பட்டன் உரைத்ததமிழ்*
இன்னிசை மாலைகள் இப்பத்தும் வல்லார்* உலகில்–
எண்திசையும் புகழ்மிக்கு இன்பமது எய்துவரே. (2) 1.6.11.

ஏழாம் திருமொழி
மாணிக்கக்கிண்கிணியார்ப்ப* மருங்கின்மேல்*
ஆணிப்பொன்னால்செய்த* ஆய்பொன்னுடைமணி*
பேணிப்பவளவாய் முத்திலங்க* பண்டு–
காணிகொண்டகைகளால்சப்பாணி* கருங்குழல்குட்டனே! சப்பாணி. (2) 1.7.1.

பொன்னரைநாணொடு* மாணிக்கக்கிண்கிணி*
தன்னரையாடத்* தனிச்சுட்டிதாழ்ந்தாட*
என்னரைமேல்நின்றிழிந்து* உங்கள் ஆயர்தம்*
மன்னரைமேல்கொட்டாய்சப்பாணி* மாயவனே! கொட்டாய்சப்பாணி. 1.7.2.

பன்மணிமுத்து* இன்பவளம் பதித்தன்ன*
என்மணிவண்ணன்!* இலங்குபொற்றேட்டின்மேல்*
நின்மணிவாய்முத்திலங்க* நின்னம்மைதன்*
அம்மணிமேல்கொட்டாய்சப்பாணி* ஆழியங்கையனே! சப்பாணி. 1.7.3.

தூநிலாமுற்றத்தே* போந்துவிளையாட*
வானிலாஅம்புலீ!* சந்திரா! வாவென்று*
நீநிலாநின்புகழா* நின்றஆயர்தம்*
கோநிலாவக் கொட்டாய்சப்பாணி* குடந்தைக்கிடந்தானே! சப்பாணி. 1.7.4.

புட்டியில்சேறும்* புழுதியும்கொண்டுவந்து*
அட்டியமுக்கி* அகம்புக்கறியாமே*
சட்டித்தயிரும்* தடாவினில்வெண்ணெயும்உண்*
பட்டிக்கன்றே! கொட்டாய்சப்பாணி* பற்பநாபா! கொட்டாய்சப்பாணி. 1.7.5.

தாரித்துநூற்றுவர்* தந்தைசொல்கொள்ளாது*
போருய்த்துவந்து* புகுந்தவர்மண்ணாள*
பாரித்தமன்னர்படப்* பஞ்சவர்க்கு* அன்று–
தேருய்த்தகைகளால்சப்பாணி* தேவகிசிங்கமே! சப்பாணி. 1.7.6.

பரந்திட்டுநின்ற* படுகடல்தன்னை*
இரந்திட்டகைம்மேல்* எறிதிரைமோத*
கரந்திட்டுநின்ற* கடலைக்கலங்க*
சரந்தொட்டகைகளால்சப்பாணி* சார்ங்கவிற்கையனே! சப்பாணி. 1.7.7.

குரக்கினத்தாலே* குரைகடல்தன்னை*
நெருக்கிஅணைகட்டி* நீள்நீரிலங்கை*
அரக்கர்அவிய* அடுகணையாலே*
நெருக்கியகைகளால்சப்பாணி* நேமியங்கையனே! சப்பாணி. 1.7.8.

அளந்திட்டதூணை* அவன்தட்ட* ஆங்கே–
வளர்ந்திட்டு* வாளுகிர்ச்சிங்கவுருவாய்*
உளந்தொட்டிரணியன்* ஒண்மார்வகலம்*
பிளந்திட்டகைகளால்சப்பாணி* பேய்முலையுண்டானே! சப்பாணி. 1.7.9.

அடைந்திட்டுஅமரர்கள்* ஆழ்கடல்தன்னை*
மிடைந்திட்டுமந்தரம்* மத்தாகநாட்டி*
வடம்சுற்றி* வாசுகிவன்கயிறாக*
கடைந்திட்டகைகளால்சப்பாணி* கார்முகில்வண்ணனே! சப்பாணி. 1.7.10.

ஆட்கொள்ளத்தோன்றிய* ஆயர்தன் கோவினை*
நாட்கமழ்பூம்பொழில்* வில்லிபுத்தூர்ப்பட்டன்*
வேட்கையால்சொன்ன* சப்பாணிஈரைந்தும்*
வேட்கையினால்சொல்லுவார்* வினைபோமே. (2) 1.7.11.

எட்டாம் திருமொழி
தொடர் சங்கிலிகை சலார்பிலாரென்னத்* தூங்கு பொன்மணியொலிப்ப*
படுமும் மதப்புனல்சோர வாரணம்பைய* நின்றுஊர்வதுபோல்*
உடன்கூடிக் கிண்கிணியாரவாரிப்ப* உடைமணி பறைகறங்க*
தடந்தாளிணைகொண்டு சார்ங்கபாணி* தளர்நடைநடவானோ. (2) 1.8.1.

செக்கரிடை நுனிக்கொம்பில் தோன்றும்* சிறுபிறை முளைப்போல்*
நக்கசெந்துவர் வாய்த் திண்ணை மீதே* நளிர்வெண் பல் முளையிலக*
அக்கு வடமுடுத்து ஆமைத் தாலிபூண்ட* அனந்தசயனன்*
தக்க மாமணிவண்ணன் வாசுதேவன்* தளர்நடைநடவானோ. 1.8.2.

மின்னுக் கொடியும் ஓர்வெண்திங்களும்* சூழ்பரி வேடமுமாய்*
பின்னல் துலங்கும் அரசிலையும்* பீதகச் சிற்றாடையொடும்*
மின்னில் பொலிந்ததோர் கார்முகில்போலக்* கழுத்தினில் காறையொடும்*
தன்னில் பொலிந்த இருடீகேசன்* தளர்நடைநடவானோ. 1.8.3.

கன்னல்குடம் திறந்தால் ஒத்து ஊறிக்* கணகண சிரித்துவந்து*
முன்வந்து நின்று முத்தம்தரும்* என் முகில்வண்ணன் திருமார்வன்*
தன்னைப் பெற்றேற்குத் தன்வாயமுதம்தந்து* என்னைத் தளிர்ப்பிக்கின்றான்*
தன் எற்று மாற்றலர் தலைகள் மீதே* தளர்நடைநடவானோ. 1.8.4.

முன்னலோர் வெள்ளிப் பெருமலைக்குட்டன்* மொடுமொடு விரைந்தோட*

பின்னைத் தொடர்ந்ததோர் கருமலைக்குட்டன்* பெயர்ந் தடியிடுவதுபோல்*
பன்னியுலகம் பரவியோவாப் புகழ்ப்* பலதேவனென்னும்*
தன் நம்பியோடப்பின் கூடச்செல்வான்* தளர்நடைநடவானோ. 1.8.5.

ஒருகாலில்சங்கு ஒருகாலில்சக்கரம்* உள்ளடி பொறித்தமைந்த*
இருகாலும்கொண்டு அங்கங்கு எழுதினாற்போல்* இலச்சினை படநடந்து*
பெருகா நின்ற இன்பவெள்ளத்தின்மேல்* பின்னையும் பெய்துபெய்து*
கருகார்க் கடல்வண்ணன் காமர்தாதை* தளர்நடைநடவானோ. 1.8.6.

படர் பங்கயமலர் வாய்நெகிழப்* பனிபடு சிறு துளிபோல்*
இடங்கொண்ட செவ்வாயூறி யூறி* இற்றிற்று வீழநின்று*
கடுஞ் சேக்கழுத்தின் மணிக் குரல்போல்* உடைமணி கணகணென*
தடந்தாளினை கொண்டு சார்ங்கபாணி* தளர்நடைநடவானோ. 1.8.7.

பக்கம் கருஞ் சிறுப்பாறை மீதே* அருவிகள் பகர்ந்தனைய*
அக்குவடம் இழிந்தேறித் தாழ* அணி அல்குல்புடைபெயர*
மக்களுலகினில் பெய்தறியா* மணிக் குழவியுருவின்*
தக்க மாமணிவண்ணன் வாசுதேவன்* தளர்நடைநடவானோ. 1.8.8.

வெண்புழுதிமேல் பெய்து கொண்டு அளைந்ததோர்* வேழத்தின் கருங்கன்று போல்*
தெண் புழுதியாடித் திரிவிக்கிரமன்* சிறுபுகர் படவியர்த்து*
ஒண் போதலர் கமலச்சிறுக்கால் * உறைத்து ஒன்றும்நோவாமே*
தண்போது கொண்ட தவிசின்மீதே* தளர்நடைநடவானோ. 1.8.9.

திரைநீர்ச் சந்திரமண்டலம் போல்* செங்கண்மால்கேசவன்* தன் –
திருநீர் முகத்துத் துலங்கு சுட்டி* திகழ்ந்தெங்கும் புடைபெயர*
பெருநீர்த் திரையெழு கங்கையிலும்* பெரியதோர் தீர்த்த பலம்–
தருநீர்* சிறுச் சண்ணம் துள்ளம்சோரத்* தளர்நடைநடவானோ. 1.8.10.

ஆயர்குலத்தினில் வந்துதோன்றிய* அஞ்சனவண்ணன் தன்னை*
தாயர்மகிழ ஒன்னார்தளரத்* தளர்நடை நடந்ததனை*
வேயர்புகழ்விட்டுசித்தன்* சீரால் விரித்தன உரைக்க வல்லார்*
மாயன்மணிவண்ணன் தாள்பணியும்* மக்களைப்பெறுவர்களே. 1.8.11.

ஒன்பதாம் திருமொழி

பொன்னியல்கிண்கிணி* சுட்டிபுறம்கட்டி*
தன்னியலோசை* சலஞ்சலன் என்றிட*
மின்னியல் மேகம்* விரைந்தெதிர் வந்தாற்போல்*
என்னிடைக்கோட்டரா அச்சோவச்சோ* எம்பெருமான்! வாரா அச்சோவச்சோ. 1.9.1.

செங்கமலப்பூவில்* தேனுண்ணும் வண்டேபோல்*
பங்கிகள்வந்து* உன் பவளவாய் மொய்ப்ப*
சங்கு வில் வாள் தண்டு* சக்கரமேந்திய*
அங்கைகளாலேவந்து அச்சோவச்சோ* ஆரத்தழுவா வந்துஅச்சோவச்சோ. 1.9.2.

பஞ்சவர்தூதனாய்* பாரதம்கைசெய்து*
நஞ்சுமிழ் நாகம்* கிடந்த நல்பொய்கை புக்கு*
அஞ்சப்பணத்தின்மேல்* பாய்ந்திட்டுஅருள்செய்த*
அஞ்சனவண்ணனே! அச்சோவச்சோ* ஆயர்பெருமானே! அச்சோவச்சோ. 1.9.3.

நாறிய சாந்தம்* நமக்கிறைநல்கென்ன*
தேறிஅவளும்* திருவுடம்பில்பூச*
ஊறியகூனினை* உள்ளேயொடுங்க* அன்று–

ஏறவுருவினாய்! அச்சோவச்சோ* எம்பெருமான்! வாராஅச்சோவச்சோ. 1.9.4.

கழல்மன்னர்சூழக்* கதிர்போல்விளங்கி*
எழலுற்று மீண்டே* இருந்துஉன்னைநோக்கும்*
சுழலைப்பெரிதுடைத்* துச்சோதனனை*
அழல விழித்தானே! அச்சோவச்சோ* ஆழியங்கையனே! அச்சோவச்சோ. 1.9.5.

போரொக்கப்பண்ணி* இப்பூமிப்பொறைதீர்ப்பான்*
தேரொக்கவூர்ந்தாய்!* செழுந்தார் விசயற்காய்*
காரொக்கும்மேனிக்* கரும்பெருங்கண்ணனே!*
ஆரத் தழுவா வந்துஅச்சோவச்சோ* ஆயர்கள்போரேறே! அச்சோவச்சோ. 1.9.6.

மிக்கபெரும்புகழ்* மாவலிவேள்வியில்*
தக்கதி தன்றென்று* தானம்விலக்கிய*
சுக்கிரன்கண்ணைத்* துரும்பால்கிளறிய*
சக்கரக்கையனே! அச்சோவச்சோ* சங்கமிடத்தானே! அச்சோவச்சோ. 1.9.7.

என்னிதுமாயம்?* என்னப்பன்அறிந்திலன்*
முன்னையவண்ணமே* கொண்டு அளவாயென்ன*
மன்னுநமுசியை* வானில்சுழற்றிய*
மின்னுமுடியனே! அச்சோவச்சோ* வேங்கடவாணனே! அச்சோவச்சோ. 1.9.8.

கண்டகடலும்* மலையும்உலகேழும்*
முண்டத்துக் காற்ரு* முகில்வண்ணா ஓ! என்று*
இண்டைச் சடைமுடி* ஈசன் இரக்கொள்ள*
மண்டை நிறைத்தானே! அச்சோவச்சோ* மார்வில்மறுவனே! அச்சோவச்சோ. 1.9.9.

துன்னியபேரிருள்* சூழ்ந்து உலகைமூட*
மன்னியநான்மறை* முற்றும்மறைந்திட*
பின்னிவ்வுலகினில்* பேரிருள்நீங்க* அன்று–
அன்னமதானானே! அச்சோவச்சோ* அருமறைதந்தானே! அச்சோவச்சோ. 1.9.10.

நச்சுவார்முன்னிற்கும்* நாராயணன்தன்னை*
அச்சோவருகவென்று* ஆய்ச்சியுரைத்தன*
மச்சணிமாடப்* புதுவைகோன்பட்டன்சொல்*
நிச்சலும்பாடுவார்* நீள்விசும்பாள்வரே. (2) 1.9.11.

பத்தாம் திருமொழி

வட்டுநடுவே* வளர்கின்ற* மாணிக்க –
மொட்டுநுனையில்* முளைக்கின்றமுத்தேபோல்*
சொட்டுச்சொட்டென்னத்* துளிக்கத்துளிக்க* என்–
குட்டன்வந்துஎன்னைப்புறம்புல்குவான்* கோவிந்தன்என்னைப்புறம்புல்குவான். 1.10.1.

கிங்கிணிகட்டிக்* கிறிகட்டி கையினில்*
கங்கணமிட்டுக்* கழுத்தில்தொடர்கட்டி*
தன்கணத்தாலே* சதிராநடந்துவந்து*
என்கண்ணன்என்னைப்புறம்புல்குவான்* எம்பிரான்என்னைப்புறம்புல்குவான். 1.10.2.

கத்தக்கதித்துக்* கிடந்தபெருஞ்செல்வம்*
ஒத்துப்பொருந்திக்கொண்டு* உண்ணாதுமண்ணாள்வான்*
கொத்துத்தலைவன்* குடிகெடத்தோன்றிய*
அத்தன்வந்துஎன்னைப்புறம்புல்குவான்* ஆயர்களேறுஎன்புறம்புல்குவான். 1.10.3.

நாந்தகமேந்திய* நம்பிசரணென்று*
தாழ்ந்த தனஞ்சயற்காகி* தரணியில் –
வேந்தர்களூட்க* விசயன்மணித்திண்தேர்*
ஊர்ந்தவன்என்னைப்புறம்புல்குவான் உம்பர்கோன்என்னைப்புறம்புல்குவான். 1.10.4.

வெண்கலப் பத்திரம் கட்டி* விளையாடி*
கண்பலசெய்த* கருந்தழைக்காவின்கீழ்*
பண்பலபாடிப்* பல்லாண்டிசைப்ப* பண்டு–
மண் பல கொண்டான் புறம்புல்குவான்* வாமனன்என்னைப்புறம்புல்குவான். 1.10.5.

சத்திரமேந்தித்* தனியொருமாணியாய்*
உத்தரவேதியில்* நின்றஒருவனை*
கத்திரியர்காணக்* காணிமுற்றும்கொண்ட*
பத்திராகாரன் புறம்புல்குவான்* பாரளந்தான்என்புறம்புல்குவான். 1.10.6.

பொத்த வுரலைக் கவிழ்த்து* அதன்மேலேறி*
தித்தித்தபாலும்* தடாவினில்வெண்ணெயும்*
மெத்தத் திருவயிறு* ஆர விழுங்கிய*
அத்தன்வந்துஎன்னைப்புறம்புல்குவான்* ஆழியான்என்னைப்புறம்புல்குவான். 1.10.7.

மூத்தவை காண* முது மணற் குன்றேறி*
கூத்துஉவந்தாடிக்* குழலால் இசைபாடி*
வாய்த்த மறையோர் வணங்க* இமையவர்–
ஏத்த வந்து என்னைப்புறம்புல்குவான்* எம்பிரான்என்னைப்புறம்புல்குவான். 1.10.8.

கற்பகக் காவு* கருதிய காதலிக்கு*
இப்பொழுது ஈவதென்று* இந்திரன் காவினில்*
நிற்பனசெய்து* நிலாத் திகழ் முற்றத்துள்*
உய்த்தவன்என்னைப்புறம்புல்குவான்* உம்பர்கோன்என்னைப்புறம்புல்குவான். 1.10.9.

ஆய்ச்சி அன்றாழிப்பிரான்* புறம்புல்கிய*
வேய்த்தடந்தோளிசொல்* விட்டுசித்தன்மகிழ்ந்து*
ஈத்ததமிழிவை* ஈரைந்தும்வல்லவர்*
வாய்த்தநன்மக்களைப்பெற்று* மகிழ்வரே.(2) 1.10.10.

பெரியாழ்வார் திருமொழி இரண்டாம்பத்து

முதல்திருமொழி
மெச்சூதுசங்கம் இடத்தான்* நல்வேயூதி*
பொய்ச்சூதில் தோற்ற* பொறையுடை மன்னர்க்காய்*
பத்தூர் பெறுது அன்று* பாரதம் கைசெய்த*
அத்தூதன் அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்* அம்மனே! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். (2) 2.1.1.

மலைபுரை தோள் மன்னவரும்* மா ரதரும் மற்றும்*
பலர்குலைய* நூற்றுவரும் பட்டழிய*
பார்த்தன் சிலைவளையத்* திண்தேர் மேல் முன்னின்ற*
செங்கண் அலைவலை வந்து அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்* அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்.

காயும்நீர் புக்குக்* கடம்பேறி*
காளியன் தீயபணத்தில்* சிலம்பார்க்கப் பாய்ந்தாடி*
வேயின் குழலூதி* வித்தகனாய் நின்ற*
ஆயன்வந்து அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்* அம்மனே! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். 2.1.3.

இருட்டில் பிறந்துபோய்* ஏழை வல்லாயர்*
மருட்டைத் தவிர்ப்பித்து* வன் கஞ்சன் மாளப்*
புரட்டி அந்நாள் எங்கள்* பூம்பட்டுக் கொண்ட*
அரட்டன் வந்து அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்* அம்மனே! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். 2.1.4.

சேப்பூண்ட* சாடு சிதறி*
திருடி நெய்க்கு ஆப்பூண்டு* நந்தன்மனைவி கடைதாம்பால்*
சோப்பூண்டு துள்ளித்* துடிக்க துடிக்க *
அன்று ஆப்பூண்டான் அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்* அம்மனே! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். 2.1.5.

செப்பிள மென்முலைத்* தேவகி நங்கைக்கு*
சொப்படத் தோன்றித்* தொறுப்பாடியோம் வைத்த*
துப்பமும் பாலும்* தயிரும் விழுங்கிய*
அப்பன்வந்து அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்* அம்மனே! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். 2.1.6.

தத்துக்கொண்டாள்கொலோ?* தானேபெற்றாள்கொலோ?*
சித்தமனையாள்* அசோதை இளஞ்சிங்கம்*
கொத்தார் கருங்குழல்* கோபால கோளரி*
அத்தன்வந்து அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்* அம்மனே! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். 2.1.7.

கொங்கைவன்* கூனி சொற்கொண்டு*
குவலயத் துங்கக் கரியும்* பரியும் இராச்சியமும்*
எங்கும் பரதற்கு அருளி* வன்கானடை*
அங்கண்ணன் அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்* அம்மனே! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். 2.1.8.

பதக முதலை* வாய்ப் பட்டகளிறு*
கதறிக்கைகூப்பி* என்கண்ணா! கண்ணா! என்ன*
உதவப் புள்ளூர்ந்து* அங்கு உறுதுயர் தீர்த்த*
அதகன் வந்து அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்* அம்மனே! அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். 2.1.9.

வல்லாளி இலங்கை மலங்கச்* சரந்துரந்த*
வில்லாளனை* விட்டுசித்தன் விரித்த*
சொல்லார்ந்த அப்பூச்சிப்* பாடல் இவைபத்தும் வல்லார்போய்*
வைகுந்தம் மன்னியிருப்பரே. (2) 2.1.10.

இரண்டாம் திருமொழி
அரவணையாய்! ஆயரேறே!* அம்மம் உண்ணத் துயிலெழாயே*
இரவுமுண்ணாது உறங்கிநீபோய்* இன்றுமுச்சி கொண்டதாலோ*
வரவும்காணேன் வயிறசைந்தாய்* வனமுலைகள் சோர்ந்துபாய*
திருவுடைய வாய்மடுத்துத்* திளைத்து உதைத்துப் பருகிடாயே. (2) 2.2.1.

வைத்தநெய்யும் காய்ந்த பாலும்* வடிதயிரும் நறுவெண்ணெயும்*
இத்தனையும் பெற்றறியேன்* எம்பிரான்! நீ பிறந்தபின்னை*
எத்தனையும் செய்யப் பெற்றாய்* ஏதும்செய்யேன் கதம்படாதே*
முத்தனைய முறுவல் செய்து* மூக்குறுஞ்சி முலையுணாயே. 2.2.2.

தந்தம் மக்கள் அழுதுசென்றால்* தாய்மார் ஆவார் தரிக்ககில்லார்*
வந்துநின்மேல் பூசல்செய்ய* வாழவல்ல வாசுதேவா!*
உந்தையார் உன்திறத்தரல்லர்* உன்னை நான்ஒன்றுஉரப்பமாட்டேன்*
நந்தகோபன் அணிசிறுவா!* நான் சுரந்த முலையுணாயே. 2.2.3.

கஞ்சன் தன்னால் புணர்க்கப்பட்ட* கள்ளச்சகடு கலக்கழிய*
பஞ்சியன்ன மெல்லடியால்* பாய்ந்தபோது நொந்திடுமென்று*

அஞ்சினேன் காண் அமரர்கோவே!* ஆயர் கூட்டத்து அளவு அன்று ஆல் ஓ*
கஞ்சனை உன் வஞ்சனையால்* வலைப்படுத்தாய்! முலையுணாயே. 2.2.4.

தீயபுந்திக் கஞ்சன் உன்மேல்* சினமுடையன் சோர்வுபார்த்து*
மாயந்தன்னால் வலைப்படுக்கில்* வாழகில்லேன் வாசுதேவா!*
தாயர் வாய்ச்சொல் கருமம் கண்டாய்* சாற்றிச் சொன்னேன் போகவேண்டா*
ஆயர்பாடிக் கணிவிளக்கே!* அமர்ந்துவந்து என்முலையுணாயே. 2.2.5.

மின் அனைய நுண்ணிடையார்* விரிகுழல்மேல் நுழைந்தவண்டு*
இன்னிசைக்கும் வில்லிபுத்தூர்* இனிதமர்ந்தாய்! உன்னைக்கண்டார்*
என்ன நோன்பு நோற்றாள்கொலோ* இவனைப்பெற்ற வயிறுடையாள்*
என்னும் வார்த்தை எய்துவித்த* இருடீகேசா! முலையுணாயே. 2.2.6.

பெண்டிர்வாழ்வார் நின்னொப்பாரைப்* பெறுது மென்னும் ஆசையாலே*
கண்டவர்கள் போக்கொழிந்தார்* கண்ணிணையால் கலக்கநோக்கி*
வண்டுலாம் பூங்குழலினார்* உன்வாயமுதம் உண்ணவேண்டி*
கொண்டுபோவான் வந்துநின்றார்* கோவிந்தா! நீமுலையுணாயே. 2.2.7.

இருமலைபோல் எதிர்ந்த மல்லர்* இருவர் அங்கம் எரிசெய்தாய்!*
உன் திருமலிந்து திகழ்மார்வு* தேக்கவந்து என் அல்குலேறி*
ஒருமுலையை வாய்மடுத்து* ஒருமுலையை நெருடிக்கொண்டு*
இருமுலையும் முறைமுறையா* ஏங்கிஏங்கி இருந்துணாயே. 2.2.8.

அங்கமலப் போதகத்தில்* அணிகொள் முத்தம் சிந்தினாற்போல்*
செங்கமல முகம் வியர்ப்பத்* தீமை செய்து இம் முற்றத்தூடே*
அங்கமெல்லாம் புழுதியாக* அளையவேண்டா அம்ம! விம்ம*
அங்கு அமரர்க்கு அமுதளித்த* அமரர்கோவே! முலையுணாயே. 2.2.9.

ஓடவோடக் கிங்கிணிகள்* ஒலிக்கும் ஓசைப் பாணியாலே*
பாடிப்பாடி வருகின்றாயைப்* பற்பநாபன் என்று இருந்தேன்*
ஆடியாடி அசைந்து அசைந்திட்டு* அதனுக்கேற்ற கூத்தையாடி*
ஓடியோடிப் போய்விடாதே* உத்தமா! நீமுலையுணாயே. 2.2.10.

வாரணிந்த கொங்கையாய்ச்சி* மாதவா! உண்ணென்றமாற்றம்*
நீரணிந்த குவளைவாசம்* நிகழநாறும் வில்லிபுத்தூர்*
பாரணிந்த தொல்புகழான்* பட்டர்பிரான் பாடல்வல்லார்*
சீரணிந்த செங்கண்மால்மேல்* சென்ற சிந்தை பெறுவார்தாமே. (2) 2.2.11.

மூன்றும் திருமொழி

போய்ப்பாடு உடைய நின் தந்தையும் தாழ்த்தான்* பொருதிறல் கஞ்சன் கடியன்*
காப்பாரும் இல்லை கடல்வண்ணா* உன்னைத் தனியே போய் எங்கும் திரிதி*
பேய்ப்பால் முலை உண்ட பித்தனே!* கேசவநம்பீ! உன்னைக் காது குத்த*
ஆய்ப்பாலர் பெண்டுகள் எல்லாரும் வந்தார்* அடைக்காய் திருத்தி நான் வைத்தேன். 2.3.1.

வண்ணப் பவள மருங்கினில் சாத்தி* மலர்ப்பாதக் கிங்கிணி யார்ப்ப*
நண்ணித் தொழும் அவர் சிந்தை பிரியாத* நாராயணா! இங்கே வாராய்*
எண்ணற் கரிய பிரானே* திரியை எரியாமே காதுக்கு இடுவன்*
கண்ணுக்கு நன்றும் அழகும் உடைய* கனகக் கடிப்பும் இவையா! 2.3.2.

வையம் எல்லாம் பெறும் வார்கடல் வாழும்* மகரக் குழை கொண்டு வைத்தேன்*
வெய்யவே காதில் திரியை இடுவன்* நீ வேண்டியது எல்லாம் தருவன்*
உய்ய இவ்வாயர் குலத்தினில் தோன்றிய* ஒண் சுடர் ஆயர் கொழுந்தே*
மையன்மை செய்து இளஆய்ச்சியர் உள்ளத்து* மாதவனே! இங்கேவாராய். 2.3.3.

வணநன்று உடைய வைரக் கடிப்பிட்டு* வார்காது தாழப் பெருக்கி*
குணநன்று உடையர் இக்கோபால பிள்ளைகள்* கோவிந்தா! நீ சொல்லுக் கொள்ளாய்*
இணைநன்று அழகிய இக்கடிப்பு இட்டால்* இனிய பலாப் பழம் தந்து*
சுணநன்று அணிமுலை உண்ணத் தருவன் நான்* சோத்தம்பிரான்! இங்கே வாராய். 2.3.4.

சோத்தம்பிரான் என்று இரந்தாலும் கொள்ளாய்* சுரி குழலாரொடு நீ போய்*
கோத்துக் குரவை பிணைந்து இங்கு வந்தால்* குணம் கொண்டு இடுவனோ? நம்பீ*
பேர்த்தும் பெரியன அப்பம் தருவன்* பிரானே! திரியிட வொட்டில்*
வேய்த் தடந்தோளார் விரும்பு கருங்குழல்* விட்டுவே! நீ இங்கே வாராய். 2.3.5.

விண் எல்லாம் கேட்க அழுதிட்டாய்* உன்வாயில் விரும்பி அதனை நான் நோக்கி*
மண் எல்லாம் கண்டு என் மனத்து உள்ளே அஞ்சி* மதுசூதனே என்று இருந்தேன்*
புண் ஏதும் இல்லை உன்காதும் அறியும்* பொறுத்து இறைப் போது இருநம்பீ!
கண்ணா! என் கார்முகிலே! கடல்வண்ணா* காவலனே! முலைஉணாயே. 2.3.6.

முலை ஏதும் வேண்டேன் என்று ஓடி* நின் காதில் கடிப்பைப் பறித்து எறிந்திட்டு*
மலையை எடுத்து மகிழ்ந்து கல்மாரி காத்துப்* பசுநிரை மேய்த்தாய்*
சிலை ஒன்று இறுத்தாய்! திரிவிக்கிரமா!* திருஆயர் பாடிப் பிரானே!*
தலை நிலாப்போதே உன் காதைப் பெருக்காதே* விட்டிட்டேன் குற்றமே அன்றே. 2.3.7.

என் குற்றமே என்று சொல்லவும் வேண்டாகாண்* என்னை நான் மண் உண்டேன்ஆக*
அன்புற்று நோக்கி அடித்தும் பிடித்தும்* அனைவர்க்கும் காட்டிற்று இலையே*
வன்புற்று அரவின் பகைக்கொடி* வாமன நம்பீ! உன்காதுகள் தூரும்*
துன்புற்றன எல்லாம் தீர்ப்பாய் பிரானே* திரியிட்டுச் சொல்லுகேன் மெய்யே. 2.3.8.

மெய் என்று சொல்லுவார் சொல்லைக் கருதித்* தொடுப்பு உண்டாய் வெண்ணெயை என்று*
கையைப் பிடித்துக் கரை உரலோடு என்னைக்* காணவே கட்டிற்று இலையே*
செய்தன சொல்லிச் சிரித்து அங்கு இருக்கில்* சிரீதரா! உன்காது தூரும்*
கையில் திரியை இடுகிடாய் இங்நின்ற* காரிகையார் சிரியாமே. 2.3.9.

காரிகையார்க்கும் உனக்கும் இழுக்கு உற்றென்* காதுகள் வீங்கி எறியில்*
தாரியாது ஆகில் தலை நொந்திடும் என்று* விட்டிட்டேன் குற்றமே யன்றே*
சேரியிற் பிள்ளைகள் எல்லாரும் காது பெருக்கித்* திரியவும் காண்டி*
ஏர்விடைசெற்று இளங்கன்று எறிந்திட்ட* இருடீகேசா! என்தன் கண்ணே! 2.3.10.

கண்ணைக் குளிரக் கலந்து எங்கும் நோக்கிக்* கடி கமழ் பூங்குழலார்கள்*
எண்ணத்துள் என்றும் இருந்து* தித்திக்கும் பெருமானே! எங்கள் அமுதே*
உண்ணக் கனிகள் தருவன்* கடிப்பு ஒன்றும் நோவாமே காதுக்கு இடுவன்*
பண்ணைக் கிழியச் சகடம் உதைத்திட்ட* பற்பநாபா! இங்கே வாராய். 2.3.11.

வா என்று சொல்லி என் கையைப் பிடித்து* வலியவே காதில் கடிப்பை*
நோவத் திரிக்கில் உனக்கு இங்கு இழுக்கு உற்றென்* காதுகள் நொந்திடும் கில்லேன்*
நாவற் பழம் கொண்டு வைத்தேன்* இவை காணாய் நம்பீ*
முன் வஞ்ச மகளைச் சாவப்பால் உண்டு சகடிறப் பாய்ந்திட்ட* தாமோதரா! இங்கே வாராய்.

வார்காது தாழப் பெருக்கி அமைத்து* மகரக் குழையிட வேண்டி*
சீரால் அசோதை திருமாலைச் சொன்ன சொல்* சிந்தை உள் நின்று திகழ*
பாரார் தொல் புகழான் புதுவை மன்னன்* பன்னிரு நாமத்தால் சொன்ன*
ஆராத அந்தாதி பன்னிரண்டும் வல்லார்* அச்சுதனுக்கு அடியாரே. 2.3.13.

நாலாம் திருமொழி

வெண்ணெயளைந்த குணுங்கும்* விளையாடு புழுதியும் கொண்டு*
திண்ணென இவ்விரா உன்னைத்* தேய்த்துக் கிடக்க நான்ஒட்டேன்*
எண்ணெய்ப் புளிப்பழம் கொண்டு* இங்கு எத்தனைபோதும் இருந்தேன்*
நண்ணலரியபிரானே!* நாரணா! நீராடவாராய். (2) 2.4.1.

கன்றுகள் ஓடச்செவியில்* கட்டெறும்பு பிடித்திட்டால்*
தென்றிக் கெடுமாகில்* வெண்ணெய்திரட்டி விழுங்குமாகாண்பன்*
நின்ற மராமரம் சாய்த்தாய்!* நீ பிறந்த திருவோணம்*
இன்று நீ நீராடவேண்டும்* எம்பிரான்! ஓடாதேவாராய். 2.4.2.

பேய்ச்சிமுலை உண்ணக்கண்டு* பின்னையும் நில்லாது என்னெஞ்சம்*
ஆய்ச்சியர் எல்லாம்கூடி* அழைக்கவும் நான்முலைதந்தேன்*
காய்ச்சின நீரொடு நெல்லி* கடாரத்தில் பூரித்துவைத்தேன்*
வாய்த்தபுகழ் மணிவண்ணா!* மஞ்சனமாடநீவாராய். 2.4.3.

கஞ்சன் புணர்ப்பினில் வந்த* கடியசகடம் உதைத்து*
வஞ்சகப் பேய்மகள் துஞ்ச* வாய்முலை வைத்தபிரானே!*
மஞ்சளும் செங்கழுநீரின்* வாசிகையும் நாறுசாந்தும்*
அஞ்சனமும் கொண்டுவைத்தேன்* அழகனே! நீராடவாராய். 2.4.4.

அப்பம் கலந்த சிற்றுண்டி* அக்காரம் பாலில் கலந்து*
சொப்பட நான் சுட்டுவைத்தேன்* தின்னல் உறிதியேல்நம்பீ!*
செப்பிள மென்முலையார்கள்* சிறுபுறம் பேசிச்சிரிப்பர்*
சொப்பட நீராடவேண்டும்* சோத்தம்பிரான்! இங்கேவாராய். 2.4.5.

எண்ணெய்க் குடத்தை உருட்டி* இளம்பிள்ளை கிள்ளியெழுப்பி*
கண்ணைப் புரட்டி விழித்துக்* கழகண்டு செய்யும்பிரானே!*
உண்ணக் கனிகள் தருவன்* ஒலிகடல் ஓதநீர்போலே*
வண்ணம் அழகியநம்பீ!* மஞ்சனமாட நீவாராய். 2.4.6.

கறந்தநற் பாலும் தயிரும்* கடைந்து உறிமேல் வைத்த வெண்ணெய்*
பிறந்ததுவே முதலாகப்* பெற்றறியேன் எம்பிரானே!*
சிறந்தநற்றாய் அலர்தூற்றும்* என்பதனால் பிறர்முன்னே*
மறந்தும் உரையாட மாட்டேன்* மஞ்சனமாட நீவாராய். 2.4.7.

கன்றினை வாலோலை கட்டிக்* கனிகள் உதிரஎறிந்து*
பின்தொடர்ந்து ஓடிஓர்பாம்பைப்* பிடித்துக்கொண்டு ஆட்டினாய்போலும்*
நின்திறத்தே நல்லேன்நம்பீ!* நீபிறந்த திருநல்நாள்*
நன்று நீநீராட வேண்டும்* நாரணா! ஓடாதேவாராய். 2.4.8.

பூணித் தொழுவினில் புக்குப்* புழுதியளைந்த பொன்மேனி*
காணப்பெரிதும் உகப்பன்* ஆகிலும் கண்டார் பழிப்பர்*
நாணெத்தனையும் இலாதாய்!* நப்பின்னை காணில்சிரிக்கும்*
மாணிக்கமே! என்மணியே!* மஞ்சனமாட நீவாராய். 2.4.9.

கார்மலி மேனி நிறத்துக்* கண்ணபிரானை உகந்து*
வார்மலி கொங்கை யசோதை* மஞ்சன மாட்டியவாற்றை*
பார்மலிதொல் புதுவைக்கோன்* பட்டர்பிரான் சொன்னபாடல்*
சீர்மலி செந்தமிழ் வல்லார்* தீவினையாதும் இலரே. (2) 2.4.10.

ஐந்தாம் திருமொழி

பின்னை மணாளனைப்* பேரில்கிடந்தானை*
முன்னையமரர்* முதல்தனிவித்தினை*
என்னையும் எங்கள்* குடிமுழுது ஆட்கொண்ட*
மன்னனைவந்து குழல்வாராய்அக்காக்காய்!* மாதவன்தன் குழல்வாராய்அக்காக்காய்! (2) 1.

பேயின்முலையுண்ட* பிள்ளைஇவன்முன்னம்*
மாயச்சகடும்* மருதும்இறுத்தவன்*
காயாமலர்வண்ணன்* கண்ணன்கருங்குழல்*
தூய்தாகவந்து குழல்வாராய்அக்காக்காய்!* தூமணிவண்ணன் குழல்வாராய்அக்காக்காய்! 2.

திண்ணக்கலத்தில்* திரையுறிமேல்வைத்த*
வெண்ணெய்விழுங்கி* விரையஉறங்கிடும்*
அண்ணல் அமரர்* பெருமானை ஆயர்தம்*
கண்ணனைவந்து குழல்வாராய்அக்காக்காய்!* கார்முகில்வண்ணன் குழல்வாராய்அக்காக்காய்! 3.

பள்ளத்தில்மேயும்* பறவையுருக்கொண்டு*
கள்ளவசுரன்* வருவானைத் தான்கண்டு*
புள்ளிதுவென்று* பொதுக்கோவாய்கீண்டிட்ட*
பிள்ளையைவந்து குழல்வாராய்அக்காக்காய்!* பேய்முலையுண்டான் குழல்வாராய்அக்காக்காய்!

கற்றினம் மேய்த்துக்* கனிக்கு ஒருகன்றினை*
பற்றியெறிந்த* பரமன்திருமுடி*
உற்றனபேசி* நீஓடித்திரியாதே*
அற்றைக்கும்வந்து குழல்வாராய்அக்காக்காய்!* ஆழியான்தன் குழல்வாராய்அக்காக்காய்!

கிழக்கில் குடிமன்னர்* கேடிலாதாரை*
அழிப்பான் நினைந்திட்டு* அவ்வாழியதனால்*
விழிக்குமளவிலே* வேரறுத்தானை*
குழற்குஅணியாகக் குழல்வாராய்அக்காக்காய்!* கோவிந்தன்தன் குழல்வாராய்அக்காக்காய்!

பிண்டத்திரளையும்* பேய்க்கு இட்டநீர்ச்சோறும்*
உண்டற்குவேண்டி* நீஓடித் திரியாதே*
அண்டத்துஅமரர்* பெருமான் அழகமர்*
வண்டொத்திருண்ட குழல்வாராய்அக்காக்காய்!* மாயவன்தன் குழல்வாராய்அக்காக்காய்!

உந்தியெழுந்த* உருவமலர்தன்னில்*
சந்தச்சதுமுகன்* தன்னைப் படைத்தவன்*
கொந்தக் குழலைக்* குறந்து புளியட்டி*
தந்தத்தின்சீப்பால் குழல்வாராய்அக்காக்காய்!* தாமோதரன்தன் குழல்வாராய்அக்காக்காய்!

மன்னன் தன் தேவிமார்* கண்டு மகிழ்வெய்த*
முன்இவ் உலகினை* முற்றும் அளந்தவன்*
பொன்னின் முடியினைப்* பூவணை மேல்வைத்து*
பின்னேயிருந்து குழல்வாராய்அக்காக்காய்!* பேராயிரத்தான் குழல்வாராய்அக்காக்காய்!

கண்டார்பழியாமே* அக்காக்காய்!*
கார்வண்ணன் வண்டார் குழல்வார* வாவென்ற ஆய்ச்சிசொல்*
விண்தோய்மதிள்* வில்லிபுத்தூர்க்கோன் பட்டன்சொல்*
கொண்டாடிப்பாடக்* குறுகாவினைதாமே! 2.5.10 (2)

ஆறும் திருமொழி
வேலிக்கோல்வெட்டி* விளையாடு வில்லேற்றி*
தாலிக்கொழுந்தைத்* தடங்கழுத்தில் பூண்டு*
பீலித்தழையைப்* பிணைத்துப் பிறகிட்டு*
காலிப்பின்போவாற்குஓர் கோல்கொண்டுவா!* கடல்நிறவண்ணற்குஓர் கோல்கொண்டுவா. 2.6.1.

கொங்கும் குடந்தையும்* கோட்டியூரும் பேரும்*
எங்கும் திரிந்து* விளையாடும் என்மகன்*
சங்கம் பிடிக்கும்* தடக்கைக்குத் தக்க*
நல்அங்கமுடையதோர் கோல்கொண்டுவா!* அரக்குவழித்ததோர் கோல்கொண்டுவா. 2.6.2.

கறுத்திட்டு எதிர்நின்ற* கஞ்சனைக் கொன்றான்*
பொறுத்திட்டு எதிர்வந்த* புள்ளின்வாய் கீண்டான்*
நெறித்த குழல்களை* நீங்கமுன்னோடி*
சிறுக்கன்றுமேய்ப்பாற்குஓர் கோல்கொண்டுவா!* தேவபிரானுக்குஓர்கோல்கொண்டுவா. 2.6.3.

ஒன்றே உரைப்பான்* ஒருசொல்லே சொல்லுவான்*
துன்றுமுடியான்* துரியோதனன் பக்கல்*
சென்று அங்குப் பாரதம்* கையெறிந்தானுக்கு*
கன்றுகள்மேய்ப்பதோர் கோல்கொண்டுவா* கடல்நிறவண்ணர்க்குஓர் கோல்கொண்டுவா. 2.6.4.

சீரொன்று தூதாய்த்* துரியோதனன் பக்கல்*
ஊரொன்று வேண்டிப்* பெறாத உரோடத்தால்*
பாரொன்றிப் பாரதம்* கைசெய்து பார்த்தற்குத்*
தேரொன்றையூர்ந்தாற்குஓர் கோல்கொண்டுவா* தேவபிரானுக்குஓர் கோல்கொண்டுவா. 2.6.5.

ஆலத்திலையான்* அரவினணை மேலான்*
நீலக்கடலுள்* நெடுங்காலம் கண்வளர்ந்தான்*
பாலப்பிராயத்தே* பார்த்தர்க்கு அருள்செய்த*
கோலப்பிரானுக்குஓர் கோல்கொண்டுவா* குடந்தைக்கிடந்தார்க்குஓர் கோல்கொண்டுவா. 2.6.6.

பொன்திகழ்* சித்திரகூடப் பொருப்பினில்*
உற்றவடிவில்* ஒருகண்ணும் கொண்ட*
அக்கற்றைக் குழலன்* கடியன் விரைந்து உன்னை*
மற்றைக்கண்கொள்ளாமே கோல்கொண்டுவா!* மணிவண்ணநம்பிக்குஓர் கோல்கொண்டுவா.

மின்னிடைச் சீதைபொருட்டா* இலங்கையர்*
மன்னன் மணிமுடி* பத்தும் உடன்வீழ*
தன்னிகர் ஒன்றில்லாச்* சிலைகால் வளைத்திட்ட*
மின்னுமுடியற்குஓர் கோல்கொண்டுவா!* வேலையடைத்தாற்குஓர் கோல்கொண்டுவா. 2.6.8.

தென்னிலங்கை மன்னன்* சிரம்தோள் துணிசெய்து*
மின்னிலங்குபூண்* விபீடணநம்பிக்கு*
என்னிலங்கு நாமத்தளவும்* அரசென்ற*
மின்னிலங்காரற்குஓர் கோல்கொண்டுவா!* வேங்கடவாணர்க்குஓர்கோல்கொண்டுவா. 2.6.9

அக்காக்காய்! நம்பிக்குக்* கோல்கொண்டு வாவென்று*
மிக்காள் உரைத்தசொல்* வில்லிபுத்தூர்ப்பட்டன்*
ஒக்க உரைத்த* தமிழ்பத்தும் வல்லவர்*
மக்களைப் பெற்று* மகிழ்வர் இவ்வையத்தே. 2.6.10.

ஏழாம் திருமொழி

ஆனிரை மேய்க்க நீபோதி* அருமருந்து ஆவதறியாய்*
கானகம் எல்லாம் திரிந்து* உன்கரிய திருமேனிவாட*
பானையில் பாலைப் பருகிப்* பற்றுதார் எல்லாம் சிரிப்ப*
தேனில் இனியபிரானே!* செண்பகப்பூச் சூட்டவாராய். (2) 2.7.1.

கருவுடை மேகங்கள் கண்டால்* உன்னைக் கண்டால் ஒக்கும்கண்கள்*
உருவுடையாய்! உலகேழும்* உண்டாக வந்து பிறந்தாய்!*
திருவுடையாள் மணவாளா!* திருவரங்கத்தே கிடந்தாய்!*
மருவிமணம் கமழ்கின்ற* மல்லிகைப்பூச் சூட்டவாராய். 2.7.2.

மச்சொடு மாளிகை ஏறி* மாதர்கள் தம்மிடம்புக்கு*
கச்சொடு பட்டைக் கிழித்துக்* காம்பு துகிலவைகீறி*
நிச்சலும் தீமைகள் செய்வாய்!* நீள் திருவேங்கடத்து எந்தாய்!*
பச்சைத் தமனகத்தோடு* பாதிரிப்பூச் சூட்டவாராய். 2.7.3.

தெருவின்கண் நின்று இளவாய்ச்சிமார்களைத்* தீமைசெய்யாதே*
மருவும் தமனகமும்சீர்* மாலை மணம் கமழ்கின்ற*
புருவம் கருங்குழல் நெற்றி* பொலிந்த முகிற் கன்றுபோலே*
உருவமழகியநம்பீ!* உகந்திவை சூட்டநீவாராய். 2.7.4.

புள்ளினை வாய் பிளந்திட்டாய்!* பொருகரியின் கொம்பொசித்தாய்!*
கள்ளவரக்கியை மூக்கொடு* காவலனைத் தலைகொண்டாய்!*
அள்ளி நீ வெண்ணெய் விழுங்க* அஞ்சாது அடியேன் அடித்தேன்*
தெள்ளிய நீரில் எழுந்த* செங்கழுநீர் சூட்டவாராய். 2.7.5.

எருதுகளோடு பொருதி* ஏதும் உலோபாய்காண் நம்பி!*
கருதிய தீமைகள் செய்து* கஞ்சனைக் கால்கொடு பாய்ந்தாய்!*
தெருவின்கண் தீமைகள் செய்து* சிக்கென மல்லர்களோடு*
பொருது வருகின்ற பொன்னே!* புன்னைப்பூச் சூட்டவாராய். 2.7.6.

குடங்கள் எடுத்தேறவிட்டுக்* கூத்தாட வல்லஎம்கோவே!*
மடங்கொள் மதிமுகத்தாரை* மால்செய்யவல்ல என்மைந்தா!*
இடந்திட்டு இரணியன் நெஞ்சை* இருபிளவாக முன்கீண்டாய்!*
குடந்தைக் கிடந்த எம்கோவே!* குருக்கத்திப்பூச் சூட்டவாராய். 2.7.7.

சீமாலிகன் அவனோடு* தோழமை கொள்ளவும் வல்லாய்!*
சாமாறு அவனை நீ எண்ணிச்* சக்கரத்தால் தலைகொண்டாய்!*
ஆமாறறியும்பிரானே!* அணியரங்கத்தே கிடந்தாய்!*
ஏமாற்றம் என்னைத்தவிர்த்தாய்!* இருவாட்சிப்பூச் சூட்டவாராய். 2.7.8.

அண்டத்தமரர்கள் சூழ* அத்தாணியுள் அங்கிருந்தாய்!*
தொண்டர்கள் நெஞ்சிலுறைவாய்!* தூமலராள் மணவாளா!*
உண்டிட்டு உலகினையேழும்* ஓராலிலையில் துயில்கொண்டாய்!*
கண்டுநான் உன்னை உகக்கக்* கருமுகைப்பூச் சூட்டவாராய். 2.7.9.

செண்பக மல்லிகையோடு* செங்கழுநீர் இருவாட்சி*
எண்பகர் பூவும் கொணர்ந்தேன்* இன்று இவை சூட்டவாவென்று*
மண்பகர் கொண்டானை* ஆய்ச்சி மகிழ்ந்துரை செய்தஇம்மாலை*
பண்பகர் வில்லிபுத்தூர்க்கோன்* பட்டர்பிரான் சொன்னபத்தே. (2) 2.7.10.

எட்டாம் திருமொழி

இந்திரனோடு பிரமன்* ஈசன் இமையவர் எல்லாம்*
மந்திர மாமலர் கொண்டு* மறைந்துஉவராய் வந்து நின்றார்*
சந்திரன் மாளிகை சேரும்* சதிரர்கள் வெள்ளறை நின்றாய்*
அந்தியம் போது இதுவாகும்* அழகனே! காப்பிடவாராய். (2) 2.8.1.

கன்றுகள் இல்லம் புகுந்து* கதறுகின்ற பசு எல்லாம்*
நின்று ஒழிந்தேன் உன்னைக் கூவி* நேசமேல் ஒன்றும் இலாதாய்!*
மன்றில் நில்லேல் அந்திப் போது* மதிள்திரு வெள்ளறை நின்றாய்!*
நன்று கண்டாய் என் தன் சொல்லு* நான் உன்னைக் காப்பிடவாராய். 2.8.2.

செப்போது மென் முலையார்கள்* சிறுசோறும் இல்லும் சிதைத்திட்டு*
அப்போது நான் உரப்பப்போய்* அடிசிலும் உண்டிலை ஆள்வாய்!*
முப்போதும் வானவர் ஏத்தும்* முனிவர்கள் வெள்ளறை நின்றாய்!
இப்போது நான் ஒன்றும் செய்யேன்* எம்பிரான்! காப்பிடவாராய். 2.8.3.

கண்ணில் மணல் கொடு தூவிக்* காலினால் பாய்ந்தனை என்றுஎன்று*
எண்ணரும் பிள்ளைகள் வந்திட்டு* இவரால் முறைப்படு கின்றார்*
கண்ணனே! வெள்ளறை நின்றாய்!* கண்டாரோடே தீமை செய்வாய்!
வண்ணமே வேலைய தொப்பாய்!* வள்ளலே! காப்பிடவாராய். 2.8.4.

பல்லாயிரவர் இவ்வூரில்* பிள்ளைகள் தீமைகள் செய்வார்*
எல்லாம் உன் மேல் அன்றிப் போகாது* எம்பிரான்! நீ இங்கே வாராய்*
நல்லார்கள் வெள்ளறை நின்றாய்!* ஞானச்சுடரே! உன் மேனி*
சொல்லார வாழ்த்தி நின்று ஏத்திச்* சொப்படக் காப்பிடவாராய். 2.8.5.

கஞ்சன் கறுக்கொண்டு நின்மேல்* கருநிறச் செம்மயிர்ப் பேயை*
வஞ்சிப்பதற்கு விடுத்தான்* என்பது ஓர் வார்த்தையும் உண்டு*
மஞ்சு தவழ் மணிமாட* மதிள்திரு வெள்ளறை நின்றாய்!
அஞ்சுவன் நீ அங்கு நிற்க* அழகனே! காப்பிடவாராய். 2.8.6.

கள்ளச் சகடும் மருதும்* கலக்கழிய உதை செய்த*
பிள்ளையரசே!* நீ பேயைப் பிடித்து முலை உண்ட பின்னை*
உள்ளவாறு ஒன்றும் அறியேன்* ஒளிஉடை வெள்ளறை நின்றாய்!*
பள்ளி கொள் போது இதுவாகும்* பரமனே! காப்பிடவாராய். 2.8.7.

இன்பம் அதனை உயர்த்தாய்!* இமையவர்க்கு என்றும் அரியாய்!*
கும்பக் களிறட்ட கோவே!* கொடுங்கஞ்சன் நெஞ்சினிற் கூற்றே!*
செம்பொன் மதிள் வெள்ளறையாய்!* செல்வத்தினால் வளர் பிள்ளாய்!
கம்பக் கபாலி காண் அங்குக்* கடி தோடிக் காப்பிடவாராய். 2.8.8.

இருக்கொடு நீர் சங்கில் கொண்டிட்டு* எழில் மறையோர் வந்து நின்றார்*
தருக்கேல்நம்பி! சந்தி நின்று* தாய் சொல்லுக் கொள்ளாய் சிலநாள்*
திருக்காப்பு நான் உன்னைச் சாத்தத்* தேசுடை வெள்ளறை நின்றாய்!*
உருக்காட்டும் அந்தி விளக்கு* இன்று ஒளி கொள்ள ஏற்றுகேன் வாராய். 2.8.9.

போதமர் செல்வக் கொழுந்து* புணர் திருவெள்ளறை யானை*
மாதர்க் குயர்ந்த அசோதை* மகன் தன்னைக் காப்பிட்ட மாற்றம்*
வேதப் பயன் கொள்ள வல்ல* விட்டுசித்தன் சொன்ன மாலை*
பாதப் பயன் கொள்ள வல்ல* பத்தருள்ளார் வினை போமே. (2) 2.8.10.

ஒன்பதாம் திருமொழி
வெண்ணெய்விழுங்கி வெறுங்கலத்தை* வெற்பிடையிட்டு அதனோசைகேட்கும்*
கண்ணபிரான் கற்ற கல்விதன்னைக்* காக்ககில்லோம் உன்மகனைக் காவாய்*
புண்ணில் புளிப்பெய்தால் ஒக்கும்தீமை* புரைபுரையால் இவைசெய்யவல்ல
அண்ணற்கண்ணானோர் மகனைப் பெற்ற* அசோதைநங்காய்! உன்மகனைக்கூவாய். 2.9.1.

வருக வருக வருக இங்கே* வாமனநம்பீ! வருக இங்கே*
கரியகுழல் செய்யவாய் முகத்துக்* காகுத்தநம்பீ! வருகஇங்கே*
அரியனிவன் எனக்கு இன்றுநங்காய்!* அஞ்சனவண்ணா! அசலகத்தார்*
பரிபவம்பேசத் தரிக்ககில்லேன்* பாவியேனுக்கு இங்கே போதராயே. 2.9.2.

திருவுடைப் பிள்ளை தான் தீயவாறு* தேக்கம் ஒன்றுமிலன் தேசுடையன்*
உருகவைத்த குடத்தொடு வெண்ணெய்* உறிஞ்சிய் உடைத்திட்டுப் போந்து நின்றான்*
அருகிருந்தார் தம்மை அநியாயம் செய்வது தான்* வழக்கோ? அசோதாய்!*
வருக வென்று உன்மகன் தன்னைக்கூவாய்* வாழவொட்டான் மதுசூதனனே. 2.9.3.

கொண்டல் வண்ணா! இங்கே போதராயே* கோயிற்பிள்ளாய்! இங்கே போதராயே*
தெண்திரைசூழ் திருப்பேர்க் கிடந்த* திருநாரணா! இங்கே போதராயே*
உண்டுவந்தேன் அம்மம் என்றுசொல்லி* ஓடி அகம்புக ஆய்ச்சிதானும்*
கண்டெதிரே சென்றெடுத்துக் கொள்ளக்* கண்ணபிரான் கற்ற கல்விதானே. 2.9.4.

பாலைக் கறந்து அடுப்பேற வைத்துப்* பல்வளையாள் என்மகள் இருப்ப*
மேலையகத்தே நெருப்பு வேண்டிச் சென்று* இறைப்பொழுது அங்கே பேசிநின்றேன்*
சாளக்கிராமம் உடைய நம்பி* சாய்த்துப் பருகிட்டுப் போந்து நின்றான்*
ஆலைக் கரும்பின் மொழி அனைய* அசோதை நங்காய்! உன்மகனைக் கூவாய். 2.9.5.

போதர் கண்டாய் இங்கே போதர் கண்டாய்* போதரேன் என்னாதே போதர் கண்டாய்*
ஏதேனும் சொல்லி அசலகத்தார்* ஏதேனும்பேச நான் கேட்கமட்டேன்*
கோதுகலமுடைக் குட்டனேயா!* குன்றெடுத்தாய்! குடமாடுகூத்தா!*
வேதப்பொருளே! என்வேங்கடவா!* வித்தகனே! இங்கேபோதராயே. 2.9.6.

செந்நெல் அரிசி சிறுபருப்புச்* செய்த அக்காரம் நறுநெய் பாலால்*
பன்னிரண்டு திருவோணம் அட்டேன்* பண்டும் இப்பிள்ளை பரிசறிவன்*
இன்னமுகப்பன் நான் என்றுசொல்லி* எல்லாம்விழுங்கிட்டுப் போந்து நின்றான்*
உன்மகன் தன்னை அசோதை நங்காய்!* கூவிக்கொள்ளாய் இவையும் சிலவே. 2.9.7.

கேசவனே! இங்கே போதராயே* கில்லேன் என்னாது இங்கே போதராயே*
நேசமிலாதார் அகத்திருந்து* நீ விளையாடாதே போதராயே*
தூசனம் சொல்லும் தொழுத்தைமாரும்* தொண்டரும் நின்ற இடத்தில் நின்று*
தாய்சொல்லுக் கொள்வது தன்மம் கண்டாய்* தாமோதரா! இங்கேபோதராயே. 2.9.8.

கன்னல் இலட்டுவத்தோடு சீடை* கார் எள்ளின் உண்டை கலத்திலிட்டு*
என்னகம் என்று நான்வைத்துப் போந்தேன்* இவன்புக்கு அவற்றைப் பெறுத்திப் போந்தான்*
பின்னும் அகம்புக்கு உறியை நோக்கிப்* பிறங்கொளி வெண்ணெயும் சோதிக்கின்றான்*
உன்மகன் தன்னை யசோதைநங்காய்!* கூவிக்கொள்ளாய் இவையும்சிலவே. 2.9.9.

சொல்லில் அரசிப்படுதி நங்காய்!* சுழலுடையன் உன்பிள்ளை தானே*
இல்லம்புகுந்து என்மகளைக் கூவிக்* கையில் வளையைக் கழற்றிக் கொண்டு*
கொல்லையில் நின்றும் கொணர்ந்து விற்ற* அங்கொருத்திக்கு அவ்வளை கொடுத்து*
நல்லன நாவற்பழங்கள் கொண்டு* நானல்லேன் என்று சிரிக்கின்றானே. 2.9.10.

வண்டு களித்திரைக்கும் பொழில்சூழ்* வருபுனல் காவிரித் தென்னரங்கன்*
பண்டவன்செய்த கிரீடையெல்லாம்* பட்டர்பிரான் விட்டுசித்தன் பாடல்*

கொண்டிவை பாடிக் குனிக்க வல்லார்* கோவிந்தன் தன் அடியார்களாகி*
எண்திசைக்கும் விளக்காகி நிற்பார்* இணையடி என் தலைமேலனவே. (2)   2.9.11.

பத்தாம் திருமொழி
ஆற்றிலிருந்து* விளையாடுவோங்களை*
சேற்றாலெறிந்து* வளைதுகில் கைக்கொண்டு*
காற்றின் கடியனாய்* ஓடி அகம்புக்கு*
மாற்றமும்தாரானால் இன்றுமுற்றும்* வளைத்திறம்பேசானால் இன்றுமுற்றும். (2) 2.10.1.

குண்டலம் தாழக்* குழல்தாழ நாண்தாழ*
எண்திசையோரும்* இறைஞ்சித் தொழுதேத்த*
வண்டமர் பூங்குழலார்* துகில் கைக்கொண்டு*
விண்தோய்மரத்தானால் இன்றுமுற்றும்* வேண்டவும்தாரானால் இன்றுமுற்றும்.   2.10.2.

தடம்படு தாமரைப்* பொய்கை கலக்கி*
விடம்படு நாகத்தை* வால்பற்றி ஈர்த்து*
படம்படு பைந்தலை* மேலெழப் பாய்ந்திட்டு*
உடம்பைய் அசைத்தானால் இன்றுமுற்றும்* உச்சியில் நின்றானால் இன்றுமுற்றும்.

தேனுகன்* ஆவிசெகுத்து*
பனங்கனி தானெறிந்திட்ட* தடம்பெரும் தோளினால்*
வானவர் கோன்விட* வந்த மழை தடுத்து*
ஆனிரை காத்தானால் இன்றுமுற்றும்* அவை உய்யக்கொண்டானால் இன்றுமுற்றும்.

ஆய்ச்சியர்சேரி* அளைதயிர் பாலுண்டு*
பேர்த்தவர் கண்டுபிடிக்கப்* பிடியுண்டு*
வேய்த்தடன் தோளினார்* வெண்ணெய் கொள்மாட்டாது*
அங்கு ஆப்புண்டு இருந்தானால் இன்றுமுற்றும்* அடியுண்டு அழுதானால் இன்றுமுற்றும்.

தள்ளித் தளிர்நடையிட்டு* இளம்பிள்ளையாய்*
உள்ளத்தின் உள்ளே* அவளை உறநோக்கி*
கள்ளத்தினால்வந்த* பேய்ச்சி முலையுயிர்*
துள்ள ச்சுவைத்தானால் இன்றுமுற்றும்* துவக்கற உண்டானால் இன்றுமுற்றும். 2.10.6.

மாவலி வேள்வியில்* மாண் உருவாய்ச் சென்று*
மூவடி தாவென்று* இரந்த இம்மண்ணினை*
ஓரடியிட்டு* இரண்டாம் அடிதன்னிலே*
தாவடியிட்டானால் இன்றுமுற்றும்* தரணியளந்தானால் இன்றுமுற்றும்.   2.10.7.

தாழை தண்ணாம்பல்* தடம்பெரும் பொய்கைவாய்*
வாழுமுதலை* வலைப்பட்டு வாதிப்புண்*
வேழம் துயர்கெட* விண்ணோர் பெருமானாய்*
ஆழிபணி கொண்டானால் இன்றுமுற்றும்* அதற்கு அருள்செய்தானால் இன்றுமுற்றும். 8.

வானத்தெழுந்த* மழைமுகில்போல்*
எங்கும் கானத்து மேய்ந்து* களித்து விளையாடி*
ஏனத்துருவாய்* இடந்த இம்மண்ணினை*
தானத்தே வைத்தானால் இன்றுமுற்றும் தரணி யிடந்தானால் இன்றுமுற்றும். 2.10.9.

அங்கமலக் கண்ணன் தன்னை* யசோதைக்கு*
மங்கை நல்லார்கள்* தாம் வந்து முறைப்பட்ட*
அங்கவர்சொல்லைப்* புதுவைக்கோன் பட்டன்சொல்*
இங்கு இவை வல்லவர்க்கு* ஏதம் ஒன்றில்லையே. (2)   2.10.10.

மூன்றும் பத்து

முதல் திருமொழி

தன்னேர் ஆயிரம் பிள்ளைகளோடு* தளர்நடையிட்டு வருவான்*
பொன்னேய் நெய்யொடு பாலமுதுண்டு* ஒருபுள்ளுவன் பொய்யே தவழும்*
மின்னேர் நுண்ணிடை வஞ்சமகள் கொங்கை துஞ்ச* வாய் வைத்த பிரானே!*
அன்னே! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்* உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. * 3.1.1.

பொன்போல் மஞ்சனமாட்டி அமுதூட்டிப் போனேன்* வருமளவு இப்பால்*
வன்பார சகடம் இறச்சாடி* வடக்கில் அகம் புக்கிருந்து*
மின்போல் நுண்ணிடையால் ஒருகன்னியை* வேற்றுருவம் செய்துவைத்த*
அன்பா! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்* உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்தரவே. * 3.1.2.

கும்மாயத்தொடு வெண்ணெய் விழுங்கிக்* குடத்தயிர் சாய்த்துப்பருகி*
பொய்ம்மாய மருதான அசுரரைப்* பொன்றுவித்து இன்றுநீவந்தாய்*
இம்மாயம் வல்லபிள்ளை நம்பீ!* உன்னை என்மகனே என்பர் நின்றார்*
அம்மா! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்* உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. * 3.1.3.

மையார்க்கண் மடவாய்ச்சியர் மக்களை* மையன்மை செய்து அவர் பின் போய்*
கொய்யார் பூந்துகில் பற்றித்தனிநின்று* குற்றம் பலபல செய்தாய்*
பொய்யா! உன்னைப் புறம் பலபேசுவ* புத்தகத்துக் உள கேட்டேன்*
ஐயா! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்* உனக்குஅஞ்சுவன்அம்மம்தரவே. * 3.1.4.

முப்போதும் கடைந் தீண்டிய வெண்ணெயினோடு* தயிரும் விழுங்கி*
கப்பால் ஆயர்கள் காவில் கொணர்ந்த* கலத்தொடு சாய்த்துப்பருகி*
மெய்ப்பாலுண்ட அழுபிள்ளைகள்போல* நீ விம்மி விம்மி அழுகின்ற*
அப்பா! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்* உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. * 3.1.5.

கரும்பார் நீள்வயல் காய்கதிர்ச் செந்நெலைக்* கற்று நிறைமண்டித் தின்ன*
விரும்பாக் கன்று ஒன்று கொண்டு* விளங்கனி வீழ எறிந்த பிரானே!*
சுரும்பார் மென்குழல் கன்னியொருத்திக்குச்* சூழ்வலை வைத்துத் திரியும்*
அரம்பா! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்* உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. * 3.1.6.

மருட்டார் மெங்குழல் கொண்டு பொழில்புக்கு* வாய்வைத்து அவ்வாயர் தம்பாடி*
சுருட்டார் மென்குழல் கன்னியர் வந்து உன்னைச்* சுற்றும் தொழ நின்ற சோதி!*
பொருட்டாயமிலேன் எம்பெருமான்!* உன்னைப் பெற்ற குற்றமல்லால்* மற்றிங்கு–
அரட்டா! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்* உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. * 3.1.7.

வாளாவாகிலும் காணகில்லார்* பிறர் மக்களை மையன்மை செய்து*
தோளாலிட்டு அவரோடு திளைத்து* நீ சொல்லப்படாதன செய்தாய்*
கேளார் ஆயர் குலத்தவர் இப்பழி கெட்டேன்!* வாழ்வில்லை* நந்தன்–
காளாய்! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்* உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. * 3.1.8.

தாய்மார் மோர் விற்கப் போவர்* தகப்பன்மார் கற்றுநிறைப்பின்பு போவர்*
நீ ஆய்ப்பாடி இளங்கன்னிமார்களை* நேர்படவேகொண்டுபோதி*
காய்வார்க்கு என்றும் உகப்பனவே செய்து* கண்டார் கழறத்திரியும்*
ஆயா! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்* உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. * 3.1.9.

தொத்தார் பூங்குழல் கன்னியொருத்தியைச்* சோலைத் தடம் கொண்டு புக்கு*
முத்தார் கொங்கை புணர்ந்து இராநாழிகை* மூவேழு சென்ற பின்வந்தாய்*
ஒத்தார்க்கு ஒத்தன பேசுவர்*உன்னை உரப்பவே நான் ஒன்றும்மாட்டேன்*
அத்தா! உன்னை அறிந்துகொண்டேன்* உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம்தரவே. * 3.1.10.

காரார் மேனிநிறத்து எம்பிரானைக்* கடிகமழ் பூங்குழலாய்ச்சி*
ஆரா இன்னமுது உண்ணத்தருவன் நான்* அம்மம் தாரேனென்றமாற்றம்*
பாரார் தொல் புகழான் புதுவை மன்னன்* பட்டர்பிரான் சொன்ன பாடல்*
ஏரார் இன்னிசை மாலைவல்லார்* இருடீகேசன் அடியாரே.* 3.1.11.

இரண்டாம் திருமொழி

அஞ்சனவண்ணனை* ஆயர் கோலக்கொழுந்தினை*
மஞ்சனமாட்டி* மனைகள் தோறும் திரியாமே*
கஞ்சனைக் காய்ந்த* கழலடி நோவக் கன்றின்பின்*
என்செயப் பிள்ளையைப் போக்கினேன்?* எல்லேபாவமே!* (2) 3.2.1.

பற்று மஞ்சள் பூசிப்* பாவைமாரொடு பாடியில்*
சிற்றில் சிதைத்து எங்கும் *தீமை செய்து திரியாமே*
கற்றுத்தூளியுடை* வேடர் கானிடைக்கன்றின்பின்*
எற்றுக்கு என் பிள்ளையைப் போக்கினேன்?* எல்லேபாவமே!* 3.2.2.

நன்மணிமேகலை* நங்கைமாரொடு நாள்தொறும்*
பொன்மணிமேனி* புழுதியாடித்திரியாமே*
கன்மணி நின்றதிர்* கான் அதரிடைக் கன்றின்பின்*
என் மணிவண்ணனைப் போக்கினேன்* எல்லேபாவமே!* 3.2.3.

வண்ணக் கருங்குழல்* மாதர்வந்து அலர் தூற்றிட*
பண்ணிப்பலசெய்து* இப்பாடி எங்கும் திரியாமே*
கண்ணுக்கினியானைக்* கான் அதரிடைக் கன்றின்பின்*
எண்ணற்கரியானைப் போக்கினேன்* எல்லேபாவமே!* 3.2.4.

அவ்வவ்விடம்புக்கு* அவ்வாயர் பெண்டிர்க்கு அணுக்கனுய்*
கொவ்வைக் கனிவாய் கொடுத்துக்* கூழைமைசெய்யாமே*
எவ்வும் சிலையுடை* வேடர் கானிடைக்கன்றின்பின்*
தெய்வத் தலைவனைப் போக்கினேன்* எல்லேபாவமே!* 3.2.5.

மிடறு மெழுமெழுத்தோட* வெண்ணெய் விழுங்கிப் போய்*
படிறுபலசெய்து* இப்பாடியெங்கும்திரியாமே*
கடிறுபலதிரி* கான் அதரிடைக் கன்றின்பின்*
இடற என்பிள்ளையைப் போக்கினேன்* எல்லேபாவமே!* 3.2.6.

வள்ளி நுடங்கிடை* மாதர்வந்து அலர்தூற்றிட*
துள்ளி விளையாடித்* தோழரோடு திரியாமே*
கள்ளியுணங்கு* வெங் கான் அதரிடைக் கன்றின்பின்*
புள்ளின் தலைவனைப் போக்கினேன்* எல்லேபாவமே!* 3.2.7.

பன்னிருதிங்கள்* வயிற்றில் கொண்ட அப்பாங்கினுல்*
என் இளங்கொங்கை* அமுதமூட்டி எடுத்து யான்*
பொன்னடி நோவப்* புலரியே கானில்கன்றின்பின்*
என்னிளஞ் சிங்கத்தைப் போக்கினேன்* எல்லேபாவமே!* 3.2.8.

குடையும் செருப்பும் கொடாதே* தாமோதரனை நான்*
உடையும் கடியன ஊன்று* வெம்பரற்களுடை*
கடிய வெங்கானிடைக்* காலடிநோவக் கன்றின்பின்*
கொடியேன் என்பிள்ளையைப் போக்கினேன்* எல்லேபாவமே!* 3.2.9.

என்றும் எனக்கு இனியானை* என்மணிவண்ணனை*
கன்றின் பின் போக்கினேனென்று* அசோதைகழறிய*

பொன் திகழ்மாடப்* புதுவையர் கோன் பட்டன் சொல்*
இன்தமிழ் மாலைகள் வல்லவர்க்கு* இடரில்லையே.* (2) 3.2.10.

மூன்றும் திருமொழி
சீலைக்குதம்பை ஒருகாது ஒருகாது* செந்நிறமேல்தோன்றிப்பூ*
கோலப்பணைக் கச்சும் கூறையுடையும்* குளிர்முத்தின்கோடாலமும்*
காலிப்பின்னே வருகின்ற* கடல்வண்ணன் வேடத்தை வந்துகாணீர்*
ஞாலத்துப் புத்திரனைப்பெற்றார்* நங்கைமீர்! நானே மற்றாருமில்லை. (2) 3.3.1.

கன்னி நன் மாமதிள் சூழ்தரு* பூம்பொழில் காவிரித் தென்னரங்கம்*
மன்னியசீர் மதுசூதனா! கேசவா!* பாவியேன்வாழ்வுகந்து*
உன்னை இளங்கன்று மேய்க்கச்* சிறுகாலேயூட்டி ஒருப்படுத்தேன்*
என்னின் மனம் வலியாள் ஒரு பெண் இல்லை* என் குட்டனே முத்தம்தா.* 3.3.2.

காடுகளூடு போய்க் *கன்றுகள் மேய்த்து மறியோடி* கார்க் கோடல்பூச்–
சூடி வருகின்ற தாமோதரா!* கற்றுத் தூளிகாண் உன்னுடம்பு*
பேடை மயிற் சாயல் பின்னைமணாளா!* நீராட்டமைத்து வைத்தேன்*
ஆடி அமுதுசெய் அப்பனும் உண்டிலன்* உன்னோடு உடனே உண்பான்.* 3.3.3.

கடியார் பொழிலணி வேங்கடவா!* கரும் போரேறே!* நீயுகக்கும்–
குடையும் செருப்பும் குழலும்* தருவிக்கக் கொள்ளாதே போனாய் மாலே!*
கடிய வெங்கானிடைக் கன்றின்பின்போன* சிறுக்குட்டச்செங்கமல*
அடியும் வெதும்பி* உன் கண்கள் சிவந்தாய் அசைந்திட்டாய்* நீ எம்பிரான்! 3.3.4.

பற்றார் நடுங்க முன் பாஞ்சசன்னியத்தை* வாய்வைத்த போரேறே!*
என் சிற்றாயர்சிங்கமே! சீதைமணாளா!* சிறுக்குட்டச் செங்கண்மாலே!*
சிற்றாடையும் சிறுப்பத்திரமும்* இவை கட்டிலின் மேல்வைத்துப் போய்*
கற்றாயரோடு நீ கன்றுகள்மேய்த்துக்* கலந்துடன் வந்தாய்போலும்.* 3.3.5.

அஞ்சுடராழி உன்கையகத்து ஏந்தும் அழகா!* நீ பொய்கைபுக்கு*
நஞ்சுமிழ் நாகத்தினோடு பிணங்கவும்* நான் உயிர் வாழ்ந்திருந்தேன்*
என் செய்ய என்னை வயிறு மறுக்கினாய்?* ஏதும் ஓர் அச்சமில்லை*
கஞ்சன் மனத்துக்கு உகப்பனவே செய்தாய்* காயாம் பூவண்ணம் கொண்டாய்!* 3.3.6.

பன்றியும் ஆமையும் மீனமுமாகிய* பாற்கடல்வண்ணா!* உன்மேல்–
கன்றின் உருவாகி மேய் புலத்தே வந்த* கள்ள அசுரர் தன்னை*
சென்று பிடித்துச் சிறுக்கைகளாலே* விளங்காய் எறிந்தாய் போலும்*
என்றும் என்பிள்ளைக்குத் தீமைகள் செய்வார்கள்* அங்கனமாவர்களே.* 3.3.7.

கேட்டு அறியாதன கேட்கின்றேன்* கேசவா! கோவலர் இந்திரற்கு*
காட்டிய சோறும் கறியும் தயிரும்* கலந்துடன் உண்டாய் போலும்*
ஊட்ட முதலிலேன் உன்தன்னைக் கொண்டு* ஒருபோதும் எனக்கரிது*
வாட்டமிலாப் புகழ் வாசுதேவா!* உன்னை அஞ்சுவன் இன்றுதொட்டும்.* 3.3.8.

திண்ணார் வெண்சங்குடையாய்!* திருநாள் திருவோணம் இன்றேழுநாள்* முன்–
பண்ணேர் மொழியாரைக் கூவிமுளையட்டிப்* பல்லாண்டு கூறுவித்தேன்*
கண்ணாலம்செய்யக்* கறியும் கலத்தரிசியும் ஆக்கிவைத்தேன்*
கண்ணா நீ நாளைத் தொட்டுக் கன்றின்பின் போகேல்* கோலம்செய்திங்கேயிரு.* 3.3.9.

புற்றரவல்குல் அசோதை நல்லாய்ச்சி* தன் புத்திரன் கோவிந்தனை*
கற்றினம் மேய்த்துவரக் கண்டுகந்து* அவள் கற்பித்த மாற்றமெல்லாம்*
செற்றமிலாதவர்வாழ்தரு* தென்புதுவை விட்டுசித்தன்சொல்*
கற்றிவை பாடவல்லார்* கடல்வண்ணன் கழலிணை காண்பர்களே. (2) 3.3.10.

நான்காம் திருமொழி

தழைகளும் தொங்கலும் ததும்பி எங்கும்*
தண்ணுமை எக்கம் மத்தளிதாழ் பீலி*
குழல்களும் கீதமுமாகி* எங்கும்–
கோவிந்தன் வருகின்ற கூட்டம் கண்டு*
மழைகொலோ வருகின்றதென்று சொல்லி*
மங்கைமார் சாலக வாசல் பற்றி*
நுழைவனர் நிற்பனராகி எங்கும்*
உள்ளம் விட்டு ஊண் மறந்தொழிந்தனரே.* (2) 3.4.1.

வல்லி நுண் இதழன்ன ஆடைகொண்டு*
வசையறத் திருவரை விரித்துடுத்து*
பல்லி நுண் பற்றாக உடைவாள் சாத்திப்*
பணைக்கச்சு உந்திப் பலதழை நடுவே*
முல்லை நல் நறுமலர் வேங்கை மலர்–
அணிந்து* பல்லாயர் குழாம் நடுவே*
எல்லியம் போதாகப் பிள்ளைவரும்*
எதிர் நின்று அங்கு இனவளை இழவேன்மினே.* 3.4.2.

சுரிகையும் தெறிவில்லும் செண்டுகோலும்*
மேலாடையும் தோழன்மார் கொண்டோட*
ஒருகையால் ஒருவன் தன் தோளையூன்றி*
ஆநிரை இனம் மீளக் குறித்தசங்கம்*
வருகையில் வாடிய பிள்ளை கண்ணன்*
மஞ்சளும் மேனியும் வடிவும் கண்டாள்*
அருகே நின்றாள் என்பெண் நோக்கிக்கண்டாள்*
அதுகண்டு இவ்வூர் ஒன்று புணர்க்கின்றதே.* 3.4.3.

குன்றெடுத்து ஆநிரைகாத்த பிரான்*
கோவலனாய்க் குழலூதி யூதி*
கன்றுகள் மேய்த்துத் தன்தோழரோடு*
கலந்து உடன் வருவானைத் தெருவில்கண்டு*
என்றும் இவனை ஒப்பாரை நங்காய்*
கண்டறியேன்ஏடி! வந்துகாணாய்*
ஒன்றும் நில்லா வளை கழன்று*
துகில் ஏந்து இளமுலையும் என்வசமல்லவே.* 3.4.4.

சுற்றிநின்று ஆயர் தழைகள் இடச்*
சுருள் பங்கி நேத்திரத்தால் அணிந்து*
பற்றி நின்று ஆயர் கடைத்தலையே*
பாடவும் ஆடக்கண்டேன்* அன்றிப்பின்–
மற்றொருவர்க்கு என்னைப் பேசலொட்டேன்*
மாலிருஞ்சோலை எம் ஆயற்கல்லால்*
கொற்றவனுக்கு இவளாம் என்றெண்ணிக்*
கொடுமின்கள் கொடீராகில் கோழம்பமே.* 3.4.5.

சிந்துரமிலங்கத் தன் திருநெற்றிமேல்*
திருத்திய கோறம்பும் திருக்குழலும்*
அந்தரம் முழவம் தண் தழைக் காவின்கீழ்*
வரும் ஆயரோடு உடன் வளைகோல் வீச*
அந்தம் ஒன்றில்லாத ஆயப் பிள்ளை*
அறிந்தறிந்து இவ்வீதி போதுமாகில்*
பந்துகொண்டானென்று வளைத்து வைத்துப்*

பவளவாய் முறுவலும் காண்போம் தோழீ!* 3.4.6.

சாலப்பல் நிரைப்பின்னே தழைக்காவின்கீழ்*
தன் திருமேனி நின்றொளி திகழ*
நீல நல் நறுங் குஞ்சி நேத்திரத்தால் அணிந்து*
பல்லாயர் குழாம் நடுவே*
கோலச் செந்தாமரைக் கண் மிளிரக்*
குழல் ஊதி இசை பாடிக் குனித்து* ஆயரோடு–
ஆலித்து வருகின்ற ஆயப் பிள்ளை*
அழகுகண்டு என்மகள் அயர்க்கின்றதே.* 3.4.7.

சிந்துரப் பொடிக்கொண்டு சென்னி அப்பித்*
திருநாமம் இட்டு அங்கோர் இலயந் தன்னால்*
அந்தரமின்றித் தன்னெறி பங்கியை*
அழகிய நேத்திரத்தால் அணிந்து*
இந்திரன் போல் வரும் ஆயப்பிள்ளை*
எதிர்நின்று அங்கு இனவளை இழவேல் அன்ன*
சந்தியில் நின்று கண்டீர் நங்கைதன்*
துகிலொடு சரிவளை கழல்கின்றதே.* 3.4.8.

வலங்காதின் மேல் தோன்றிப் பூவணிந்து*
மல்லிகை வனமாலை மௌவல் மாலை*
சிலிங்காரத்தால் குழல் தாழவிட்டுத்*
தீங்குழல் வாய்மடுத் தூதி யூதி*
அலங்காரத்தால் வரும் ஆய்ப்பிள்ளை*
அழகுகண்டு என்மகள் ஆசைப்பட்டு*
விலங்கி நில்லாது எதிர் நின்று கண்டீர்*
வெள்வளை கழன்று மெய் மெலிகின்றதே.* 3.4.9.

விண்ணின்மீது அமரர்கள் விரும்பித்தொழ*
மிறைத்து ஆயர்ப் பாடியில் வீதியூடே*
கண்ணன் காலிப்பின்னே எழுந்தருளக்கண்டு*
இளவாய்க் கன்னிமார் காமுற்ற–
வண்ணம்* வண்டமர் பொழில் புதுவையர்கோன்*
விட்டுசித்தன் சொன்னமாலை பத்தும்*
பண்ணின்பம் வரப்பாடும் பத்தருள்ளார்*
பரமான வைகுந்தம் நண்ணுவரே.* (2) 3.4.10.

ஐந்தாம் திருமொழி

அட்டுக்குவி சோற்றுப் பருப்பதமும்*
தயிர் வாவியும் நெய் அளறும் அடங்கப்–
பொட்டத் துற்று* மாரிப் பகைபுணர்த்த*
பொருமா கடல்வண்ணன் பொறுத்தமலை*
வட்டத் தடங்கண் மடமான் கன்றினை*
வலைவாய்ப் பற்றிக் கொண்டு* குற மகளிர்–
கொட்டைத் தலைப் பால் கொடுத்து வளர்க்கும்*
கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக்குடையே.* (2) 3.5.1.

வழுவொன்றுமில்லாச் செய்கை வானவர்கோன்*
வலிப்பட்டு முனிந்து விடுக்கப்பட்ட*
மழைவந்து எழுநாள் பெய்து மாத்தடைப்ப*
மதுசூதன் எடுத்து மறித்தமலை*
இழவு தரியாததோர் ஈற்றுப்பிடி*

இளஞ்சீயம் தொடர்ந்து முடுகுதலும்*
குழவியிடைக் காலிட்டு எதிர்ந்து பொரும்*
கோவர்த்தனம் என்னும் கொற்றக்குடையே.* 3.5.2.

அம்மைத் தடங்கண் மடவாய்ச்சியரும்*
ஆனயரும் ஆநிரையும் அலறி*
எம்மைச் சரண் என்று கொள் என்றிரப்ப*
இலங்காழிக்கை எந்தை எடுத்தமலை*
தம்மைச் சரணென்ற தம் பாவையரைப்*
புனமேய்கின்ற மானினம் காண்மின் என்று*
கொம்மைப் புயம் குன்றர் சிலைகுனிக்கும்*
கோவர்த்தனம் என்னும் கொற்றக்குடையே.* 3.5.3.

கடுவாய்ச்சின வெங்கண் களிற்றினுக்குக்*
கவளம் எடுத்துக் கொடுப்பான் அவன் போல்*
அடிவாய் உறக்கை இட்டு எழப் பறித்திட்டு*
அமரர் பெருமான் கொண்டு நின்றமலை*
கடல்வாய்ச் சென்று மேகம் கவிழ்ந்து இறங்கிக்*
கதுவாய்ப்பட நீர்முகந் தேறி* எங்கும்–
குடவாய்ப்பட நின்று மழைபொழியும்*
கோவர்த்தனம் என்னும் கொற்றக்குடையே.* 3.5.4.

வானத்தில் உள்ளீர்! வலியீர் உள்ளீரேல்*
அறையோ! வந்து வாங்குமின் என்பவன் போல்*
ஏனத்துருவாகிய ஈசன் எந்தை*
இடவன் எழ வாங்கி எடுத்தமலை*
கானக் களியானைதன் கொம்பு இழந்து*
கதுவாய் மதம் சோரத் தன் கையெடுத்து*
கூனல் பிறைவேண்டி அண்ணாந்து நிற்கும்*
கோவர்த்தனம் என்னும் கொற்றக்குடையே.* 3.5.5.

செப்பாடுடைய திருமாலவன் தன்*
செந்தாமரைக் கைவிரல் ஐந்தினையும்*
கப்பாக மடுத்து மணிநெடுந்தோள்*
காம்பாகக் கொடுத்துக் கவித்தமலை*
எப்பாடும் பரந்திழி தெள்ளருவி*
இலங்கு மணி முத்து வடம் பிறழ*
குப்பாயமென நின்று காட்சி தரும்*
கோவர்த்தனம் என்னும் கொற்றக்குடையே.* 3.5.6.

படங்கள் பலவும் உடைப் பாம்பரையன்*
படர் பூமியைத் தாங்கிக் கிடப்பவன்போல்*
தடங்கை விரல் ஐந்தும் மலர வைத்துத்*
தாமோதரன் தாங்கு தடவரைதான்*
அடங்கச் சென்று இலங்கையை ஈடழித்த*
அனுமன் புகழ் பாடித் தம் குட்டன்களை*
குடங்கைக் கொண்டு மந்திகள் கண்வளர்த்தும்*
கோவர்த்தனம் என்னும் கொற்றக்குடையே.* 3.5.7.

சலமாமுகில் பல்கணப் போர்க்களத்துச்*
சரமாரி பொழிந்து எங்கும் பூசலிட்டு*
நலிவான் உறக் கேடகம் கோப்பவன் போல்*
நாராயணன் முன்முகம் காத்தமலை*

இலை வேய் குரம்பைத் தவ மாமுனிவர்*
        இருந்தார் நடுவேசென்று அணுர் சொறிய*
கொலைவாய்ச்சின வேங்கைகள் நின்று உறங்கும்*
        கோவர்த்தனம் என்னும் கொற்றக்குடையே.*   3.5.8.

வன்பேய் முலையுண்ட தோர் வாயுடையன்*
        வன் தூணென நின்றதோர் வன் பரத்தை*
தன்பேரிட்டுக் கொண்டு தரணி தன்னில்*
        தாமோதரன் தாங்கு தடவரைதான்*
முன்பே வழிகாட்ட முசுக் கணங்கள்*
        முதுகில் பெய்து தம்முடைக் குட்டன்களை*
கொம்பு ஏற்றியிருந்து குதி பயிற்றும்*
        கோவர்த்தனம் என்னும் கொற்றக்குடையே.*   3.5.9.

கொடியேறு செந்தாமரைக் கைவிரல்கள்*
        கோலமும் அழிந்தில வாடிற்றில*
வடிவேறு திருவுகிர் நொந்துமில*
        மணிவண்ணன் மலையுமோர் சம்பிரதம்*
முடியேறிய மாமுகிற் பல் கணங்கள்*
        முன்னெற்றி நரைத்தன போல* எங்கும்–
குடியேறி இருந்து மழைபொழியும்*
        கோவர்த்தனம் என்னும் கொற்றக்குடையே*.   3.5.10.

அரவில் பள்ளிகொண்டு அரவம் துரந்திட்டு*
        அரவப் பகையூர்தி அவனுடைய*
குரவிற்கொடி முல்லைகள் நின்று உறங்கும்*
        கோவர்த்தனம் என்னும் கொற்றக்குடைமேல்*
திருவிற் பொலிமறை வாணர் புத்தூர்த்–
        திகழ்* பட்டர்பிரான் சொன்ன மாலைபத்தும்*
பரவு மன நன்குடைப் பத்தருள்ளார்*
        பரமான வைகுந்தம் நண்ணுவரே.* (2)   3.5.11.

ஆறும் திருமொழி

நாவலம் பெரிய தீவினில் வாழும்*
        நங்கைமீர்கள்! இதோர் அற்புதம் கேளீர்*
தூவலம்புரி உடைய திருமால்*
        தூய வாயில் குழலோசை வழியே*
கோவலர் சிறுமியர் இளங்கொங்கை–
        குதுகலிப்ப* உடல் உள் அவிழ்ந்து* எங்கும்
காவலும் கடந்து கயிறு மாலையாகி*
        வந்து கவிழ்ந்து நின்றனரே.* (2)   3.6.1.

இடவணரை இடத் தோளொடு சாய்த்து*
        இருகை கூடப் புருவம் நெரிந்து ஏற*
குடவயிறு படவாய் கடை கூடக்*
        கோவிந்தன் குழல்கொடு ஊதினபோது*
மடமயில்களொடு மான் பிணைபோலே*
        மங்கைமார்கள் மலர்க் கூந்தல் அவிழ*
உடை நெகிழ ஓர் கையால் துகில்பற்றி*
        ஒல்கி ஓடு அரிக் கண் ஓட நின்றனரே.*   3.6.2.

வான் இளவரசு வைகுந்தக் குட்டன்*
        வாசுதேவன் மதுரைமன்னன்* நந்த–

கோன் இளவரசு கோவலர் குட்டன்*
கோவிந்தன் குழல்கொடு ஊதினபோது*
வானிளம் படியர் வந்து வந்தீண்டி*
மனமுருகி மலர்க் கண்கள் பனிப்ப*
தேனளவு செறிகூந்தலவிழச்*
சென்னி வேர்ப்பச் செவிசேர்த்து நின்றனரே.* 3.6.3.

தேனுகன் பிலம்பன் காளியன் என்னும்*
தீப்பப் பூடுகள் அடங்க உழக்கி*
கானகம்படி உலாவி உலாவிக்*
கருஞ் சிறுக்கன் குழலூதின போது*
மேனகையொடு திலோத்தமை அரம்பை*
உருப்பசி அரவர் வெள்கி மயங்கி*
வானகம் படியில் வாய் திறப்பின்றி*
ஆடல் பாடலவை மாறினர் தாமே*. 3.6.4.

முன்நரசிங்கமதாகி* அவுணன்–
முக்கியத்தை முடிப்பான், மூவுலகில்–
மன்னர் அஞ்சும்* மதுசூதனன் வாயில்*
குழலிேைசை செவியைப் பற்றி வாங்க*
நன்னரம்புடைய தும்புருவோடு*
நாரதனும் தம்தம் வீணை மறந்து*
கின்னர மிதுனங்களும் தம்தம்*
கின்னரம் தொடுகிலோம் என்றனரே.* 3.6.5.

செம்பெருந் தடங்கண்ணன் திரள்தோளன்*
தேவகி சிறுவன் தேவர்கள் சிங்கம்*
நம் பரமன் இந்நாள் குழலூதக்*
கேட்டவர்கள் இடர் உற்றன கேளீர்*
அம்பரம் திரியும் காந்தப்பர் எல்லாம்*
அமுத கீத வலையால் சுருக்குண்டு*
நம் பரமன் என்று நாணி மயங்கி*
நைந்து சோர்ந்து கை மறித்து நின்றனரே.* 3.6.6.

புவியுள் நான் கண்டதோர் அற்புதம் கேளீர்*
பூணி மேய்க்கும் இளங் கோவலர் கூட்டத்து*
அவையுள் நாகத்தணையான் குழலூத*
அமர லோகத்தளவும் சென்றிசைப்ப*
அவியுணா மறந்து வானவரெல்லாம்*
ஆயர்பாடி நிறையப் புகுந்து ஈண்டி*
செவியுணவின் சுவை கொண்டு மகிழ்ந்து*
கோவிந்தனைத் தொடர்ந்து என்றும் விடாரே.* 3.6.7.

சிறுவிரல்கள் தடவிப் பரிமாறச்*
செங்கண் கோடச் செய்ய வாய் கொப்பளிக்க*
குறு வெயர்ப் புருவம் கூடலிப்பக்*
கோவிந்தன் குழல் கொடு ஊதினபோது*
பறவையின் கணங்கள் கூடு துறந்து*
வந்து சூழ்ந்து படு காடு கிடப்ப*
கறவையின் கணங்கள் கால் பரப்பிட்டுக்*
கவிழ்ந்து இறங்கிச் செவி ஆட்டகில்லாவே.* 3.6.8

திரண்டு எழு தழை மழை முகில்வண்ணன்*
செங்கமல மலர்சூழ் வண்டினம் போலே*
சுருண்டு இருண்ட குழல் தாழ்ந்த முகத்தான்*
ஊதுகின்ற குழலோசை வழியே*
மருண்டு மான் கணங்கள் மேய்கை மறந்து*
மேய்ந்த புல்லும் கடைவாய் வழிசோர*
இரண்டுபாடும் துலங்காப் புடை பெயரா*
எழுது சித்திரங்கள் போல நின்றனவே. * 3.6.9.

கருங்கண் தோகைமயிற் பீலியணிந்து*
கட்டி நன்கு உடுத்த பீதகவாடை*
அருங் கலம் உருவின் ஆயர் பெருமான்*
அவன் ஒருவன் குழலூதின போது*
மரங்கள் நின்று மது தாரைகள் பாயும்*
மலர்கள் வீழும் வளர் கொம்புகள் தாழும்*
இரங்கும் கூம்பும் திருமால் நின்ற நின்ற–
பக்கம் நோக்கி* அவை செய்யும் குணமே. * 3.6.10.

குழல் இருண்டு சுருண்டு ஏறிய குஞ்சிக்*
கோவிந்தனுடைய கோமள வாயில்*
குழல் முழைஞ்சுகளினூடு குமிழ்த்துக்*
கொழித்து இழிந்த அமுதப் புனல் தன்னை*
குழல் முழவம் விளம்பும் புதுவைக்கோன்*
விட்டுசித்தன் விரித்த தமிழ்வல்லார்*
குழலை வென்ற குளிர் வாயினர் ஆகிச்*
சாது கோட்டியுள் கொள்ளப் படுவாரே. * (2) 3.6.11.

ஏழாம் திருமொழி

ஐய புழுதி உடம்பளைந்து* இவள் பேச்சும் அலந்தலையாய்*
செய்ய நூலின் சிற்றாடை* செப்பன் உடுக்கவும் வல்லள் அல்லள்*
கையினில் சிறு தூதையோடு* இவள் முற்றில் பிரிந்தும் இலள்*
பையரவணைப் பள்ளியானொடு* கைவைத்து இவள் வருமே. * (2) 3.7.1.

வாயில் பல்லும் எழுந்தில* மயிரும் முடி கூடிற்றில*
சாய்விலாத குறுந்தலைச்* சில பிள்ளைகளோடு இணங்கி*
தீ இணக்கு இணங்காடி வந்து* இவள் தன்னன்ன செம்மைசொல்லி*
மாயன் மாமணிவண்ணன் மேல்* இவள் மாலுறுகின்றாளே. * 3.7.2.

பொங்கு வெண்மணல் கொண்டு* சிற்றிலும் முற்றத்து இழைக்கல் உறில்*
சங்கு சக்கரம் தண்டு வாள்* வில்லும் அல்லது இழைக்கல் உறாள்*
கொங்கை இன்னம் குவிந்து எழுந்தில* கோவிந்தனோடு இவளை*
சங்கையாகி என்னுள்ளம்* நாள்தொறும் தட்டுளுப்பாகின்றதே. * 3.7.3.

ஏழை பேதை ஓர் பாலகன் வந்து* என் பெண்மகளை எள்கி*
தோழிமார் பலர் கொண்டு போய்ச்* செய்த சூழ்ச்சியை யார்க்குரைக்கேன்?*
ஆழியானென்னும் ஆழம் மோழையில்* பாய்ச்சி அகப்படுத்தி*
மூழை உப்பு அறியாதது என்னும்* மூதுரையும் இலளே. * 3.7.4.

நாடும் ஊரும் அறியவே போய்* நல்ல துழாய் அலங்கல் –
சூடி* நாரணன் போம் இடமெல்லாம்* சோதித்து ஊழி தருகின்றாள்*
கேடு வேண்டுகின்றார் பலர் உளர்* கேசவனோடு இவளை*
பாடு காவல் இடுமின் என்றென்று* பார் தடுமாறினதே. * 3.7.5.

பட்டம் கட்டிப் பொன் தோடு பெய்து* இவள் பாடகமும் சிலம்பும்*
இட்டமாக வளர்த்து எடுத்தேனுக்கு* என்னோடு இருக்கலுறாள்*
பொட்டப் போய்ப் புறப்பட்டு நின்று* இவள் பூவைப் பூவண்ணாவென்னும்*
வட்டவார் குழல் மங்கைமீர்!* இவள் மாலுறுகின்றாளே.* 3.7.6.

பேசவும் தரியாத பெண்மையின்* பேதையேன் பேதை இவள்*
கூசமின்றி நின்றார்கள்* தம்மெதிர் கோல் கழிந்தான் மூழையாய்*
கேசவாவென்றும் கேடிலீயென்றும் *கிஞ்சுகம் வாய் மொழியாள்*
வாசவார் குழல் மங்கைமீர்!* இவள் மாலுறுகின்றாளே.* 3.7.7.

காறை பூணும் கண்ணாடி காணும்* தன் கையில் வளை குலுக்கும்*
கூறையுடுக்கும் அயர்க்கும்* தன் கொவ்வைச் செவ்வாய் திருத்தும்*
தேறித்தேறி நின்று ஆயிரம்பேர்த்* தேவன் திறம் பிதற்றும்*
மாறில் மாமணிவண்ணன் மேல்* இவள் மாலுறுகின்றாளே.* 3.7.8.

கைத் தலத்துள்ள மாடழியக்* கண்ணாலங்கள் செய்து* இவளை–
வைத்து வைத்துக் கொண்டு என்ன வாணிபம்?* நம்மை வடுப்படுத்தும்*
செய்த்தலை எழு நாற்றுப்போல்* அவன் செய்வன செய்து கொள்ள*
மைத்தட முகில் வண்ணன் பக்கல்* வளர விடுமின்களே.* 3.7.9.

பெருப் பெருத்த கண்ணாலங்கள் செய்து* பேணி நம் இல்லத்துள்ளே*
இருத்துவான் எண்ணி நாமிருக்க* இவளும் ஒன்று எண்ணுகின்றாள்*
மருத்துவப் பதம் நீங்கினாள் என்னும்* வார்த்தை படுவதன் முன்*
ஒருப் படுத்திடுமின் இவளை* உலகளந்தானிடைக்கே.* 3.7.10.

ஞாலமுற்றும் உண்டு ஆலிலைத் துயில்* நாராயணனுக்கு* இவள்–
மாலதாகி மகிழ்ந்தனள் என்று* தாயுரை செய்ததனை*
கோலமார் பொழில் சூழ் புதுவையர்கோன்* விட்டுசித்தன்சொன்ன*
மாலை பத்தும் வல்லவர்கட்கு* இல்லை வருதுயரே.* (2) 3.7.11.

எட்டாம் திருமொழி
நல்லதோர் தாமரைப் பொய்கை* நாண் மலர் மேல் பனி சோர*
அல்லியும் தாதும் உதிர்ந்திட்டு* அழகு அழிந்தால் ஒத்ததாலோ*
இல்லம் வெறியோடிற்றாலோ* என் மகளை எங்கும் காணேன்*
மல்லரை அட்டவன் பின்போய்* மதுரைப் புறம் புக்காள் கொலோ?* (2) 3.8.1.

ஒன்றும் அறிவொன்றில்லாத* உருவறைக் கோபாலர் தங்கள்*
கன்று கால் மாறுமா போலே* கன்னி இருந்தாளைக் கொண்டு*
நன்றும் கிறி செய்து போனான்* நாராயணன் செய்த தீமை*
என்றும் எமர்கள் குடிக்கு* ஓர் ஏச்சுக் கொல் ஆயிடுங் கொலோ?* 3.8.2.

குமரி மணம் செய்து கொண்டு* கோலம் செய்து இல்லத்து இருத்தி*
தமரும் பிறரும் அறியத்* தாமோதரற்கு என்று சாற்றி*
அமரர் பதியுடைத் தேவி* அரசாணியை வழிபட்டு*
துமிலம் எழப் பறை கொட்டித்* தோரணம் நாட்டிடுங் கொலோ?* 3.8.3.

ஒருமகள் தன்னையுடையேன்* உலகம் நிறைந்த புகழால்*
திருமகள் போல வளர்த்தேன்* செங்கண்மால்தான் கொண்டு போனான்*
பெருமகளாய்க் குடிவாழ்ந்து* பெரும் பிள்ளை பெற்ற அசோதை*
மருமகளைக் கண்டுகந்து* மணாட்டுப்புறம் செய்யுங் கொலோ?* 3.8.4.

தம் மாமன் நந்தகோபாலன்* தழீஇக் கொண்டு என் மகள் தன்னை*
செம்மாந்து இரு என்று சொல்லிச்* செழுங்கயற் கண்ணும் செவ்வாயும்*

கொம்மை முலையும் இடையும்* கொழும் பணைத் தோள்களும் கண்டிட்டு*
இம்மகளைப் பெற்ற தாயர்* இனித் தரியாரென்னுங் கொலோ?* 3.8.5.

வேடர் மறக்குலம் போலே* வேண்டிற்றுச் செய்து என்மகளை*
கூடிய கூட்டமேயாகக்* கொண்டு குடிவாழுங்கொலோ?*
நாடும் நகரும் அறிய* நல்லதோர் கண்ணாலம் செய்து*
சாடிறப் பாய்ந்த பெருமான்* தக்க ஆ கைப்பற்றுங்கொலோ?* 3.8.6.

அண்டத்தமரர் பெருமான்* ஆழியான் இன்று என்மகளை*
பண்டப் பழிப்புக்கள் சொல்லிப்* பரிசற ஆண்டிடுங் கொலோ?*
கொண்டு குடிவாழ்க்கை வாழ்ந்து* கோவலப் பட்டம் கவித்து*
பண்டை மணாட்டிமார் முன்னே* பாதுகாவல் வைக்குங்கொலோ?* 3.8.7.

குடியில் பிறந்தவர் செய்யும்* குணமொன்றும் செய்திலன் அந்தோ!*
நடையொன்றும் செய்திலன் நங்காய்!* நந்தகோபன் மகன் கண்ணன்*
இடை இருபாலும் வணங்க* இளைத்திளைத்து என் மகள் ஏங்கி*
கடை கயிறே பற்றி வாங்கிக்* கை தழும்பு ஏறிடுங் கொலோ?* 3.8.8.

வெண்ணிறத்தோய் தயிர்தன்னை* வெள்வரைப்பின் முன் எழுந்து*
கண்ணுறங்காதே இருந்து* கடையவும் தான் வல்லள்கொலோ?*
ஒண்ணிறத் தாமரைச் செங்கண்* உலகளந்தான் என்மகளை*
பண்ணறையாப் பணிகொண்டு *பரிசு அற அண்டிடுங்கொலோ?* 3.8.9.

மாயவன் பின் வழிசென்று* வழியிடை மாற்றங்கள் கேட்டு*
ஆயர்கள் சேரியிலும் புக்கு* அங்குத்தை மாற்றமும் எல்லாம்*
தாயவள் சொல்லிய சொல்லைத்* தண் புதுவைப்பட்டன் சொன்ன*
தூய தமிழ்ப் பத்தும் வல்லார்* தூமணிவண்ணனுக்காளரே.* (2) 3.8.10.

ஒன்பதாம் திருமொழி
என் நாதன் தேவிக்கு* அன்று இன்பப்பூ ஈயாதாள்*
தன் நாதன் காணவே* தண் பூமரத்தினை*
வன்னாதப் புள்ளால்* வலியப் பறித்திட்ட*
என் நாதன் வன்மையைப் பாடிப்பற* எம்பிரான் வன்மையைப் பாடிப்பற.* (2) 3.9.1.

என் வில்வலி கண்டு* போவென்று எதிர்வந்தான்*
தன் வில்லினோடும்* தவத்தை எதிர்வாங்கி*
முன் வில் வலித்து* முது பெண்ணுயிருண்டான்*
தன் வில்லின் வன்மையைப் பாடிப்பற* தாசரதி தன்மையைப் படிப்பற.* 3.9.2.

உருப்பிணி நங்கையைத்* தேரேற்றிக் கொண்டு*
விருப்புற்று அங்கேக* விரைந்து எதிர்வந்து*
செருக் குற்றான், வீரம் சிதைய* தலையைச்-
சிரைத்திட்டான் வன்மையைப் பாடிப்பற* தேவகி சிங்கத்தைப் பாடிப்பற.* 3.9.3.

மாற்றுத் தாய் சென்று* வனம் போகே என்றிட*
ஈற்றுத் தாய் பின்தொடர்ந்து* எம்பிரான்! என்றுஅழ*
கூற்றுத் தாய் சொல்லக்* கொடிய வனம் போன*
சீற்றமிலாதானைப் பாடிப்பற* சீதை மணாளனைப் பாடிப்பற.* 3.9.4.

பஞ்சவர் தூதனாய்ப்* பாரதம் கைசெய்து*
நஞ்சுமிழ் நாகம்* கிடந்த நல்பொய்கை புக்கு*
அஞ்சப்பணத்தின்மேல்* பாய்ந்திட்டு அருள் செய்த*
அஞ்சன வண்ணனைப் பாடிப்பற* அசோதைதன் சிங்கத்தைப் பாடிப்பற.* 3.9.5.

முடியொன்றி *மூவுலகங்களும் ஆண்டு* உன்–
அடியேற்கு அருளென்று* அவன்பின் தொடர்ந்த*
படியில் குணத்துப்* பரதநம்பிக்கு* அன்று–
அடிநிலை யீந்தானைப் பாடிப்பற* அயோத்தியர் கோமானைப் பாடிப்பற.* 3.9.6.

காளியன் பொய்கை* கலங்கப் பாய்ந்திட்டு* அவன்–
நீள் முடி ஐந்திலும்* நின்று நடம் செய்து*
மீள அவனுக்கு* அருள் செய்த வித்தகன்*
தோள்வலி வீரமே பாடிப்பற* தூமணி வண்ணனைப் பாடிப்பற.* 3.9.7.

தார்க்கு இளந் தம்பிக்கு* அரசீந்து* தண்டகம்–
நூற்றவள்* சொல் கொண்டு போகி* நுடங்கிடைச்–
சூர்ப்பணகாவைச்* செவியொடு மூக்கு* அவள்–
ஆர்க்க அரிந்தானைப் பாடிப்பற* அயோத்திக்கரசனைப் பாடிப்பற.* 3.9.8.

மாயச் சகடமுதைத்து* மருது இறுத்து*
ஆயர்களோடுபோய்* ஆநிரைகாத்து* அணி–
வேயின் குழலூதி* வித்தகனாய்நின்ற*
ஆயர்களேற்றினைப் பாடிப்பற* ஆநிரைமேய்த்தானைப் பாடிப்பற.* 3.9.9.

காரார் கடலை அடைத்திட்டு* இலங்கைபுக்கு*
ஓராதான் பொன்முடி* ஒன்பதோடொன்றையும்*
நேரா அவன் தம்பிக்கே* நீள் அரசீந்த*
ஆராவமுதனைப் பாடிப்பற* அயோத்தியர் வேந்தனைப் பாடிப்பற.* 3.9.10.

நந்தன் மதலையைக்* காகுத்தனை நவின்று*
உந்திபறந்த* ஒளியிழையார்கள் சொல்*
செந்தமிழ்த் தென்புதுவை* விட்டுசித்தன்சொல்*
ஐந்தினோடைந்தும் வல்லார்க்கு* அல்லலில்லையே.* (2) 3.9.11.

பத்தாம் திருமொழி
நெறிந்த கருங்குழல் மடவாய்!* நின்னடியேன் விண்ணப்பம்*
செறிந்த மணி முடிச்சனகன்* சிலையிறுத்து நினைக்கொணர்ந்தது–
அறிந்து* அரசுகளைகட்ட* அருந்தவத்தோன் இடை விலங்க*
செறிந்த சிலை கொடு தவத்தைச்* சிதைத்ததும் ஓரடையாளம்.* (2) 3.10.1.

அல்லியம் பூமலர்க் கோதாய்!* அடிபணிந்தேன் விண்ணப்பம்*
சொல்லுகேன் கேட்டருளாய்* துணை மலர்க்கண் மடமானே!*
எல்லியம் போது இனிது இருத்தல்* இருந்ததோர் இட வகையில்*
மல்லிகை மாமாலை கொண்டு* அங்கு ஆர்த்ததும் ஓரடையாளம்.* 3.10.2.

கலக்கிய மாமனத்தனளாய்க்* கைகேசி வரம் வேண்ட*
மலக்கிய மாமனத்தனனாய்* மன்னவனும் மறாதொழிய*
குலக் குமரா! காடுறையப் போ என்று *விடைகொடுப்ப*
இலக்குமணன் தன்னொடும்* அங்கு ஏகியது ஓரடையாளம்.* 3.10.3.

வாரணிந்த முலை மடவாய்!* வைதேவீ! விண்ணப்பம்*
தேரணிந்த அயோத்தியர் கோன்* பெருந்தேவீ! கேட்டருளாய்*
கூரணிந்த வேல் வலவன்* குகனோடும் கங்கை தன்னில்*
சீரணிந்த தோழமை* கொண்டதும் ஓரடையாளம்.* 3.10.4.

மான் அமரும் மெல் நோக்கி!* வைதேவீ! விண்ணப்பம்*

கானமரும் கல் அதர் போய்க்* காடுறைந்த காலத்து*
தேனமரும் பொழிற் சாரல்* சித்திர கூடத்து இருப்ப*
பால் மொழியாய்! பரதநம்பி* பணிந்ததும் ஓரடையாளம்.* 3.10.5.

சித்திரகூடத்து இருப்பச்* சிறுகாக்கை முலைதீண்ட*
அத்திரமே கொண்டெறிய* அனைத்து உலகும் திரிந்தோடி*
வித்தகனே! இராமாவோ!* நின் அபயம் என்று அழைப்ப*
அத்திரமே அதன் கண்ணை* அறுத்ததும் ஓரடையாளம்.* 3.10.6.

மின்னொத்த நுண்ணிடையாய்!* மெய்யடியேன் விண்ணப்பம்*
பொன்னொத்த மான் ஒன்று* புகுந்து இனிது விளையாட*
நின் அன்பின் வழி நின்று* சிலைபிடித்து எம்பிரான் ஏக*
பின்னே அங்கு இலக்குமணன்* பிரிந்ததும் ஓரடையாளம்.* 3.10.7.

மைத்தகு மாமலர்க் குழலாய்!* வைதேவீ! விண்ணப்பம்*
ஒத்த புகழ் வானரக்கோன்* உடனிருந்து நினைத்தேட*
அத்தகுசீர் அயோத்தியர்கோன்* அடையாளம் இவை மொழிந்தான்*
இத்தகையால் அடையாளம்* ஈது அவன் கை மோதிரமே.* 3.10.8.

திக்கு நிறை புகழாளன்* தீ வேள்விச் சென்ற நாள்*
மிக்க பெருஞ்சபை நடுவே* வில்லிறுத்தான் மோதிரம் கண்டு*
ஒக்குமால் அடையாளம்* அனுமான்! என்று* உச்சிமேல்–
வைத்துக் கொண்டு உகந்தனளால்* மலர்க்குழலாள் சீதையுமே*. (2) 3.10.9.

வாராரும் முலைமடவாள்* வைதேவிதனைக்கண்டு*
சீராரும் திறல் அனுமன்* தெரிந்துரைத்த அடையாளம்*
பாராரும் புகழ்ப் புதுவைப்* பட்டர்பிரான் பாடல்வல்லார்*
ஏராரும் வைகுந்தத்து* இமையவரோடு இருப்பாரே.* (2) 3.10.10.

நான்காம்பத்து

முதல் திருமொழி

கதிராயிரம் இரவி* கலந்தெரித்தாலொத்த நீள்முடியன்*
எதிரில் பெருமை இராமனை* இருக்குமிடம் நாடுதிரேல்*
அதிரும் கழற் பொருதோள்* இரணியனாகம் பிளந்து* அரியாய்–
உதிரம் அளைந்த கையோடு இருந்தானை* உள்ளவா கண்டாருளர். (2) 4.1.1.

நாந்தகம் சங்கு தண்டு* நாணொலிச் சார்ங்கம் திருச்சக்கரம்*
ஏந்துபெருமை இராமனை* இருக்குமிடம் நாடுதிரேல்*
காந்தள் முகிழ் விரல் சீதைக்காகிக்* கடுஞ்சிலை சென்றிறுக்க*
வேந்தர் தலைவன் சனக ராசன்தன்* வேள்வியில் கண்டாருளர். 4.1.2.

கொலை யானைக் கொம்பு பறித்துக்* கூடலர்சேனை பொருதழிய*
சிலையால் மராமரமெய்த தேவனைச்* சிக்கென நாடுதிரேல்*
தலையால் குரக்கினம் தாங்கிச்சென்று* தடவரை கொண்டு அடைப்ப*
அலையார் கடற்கரை வீற்றிருந்தானை* அங்குத்தைக் கண்டாருளர். 4.1.3.

தோயம் பரந்த நடுவுசூழலில்* தொல்லை வடிவுகொண்ட*
மாயக் குழவியதனை நாடுறில்* வம்மின் சுவடுரைக்கேன்*
ஆயர் மடமகள் பின்னைக்காகி* அடல் விடை ஏழினையும்*
வீயப் பொருது வியர்த்து நின்றானை* மெய்ம்மையே கண்டாருளர். 4.1.4.

நீரேறு செஞ்சடை நீலகண்டனும்* நான்முகனும் முறையால்*

சீரேறு வாசகஞ் செய்ய நின்ற* திருமாலை நாடுதிரேல்*
வாரேறு கொங்கை உருப்பிணியை* வலியப் பிடித்துக் கொண்டு–
தேரேற்றி* சேனைநடுவு போர்செய்யச்* சிக்கெனக் கண்டாருளர். 4.1.5.

பொல்லா வடிவுடைப் பேய்ச்சிதுஞ்சப்* புணர் முலைவாய் மடுக்க–
வல்லானை* மாமணிவண்ணனை* மருவுமிடம் நாடுதிரேல்
பல்லாயிரம் பெருந்தேவிமாரொடு* பௌவம் ஏறி துவரை*
எல்லாரும் சூழச் சிங்காசனத்தே* இருந்தானைக் கண்டாருளர். 4.1.6.

வெள்ளை விளிசங்கு வெஞ்சுடர்த் திருச்சக்கரம்* ஏந்துகையன்*
உள்ளவிடம் வினவில்* உமக்கு இறை வம்மின் சுவடுரைக்கேன்*
வெள்ளைப்புரவிக் குரக்குவெல் கொடித்* தேர்மிசை முன்புநின்று*
கள்ளப் படைத் துணையாகிப்* பாரதம் கைசெய்யக் கண்டாருளர். 4.1.7.

நாழிகை கூறிட்டுக் காத்து நின்ற* அரசர்கள் தம்முகப்பே*
நாழிகை போகப்படை பொருதவன்* தேவகிதன் சிறுவன்*
ஆழிகொண்டு அன்று இரவி மறைப்பச்* சயத்திரதன் தலையை*
பாழில் உருளப் படைபொருதவன்* பக்கமே கண்டாருளர். 4.1.8.

மண்ணும் மலையும் மறிகடல்களும்* மற்றும் யாவுமெல்லாம்*
திண்ணம் விழுங்கி உமிழ்ந்த தேவனைச்* சிக்கென நாடுதிரேல்*
எண்ணற்கரியதோர் ஏனமாகி* இருநிலம்புக் கிடந்து*
வண்ணக் கருங்குழல் மாதரோடு* மணந்தானைக் கண்டாருளர். 4.1.9.

கரியமுகில் புரைமேனி மாயனைக்* கண்ட சுவடுரைத்து*
புரவிமுகம் செய்து செந்நெலோங்கி* விளை கழனிப்புதுவை*
திருவிற் பொலி மறைவாணன்* பட்டர்பிரான் சொன்ன மாலைபத்தும்*
பரவு மனமுடைப் பத்தருள்ளார்* பரமனடி சேர்வர்களே. (2) 4.1.10.

இரண்டாம் திருமொழி
அலம்பாவெருட்டாக்* கொன்று திரியும் அரக்கரை*
குலம் பாழ் படுத்துக்* குலவிளக்காய் நின்ற கோன்மலை*
சிலம்பார்க் கவந்து* தெய்வ மகளிர்களாடும் சீர்*
சிலம்பாறு பாயும்* தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. (2) 4.2.1.

வல்லாளன் தோளும்* வாளரக்கன் முடியும்* தங்கை–
பொல்லாத மூக்கும்* போக்குவித்தான் பொருந்தும்மலை*
எல்லாவிடத்தில் எங்கும்பரந்து* பல்லாண்டொலி*
செல்லா நிற்கும் சீர்த்* தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. 4.2.2.

தக்கார் மிக்கார்களைச்* சஞ்சலம்செய்யும் சலவரை*
தெக்கா நெறியே போக்குவிக்கும்* செல்வன் பொன்மலை*
எக் காலமும் சென்று* சேவித்திருக்கும் அடியரை*
அக்கானெறியை மாற்றும்* தண் திருமாலிருஞ்சோலையே. 4.2.3.

ஆனாயர்கூடி* அமைத்த விழவை* அமரர்தம்–
கோனார்க் கொழியக்* கோவர்த்தனத்துச் செய்தான் மலை*
வானாட்டில்நின்று* மாமலர்க் கற்பகத் தொத்திழி*
தேனாறுபாயும்* தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. 4.2.4.

ஒருவாரணம் பணிகொண்டவன்* பொய்கையில்* கஞ்சன்தன்–
ஒருவாரணம் உயிருண்டவன்* சென்றுறையும்மலை*
கருவாரணம்* தன்பிடி துறந்தோட* கடல்வண்ணன்–

திருவாணை கூறத்திரியும்* தண்திருமாலிருஞ்சோலையே. 4.2.5.

ஏவிற்றுச்செய்வான்* ஏன்றெதிர்ந்து வந்த மல்லரை*
சாவத் தகர்த்த* சாந்தணி தோள் சதுரன்மலை*
ஆவத்தனமென்று* அமரர்களும் நன்முனிவரும்*
சேவித்திருக்கும்* தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. 4.2.6.

மன்னர் மறுக* மைத்துனன்மார்க்கு ஒருதேரின்மேல்*
முன்னங்கு நின்று* மோழை யெழுவித்தவன் மலை*
கொன்னவில் கூர்வேற்கோன்* நெடுமாறன் தென்கூடற்கோன்*
தென்னன் கொண்டாடும்* தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. 4.2.7.

குறுகாத மன்னரைக்* கூடுகலக்கி* வெங்கானிடைச்—
சிறுகால் நெறியே போக்குவிக்கும்* செல்வன் பொன்மலை*
அறுகால் வரிவண்டுகள்* ஆயிரநாமம் சொல்லி*
சிறுகாலைப் பாடும்* தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. 4.2.8.

சிந்தப்புடைத்துச்* செங்குருதிகொண்டு* பூதங்கள்—
அந்திப்பலி கொடுத்து* ஆவத்தனம் செய் அப்பன்மலை*
இந்திர கோபங்கள்* எம்பெருமான் கனிவாய் ஒப்பான்*
சிந்தும் புறவில்* தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. 4.2.9.

எட்டுத் திசையும்* எண்ணிறந்த பெருந்தேவிமார்*
விட்டு விளங்க* வீற்றிருந்த விமலன் மலை*
பட்டிப் பிடிகள்* பகடு உ றிஞ்சிச் சென்று* மாலைவாய்த்—
தெட்டித் திளைக்கும்* தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. 4.2.10.

மருதப் பொழிலணி* மாலிருஞ்சோலை மலைதன்னை*
கருதியுறைகின்ற* கார்க் கடல் வண்ணனம்மான் தன்னை*
விரதம் கொண்டேத்தும்* வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன் சொல்*
கருதியுரைப்பவர்* கண்ணன் கழலிணை காண்பார்களே. (2) 4.2.11.

மூன்றாம் திருமொழி
உருப்பிணி நங்கை தன்னைமீட்பான்* தொடர்ந்தோடிச் சென்ற*
உருப்பனை யோட்டிக் கொண்டிட்டு* உறைத்திட்ட உறைப்பன்மலை*
பொருப்பிடைக் கொன்றை நின்று* முறியாழியும் காசும் கொண்டு*
விருப்பொடு பொன்வழங்கும்* வியன்மாலிருஞ்சோலையதே. (2) 4.3.1.

கஞ்சனும் காளியனும்* களிறும் மருதும் எருதும்*
வஞ்சனையில் மடிய* வளர்ந்த மணிவண்ணன் மலை*
நஞ்சுமிழ் நாகமெழுந்தணவி* நளிர்மாமதியை*
செஞ்சுடர் நாவளைக்கும்* திருமாலிருஞ்சோலையதே. 4.3.2.

மன்னு நரகன் தன்னைச்* சூழ்போகி வளைத்தெறிந்து*
கன்னி மகளிர் தம்மைக்* கவர்ந்த கடல்வண்ணன் மலை*
புன்னை செருந்தியொடு* புன வேங்கையும் கோங்கும் நின்று*
பொன்னரிமாலைகள்சூழ்* பொழில்மாலிருஞ்சோலையதே. 4.3.3.

மாவலி தன்னுடைய* மகன் வாணன் மகளிருந்த*
காவலைக் கட்டழித்த* தனிக்காளை கருதும்மலை*
கோவலர் கோவிந்தனைக்* குறமாதர்கள் பண்குறிஞ்சிப்*
பாவொலி பாடி நடம்பயில்* மாலிருஞ்சோலையதே. 4.3.4.

##பலபல நாழம் சொல்லிப்* பழித்த சிசுபாலன் தன்னை*
அலவலைமை தவிர்த்த* அழகன் அலங்காரன் மலை*
குலமலை கோலமலை* குளிர்மாமலை கொற்றமலை*
நிலமலை நீண்டமலை* திருமாலிருஞ்சோலையதே. (2) 4.3.5.

பாண்டவர் தம்முடைய* பாஞ்சாலி மறுக்கமெல்லாம்*
ஆண்டு அங்கு நூற்றுவர்தம்* பெண்டிர்மேல்வைத்த அப்பன்மலை*
பாண்தகு வண்டினங்கள்* பண்கள் பாடி மதுப்பருக*
தோண்டலுடைய மலை* தொல்லைமாலிருஞ்சோலையதே. 4.3.6.

கனங் குழையாள் பொருட்டாக்* கணைபாரித்து* அரக்கர்தங்கள்–
இனம் கழுவேற்றுவித்த* எழில்தோள் எம் இராமன்மலை*
கனம்கொழி தெள்ளருவி* வந்துசூழ்ந்து கல் ஞாலமெல்லாம்*
இனம் குழுவாடும் மலை* எழில்மாலிருஞ்சோலையதே. 4.3.7.

எரிசிதறும் சரத்தால்* இலங்கையினை* தன்னுடைய–
வரிசிலை வாயில் பெய்து* வாய்க் கோட்டம் தவிர்த்து உகந்த*
அரையன் அமரும் மலை* அமரரொடு கோனும்சென்று*
திரிசுடர் சூழும்மலை* திருமாலிருஞ்சோலையதே. 4.3.8.

கோட்டு மண் கொண்டிடந்து* குடங்கையில் மண் கொண்டளந்து*
மீட்டும் அதுண்டுமிழ்ந்து* விளையாடு விமலன் மலை*
ஈட்டிய பல்பொருள்கள்* எம்பிரானுக்கு அடியுறையென்று*
ஓட்டரும் தண் சிலம்பாறுடை* மாலிருஞ்சோலையதே. 4.3.9.

##ஆயிரம்தோள்பரப்பி* முடியாயிரம் மின்னிலக*
ஆயிரம் பைந்தலைய* அனந்த சயனன் ஆளும்மலை*
ஆயிரம் ஆறுகளும்* சுனைகள் பலவாயிரமும்*
ஆயிரம் பூம்பொழிலுமுடை* மாலிருஞ்சோலையதே. (2) 4.3.10.

மாலிருஞ்சோலையென்னும்* மலையை உடைய மலையை*
நாலிரு மூர்த்தி தன்னை* நால் வேதக் கடலமுதை*
மேலிருங் கற்பகத்தை* வேதாந்த விழுப்பொருளில்*
மேலிருந்த விளக்கை* விட்டுசித்தன் விரித்தனவே. (2) 4.3.11.

நான்காம் திருமொழி
நாவகாரியம் சொல்லிலாதவர்* நாள்தொறும் விருந்தோம்புவார்*
தேவகாரியம்செய்து* வேதம் பயின்று வாழ் திருக்கோட்டியூர்*
மூவர் காரியமும் திருத்தும்* முதல்வனைச் சிந்தியாத* அப்–
பாவ காரிகளைப் படைத்தவன்* எங்ஙனம் படைத்தான் கொலோ! (2) 4.4.1.

குற்றமின்றிக் குணம் பெருக்கிக்* குருக்களுக்கு அனுகூலராய்*
செற்றமொன்றும் இலாத* வண் கையினார்கள் வாழ்திருக்கோட்டியூர்*
துற்றி ஏழ் உலகுண்ட* தூமணிவண்ணன் தன்னைத் தொழாதவர்*
பெற்ற தாயர் வயிற்றினைப்* பெருநோய் செய்வான் பிறந்தார்களே. 4.4.2.

வண்ணநல் மணியும் மரகதமும் அழுத்தி* நிழலெழும்–
திண்ணைசூழ்* திருக்கோட்டியூர்த்* திருமாலவன் திருநாமங்கள்*
எண்ணக் கண்ட விரல்களால்* இறைப்பொழுதும் எண்ணகிலாது போய்*
உண்ணக்கண்ட தம் ஊத்தை வாய்க்குக்* கவளம் உந்துகின்றார்களே. 4.4.3.

உரகமெல்லணையான் கையில்* உறை சங்கம்போல் மடவன்னங்கள்*
நிரை கணம் பரந்தேறும்* செங்கமல வயல் திருக்கோட்டியூர்*

நரக நாசனை நாவில் கொண்டு அழையாத* மானிட சாதியர்*
பருகு நீரும் உடுக்குங் கூறையும்* பாவம் செய்தனதாங் கொலோ! 4.4.4.

ஆமையின் முதுகத்திடைக் குதிகொண்டு* தூமலர் சாடிப்போய்*
தீமை செய்து இள வாளைகள்* விளையாடு நீர்த் திருக்கோட்டியூர்*
நேமிசேர் தடங்கையினானை* நினைப்பிலா வலி நெஞ்சுடை*
பூமி பாரங்கள் உண்ணும் சோற்றினை வாங்கிப்* புல்லைத் திணிமினே. 4.4.5.

பூதம் ஐந்தொடு வேள்வியைந்து* புலன்களைந்து பொறிகளால்*
ஏதமொன்றுமிலாத* வண் கையினார்கள் வாழ் திருக்கோட்டியூர்
நாதனை நரசிங்கனை* நவின்றேத்துவார்கள் உழக்கிய*
பாத தூளி படுதலால்* இவ்வுலகம் பாக்கியம் செய்ததே. 4.4.6.

குருந்தம் ஒன்று ஒசித்தானொடும் சென்று* கூடியாடி விழாச்செய்து*
திருந்து நான்மறையோர்* இராப்பகல் ஏத்தி வாழ் திருக்கோட்டியூர்*
கருந்தட முகில்வண்ணனைக்* கடைக் கொண்டு கைதொழும் பத்தர்கள்*
இருந்த ஊரிலிருக்கும் மானிடர்* எத்தவங்கள் செய்தார்கொலோ! 4.4.7.

நளிர்ந்த சீலன் நயாசலன்* அபிமனதுங்கனை* நாள்தொறும்–
தெளிந்த செல்வனைச்* சேவகங்கொண்ட செங்கண்மால் திருக்கோட்டியூர்*
குளிர்ந்துறைகின்ற கோவிந்தன்* குணம் பாடுவாருள்ள நாட்டினுள்*
விளைந்த தானியமும் * இராக்கதர் மீது கொள்ளகிலார்களே. 4.4.8.

கொம்பினார் பொழில்வாய்க்* குயிலினம் கோவிந்தன் குணம் பாடுசீர்*
செம்பொனார் மதிள்சூழ்* செழுங் கழனியுடைத் திருக்கோட்டியூர்*
நம்பனை நரசிங்கனை* நவின்று ஏத்துவார்களைக் கண்டக்கால்*
எம்பிரான் தன சின்னங்கள்* இவர் இவரென்று ஆசைகள் தீர்வனே. 4.4.9.

காசின் வாய்க் கரம் விற்கிலும்* கரவாது மாற்றிலி சோறிட்டு*
தேச வார்த்தை படைக்கும்* வண் கையினார்கள் வாழ் திருக்கோட்டியூர்*
கேசவா! புருடோத்தமா!* கிளர் சோதியாய்! குறளா! என்று*
பேசுவார் அடியார்கள்* எந்தம்மை விற்கவும் பெறுவார்களே. 4.4.10.

சீதநீர் புடைசூழ்* செழுங் கழனியுடைத் திருக்கோட்டியூர்*
ஆதியான் அடியாரையும்* அடிமையின்றித் திரிவாரையும்*
கோதில் பட்டர்பிரான்* குளிர் புதுவைமன் விட்டுசித்தன்சொல்*
ஏதமின்றி உரைப்பவர்* இருடீகேசனுக்காளரே. (2) 4.4.11.

ஐந்தாம் திருமொழி

ஆசைவாய்ச் சென்ற சிந்தையராகி* அன்னை அத்தன் என் புத்திரர் பூமி*
வாசவார் குழலாள் என்று மயங்கி* மாளுமெல்லைக் கண்வாய் திறவாதே*
கேசவா! புருடோத்தமா! என்றும்* கேழலாகிய கேடிலீ! என்றும்*
பேசுவார் அவர் எய்தும் பெருமை* பேசுவான் புகில் நம் பரமன்றே. (2) 4.5.1.

சீயினால் செறிந்தேறிய புண்மேல்* செற்றல் ஏறிக் குழம்பிருந்து* எங்கும்–
ஈயினால் அரிப்புண்டு மயங்கி* எல்லை வாய்ச்சென்று சேர்வதன் முன்னம்*
வாயினால் நமோநாரணா என்று* மத்தகத்திடைக் கைகளைக்கூப்பி*
போயினால் பின்னை இத்திசைக்கு என்றும்* பிணைக்கொடுக்கிலும் போகவொட்டாரே.

சோர்வினால் பொருள் வைத்தது உண்டாகில்* சொல்லு சொல்லு என்று சுற்றும் இருந்து*
ஆர் வினவிலும் வாய் திறவாதே* அந்தகாலம் அடைவதன் முன்னம்*
மார்வம் என்பதோர் கோயில் அமைத்து* மாதவனென்னும் தெய்வத்தை நாட்டி*
ஆர்வம் என்பதோர் பூவிட வல்லார்க்கு* அரவ தண்டத்தில் உய்யலுமாமே. 4.5.3.

மேலெழுந்தது ஓர் வாயுக் கிளர்ந்து* மேல் மிடற்றினை உள் எழ வாங்கி*
காலும் கையும் விதிர் விதிர்த்தேறிக்* கண் உறக்கம் அது ஆவதன்முன்னம்*
மூலமாகிய ஒற்றை எழுத்தை* மூன்றுமாத்திரை உள் எழ வாங்கி*
வேலை வண்ணனை மேவுதிராகில்* விண்ணகத்தினில் மேவலுமாமே. 4.5.4.

மடிவழி வந்து நீர் புலன் சோர* வாயில் அட்டிய கஞ்சியும் மீண்டே*
கடைவழி வாரக் கண்டம் அடைப்பக்* கண்ணுறக்கம் அது ஆவதன் முன்னம்*
தொடை வழி உம்மை நாய்கள்கவரா* சூலத்தால் உம்மைப் பாய்வதும் செய்யார்*
இடைவழியில் நீர் கூறையும் இழவீர்* இருடீகேசன் என்று ஏத்தவல்லீரே. 4.5.5.

அங்கம்விட்டு அவை ஐந்தும் அகற்றி* ஆவி மூக்கினில் சோதித்த பின்னை*
சங்கம் விட்டவர் கையை மறித்துப்* பையவே தலை சாய்ப்பதன் முன்னம்*
வங்கம் விட்டு உலவும் கடற்பள்ளி மாயனை* மதுசூதனனை மார்பில்–
தங்க விட்டு வைத்து* ஆவதோர் கருமம் சாதிப்பார்க்கு * என்றும் சாதிக்கலாமே. 4.5.6.

தென்னவன் தமர் செப்பமிலாதார்* சே அதக்குவார் போலப்புகுந்து*
பின்னும் வன்கயிற்றால் பிணித்து எற்றிப்* பின் முன்னாக இழுப்பதன் முன்னம்*
இன்னவன் இனையான் என்றுசொல்லி* எண்ணி உள்ளத்து இருள் அற நோக்கி*
மன்னவன் மதுசூதனன் என்பார்* வானகத்து மன்றாடிகள் தாமே. 4.5.7.

கூடிக்கூடி உற்றார்கள் இருந்து* குற்றம் நிற்க நற்றங்கள் பறைந்து*
பாடிப் பாடி ஓர் பாடையிலிட்டு* நரிப் படைக்கு ஒரு பாகுடம்போலே*
கோடி மூடியெடுப்பதன் முன்னம்* கௌத்துவமுடைக் கோவிந்தனோடு*
கூடியாடிய உள்ளத்தர் ஆனால்* குறிப்பிடம் கடந்து உய்யலுமாமே. 4.5.8.

வாயொரு பக்கம் வாங்கி வலிப்ப* வார்ந்த நீர்க்குழிக் கண்கள் மிழற்ற*
தாய் ஒருபக்கம் தந்தை ஒருபக்கம்* தாரமும் ஒருபக்கம் அலற்ற*
தீ ஓருபக்கம் சேர்வதன் முன்னம்* செங்கண் மாலொடும் சிக்கெனச் சுற்ற–
மாய்* ஒருபக்கம் நிற்க வல்லார்க்கு* அரவ தண்டத்தில் உய்யலுமாமே. 4.5.9.

செத்துப் போவதோர் போது நினைந்து* செய்யும் செய்கைகள் தேவபிரான்மேல்*
பத்தராய் இறந்தார் பெறும் பேற்றைப்* பாழித்தோள் விட்டுசித்தன் புத்தூர்க்கோன்*
சித்தம் நன்கு ஒருங்கித் திருமாலைச்* செய்த மாலை இவைபத்தும் வல்லார்*
சித்தம் நன்கு ஒருங்கித் திருமால்மேல்*சென்ற சிந்தை பெறுவர் தாமே. (2) 4.5.10.

ஆறாம் திருமொழி

காசும் கரை உடைக் கூறைக்கும்* அங்கோர் கற்றைக்கும்–
ஆசையினால்* அங்கு அவத்தப் பேரிடும்* ஆதர்காள்!*
கேசவன் பேரிட்டு* நீங்கள் தேனித்து இருமினோ*
நாயகன் நாரணன்* தம் அன்னை நரகம்புகாள். (2) 4.6.1.

அங்கொருகூறை* அரைக்கு உடுப்பதன் ஆசையால்*
மங்கிய மானிட சாதியின்* பேரிடும் ஆதர்காள்!*
செங்கணெடுமால்!* சிரீதரா! என்று அழைத்தக் கால்*
நங்கைகாள்! நாரணன்* தம் அன்னை நரகம்புகாள். 4.6.2.

உச்சியில் எண்ணெயும்* சுட்டியும் வளையும் உகந்து*
எச்சம் பொலிந்தீர்காள்!* என் செய்வான் பிறர் பேர் இட்டீர்?*
பிச்சை புக்கு ஆகிலும்* எம்பிரான் திருநாமமே–
நச்சுமின்* நாரணன்* தம் அன்னை நரகம்புகாள். 4.6.3.

மானிட சாதியில் தோன்றிற்று* ஓர் மானிடசாதியை*

மானிட சாதியின் பேரிட்டால்* மறுமைக்கில்லை*
வானுடை மாதவா!* கோவிந்தா! என்று அழைத்தக்கால்*
நானுடை நாரணன்* தம் அன்னை நரகம்புகாள். 4.6.4.

மலமுடை ஊத்தையில் தோன்றிற்று* ஓர் மல ஊத்தையை*
மலமுடை ஊத்தையின் பேரிட்டால்* மறுமைக்கில்லை*
குலமுடைக் கோவிந்தா!* கோவிந்தா! என்று அழைத்தக்கால்*
நலமுடை நாரணன்* தம் அன்னை நரகம்புகாள். 4.6.5.

நாடும் நகரும் அறிய* மானிடப் பேரிட்டு*
கூடி அழுங்கிக்* குழியில் வீழ்ந்து வழுக்காதே*
சாடிறப் பாய்ந்த தலைவா!* தாமோதரா! என்று–
நாடுமின்* நாரணன்* தம் அன்னை நரகம்புகாள். 4.6.6.

மண்ணில் பிறந்து மண்ணாகும்* மானிடப் பேரிட்டு* அங்கு–
எண்ணமொன்று எண்ணியிருக்கும்* ஏழை மனிசர்காள்!*
கண்ணுக்கினிய* கருமுகில் வண்ணன் நாமமே–
நண்ணுமின்* நாரணன்* தம் அன்னை நரகம்புகாள். 4.6.7.

நம்பி பிம்பியென்று* நாட்டு மானிடப் பேரிட்டால்*
நம்பும் பிம்புமெல்லாம்* நாலுநாளில் அழுங்கிப்போம்*
செம்பெருந் தாமரைக் கண்ணன்* பேரிட்டு அழைத்தக்கால்*
நம்பிகாள்! நாரணன்* தம் அன்னை நரகம்புகாள். 4.6.8.

ஊத்தைக் குழியில்* அமுதம் பாய்வதுபோல்* உங்கள்–
மூத்திரப் பிள்ளையை* என் முகில்வண்ணன் பேரிட்டு*
கோத்துக் குழைத்துக்* குணலம் ஆடித் திரிமினோ*
நாத்தகு நாரணன்* தம் அன்னை நரகம்புகாள். 4.6.9.

சீரணி மால்* திருநாமமே இடத் தேற்றிய*
வீரணி தொல் புகழ்* விட்டுசித்தன் விரித்த*
ஓர் அணி ஒண் தமிழ்* ஒன்பதோடொன்றும் வல்லவர்*
பேரணி வைகுந்தத்து* என்றும் பேணியிருப்பரே. (2) 4.6.10.

ஏழாம் திருமொழி

தங்கையை மூக்கும் தமையனைத் தலையும் தடிந்த* எம் தாசரதிபோய்*
எங்கும் தன் புகழா இருந்து அரசாண்ட* எம் புருடோத்தமன் இருக்கை*
கங்கை கங்கையென்ற வாசகத்தாலே* கடுவினை களைந்திட கிற்கும்*
கங்கையின் கரைமேல் கைதொழ நின்ற* கண்டமென்னும் கடிநகரே. (2) 4.7.1.

சலம்பொதி உடம்பின் தழல் உமிழ் பேழ்வாய்ச்* சந்திரன் வெங்கதிர் அஞ்ச*
மலர்ந்து எழுந்து அணவு மணிவண்ண உருவின்* மால் புருடோத்தமன் வாழ்வு*
நலம் திகழ் சடையான் முடிக் கொன்றை மலரும்* நாரணன் பாதத் துழாயும்*
கலந்திழி புனலால் புகர்படு கங்கைக்* கண்டமென்னும் கடிநகரே. 4.7.2.

அதிர் முகமுடைய வலம்புரி குமிழ்த்தி* அழல் உமிழ் ஆழி கொண்டெறிந்து* அங்கு–
எதிர்முக அசுரர் தலைகளை இடறும்* எம் புருடோத்தமன் இருக்கை*
சதுமுகன் கையில் சதுப் புயன் தாளில்* சங்கரன் சடையினில் தங்கி*
கதிர்முக மணிகொண்டு எழி புனல் கங்கைக்* கண்டமென்னும் கடிநகரே. 4.7.3.

இமையவர் இறுமாந்திருந்து அரசாள* ஏற்று வந்தெதிர் பொருசேனை*
நமபுரம் நணுக நாந்தகம் விசிறும்* நம் புருடோத்தமன் நகர்தான்*
இமவந்தம் தொடங்கி இருங்கடல் அளவும்* இருகரை உலகிரைத்தாட*

கமையுடைப் பெருமைக் கங்கையின் கரைமேல்* கண்டமென்னும் கடிநகரே. 4.7.4.

உழுவதோர் படையும் உலக்கையும் வில்லும்* ஒண் சுடராழியும் சங்கும்*
மழுவொடு வாளும் படைக்கலம் உடைய* மால் புருடோத்தமன் வாழ்வு*
எழுமையும் கூடி ஈண்டிய பாவம்* இறைப் பொழுது அளவினில் எல்லாம்*
கழுவிடும் பெருமைக் கங்கையின் கரைமேல்* கண்டமென்னும் கடிநகரே. 4.7.5.

தலைப் பெய்து குமுறிச் சலம் பொதி மேகம்* சலசல பொழிந்திடக்கண்டு*
மலைப் பெருங்குடையால் மறைத்தவன் மதுரை* மால் புருடோத்தமன் வாழ்வு*
அலைப்புடைத் திரைவாய் அருந்தவ முனிவர்* அவபிரதம் குடைந்தாட*
கலப்பைகள் கொழிக்கும் கங்கையின் கரைமேல்* கண்டமென்னும் கடிநகரே. 4.7.6.

விற் பிடித்து இறுத்து வேழத்தை முறுக்கி* மேலிருந்தவன் தலைசாடி*
மற் பொருது எழப் பாய்ந்து அரையனை உதைத்த* மால் புருடோத்தமன் வாழ்வு*
அற்புதமுடைய ஐராவத மதமும்* அவர் இளம்படியர் ஒண்சாந்தும்*
கற்பக மலரும் கலந்திழி கங்கைக்* கண்டமென்னும் கடிநகரே. 4.7.7.

திரை பொருகடல் சூழ் திண்மதிள் துவரைவேந்து* தன் மைத்துனன்மார்க்காய்*
அரசனை அவிய அரசினை அருளும்* அரி புருடோத்தமன் அமர்வு*
நிரை நிரையாக நெடியன யூபம்* நிரந்தரம் ஒழுக்கு விட்டு* இரண்டு–
கரைபுரை வேள்விப் புகை கமழ் கங்கை* கண்டமென்னும் கடிநகரே. 4.7.8.

##வடதிசை மதுரை சாளக்கிராமம்* வைகுந்தம் துவரை அயோத்தி*
இடமுடை வதரி இட வகையுடைய* எம் புருடோத்தமன் இருக்கை*
தடவரை அதிரத் தரணி விண்டு இடியத்* தலைப் பற்றிக் கரை மரம்சாடி*
கடலினைக் கலங்கக் கடுத்திழி கங்கைக்* கண்டமென்னும் கடிநகரே. (2) 4.7.9.

##மூன்றெழுத்து அதனை மூன்றெழுத்து அதனால்* மூன்றெழுத்தாக்கி* மூன்றெழுத்தை–
ஏன்று கொண்டிருப்பார்க்கு இரக்கம் நன்குடைய* எம் புருடோத்தமன் இருக்கை*
மூன்றடி நிமிர்த்து மூன்றினில் தோன்றி* மூன்றினில் மூன்று உருவானான்*
கான்தடம் பொழில்சூழ் கங்கையின் கரைமேல்* கண்டமென்னும் கடிநகரே.(2) 4.7.10.

பொங்கொலி கங்கைக் கரைமலி கண்டத்து* உறை புருடோத்தமனடிமேல்*
வெங்கலி நலியா வில்லிபுத்தூர்க்கோன்* விட்டுசித்தன் விருப்புற்று*
தங்கிய அன்பால் செய்த தமிழ்மாலை* தங்கிய நாவுடையார்க்கு*
கங்கையில் திருமால் கழலிணைக்கீழே* குளித்திருந்த கணக்காமே. (2) 4.7.11.

எட்டாம் திருமொழி

மாதவத்தோன் புத்திரன்போய்* மறிகடல்வாய் மாண்டானை*
ஓதுவித்த தக்கணையா* உரு உருவே கொடுத்தானூர்*
தோத வத்தித் தூய் மறையோர்* துறை படியத் துளும்பி எங்கும்*
போதில் வைத்த தேன் சொரியும்* புனலரங்கம் என்பதுவே. (2) 4.8.1.

பிறப்பகத்தே மாண்டொழிந்த* பிள்ளைகளை நால்வரையும்*
இறைப் பொழுதில் கொணர்ந்து கொடுத்து* ஒருப்படுத்த உறைப்பனூர்*
மறைப் பெருந்தீ வளர்த்திருப்பார்* வரு விருந்தை அளித்திருப்பார்*
சிறப்புடைய மறையவர் வாழ்* திருவரங்கம் என்பதுவே. 4.8.2.

மருமகன் தன் சந்ததியை* உயிர்மீட்டு மைத்துனன்மார்*
உரு மகத்தே வீழாமே* குருமுகமாய்க் காத்தானூர்*
திருமுகமாய்ச் செங்கமலம்* திரு நிறமாய்க் கருங்குவளை*
பொருமுகமாய் நின்றலரும்* புனலரங்கம் என்பதுவே. 4.8.3.

கூன் தொழுத்தை சிதகுரைப்பக்* கொடியவள் வாய்க் கடிய சொல்கேட்டு*
ஈன்றெடுத்த தாயரையும்* இராச்சியமும் ஆங்கொழிய*
கான் தொடுத்த நெறி போகிக்* கண்டகரைக் களைந்தானூர்*
தேன் தொடுத்த மலர்ச்சோலைத்* திருவரங்கம் என்பதுவே. 4.8.4.

பெரு வரங்கள் அவை பற்றிப்* பிழக்குடைய இராவணனை*
உருவரங்கப் பொருதழித்து* இவ்வுலகினைக் கண் பெறுத்தானூர்*
குருவரும்பக் கோங்கு அலரக்* குயில்கூவும் குளிர்பொழில்சூழ்*
திருவரங்கம் என்பதுவே* என்திருமால் சேர்விடமே. 4.8.5.

கீழுலகில் அசுரர்களைக்* கிழங்கிருந்து கிளராமே*
ஆழிவிடுத்து அவருடைய* கருவழித்த வழிப்பனூர்*
தாழை மடல் ஊடு உரிஞ்சித்* தவளவண்ணப் பொடியணிந்து*
யாழின் இசை வண்டினங்கள்* ஆளம் வைக்கும் அரங்கமே. 4.8.6.

கொழுப்புடைய செழுங்குருதி* கொழித்து இழிந்து குமிழ்த்தெறிய*
பிழக்குடைய அசுரர்களைப்* பிணம் படுத்த பெருமானூர்*
தழுப்பரிய சந்தனங்கள்* தடவரைவாய் ஈர்த்துக்கொண்டு*
தெழிப்புடைய காவிரி வந்து* அடிதொழும் சீரரங்கமே. 4.8.7.

வல்லெயிற்றுக் கேழலுமாய்* வாளெயிற்றுச் சீயமுமாய்*
எல்லையில்லாத் தரணியையும்* அவுணனையும் இடந்தானூர்*
எல்லியம்போது இருஞ்சிறை வண்டு* எம்பெருமான் குணம்பாடி*
மல்லிகை வெண்சங்கூதும்* மதிளரங்கம் என்பதுவே. 4.8.8.

குன்றாடு கொழு முகில்போல்* குவளைகள்போல் குரைகடல்போல்*
நின்றாடு கண மயில்போல்* நிறமுடைய நெடுமாலூர்*
குன்றூடு பொழில் நுழைந்து* கொடியிடையார் முலை அணவி*
மன்றூடு தென்றலுமாம்* மதிளரங்கம் என்பதுவே. 4.8.9.

பருவரங்கள் அவைபற்றிப்* படையாலித்து எழுந்தானை*
செருவரங்கப் பொருது அழித்த* திருவாளன் திருப்பதிமேல்*
திருவரங்கத் தமிழ்மாலை* விட்டுசித்தன் விரித்தனகொண்டு*
இருவரங்கம் எரித்தானை* ஏத்தவல்லார் அடியோமே. (2) 4.8.10.

ஒன்பதாம் திருமொழி

மரவடியைத் தம்பிக்கு வான்பணையம் வைத்துப்போய்* வானோர்வாழ*
செருவுடைய திசைக் கருமம் திருத்தி வந்து உலகாண்ட* திருமால்கோயில்*
திருவடிதன் திருவுருவும்* திருமங்கைமலர் கண்ணும் காட்டி நின்று*
உருவுடைய மலர் நீலம் காற்றாட்ட* ஓ சலிக்கும் ஒளியரங்கமே. (2) 4.9.1.

##தன்னடியார் திறத்தகத்துத்* தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல்*
என்னடியார் அதுசெய்யார்* செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார் என்பர்போலும்*
மன்னுடைய விபீடணற்கா* மதிளிலங்கைத் திசைநோக்கி மலர்கண்வைத்த*
என்னுடைய திருவரங்கற்கு அன்றியும்* மற்றொருவர்க்கு ஆளாவரே? (2) 4.9.2.

கருளுடைய பொழில் மருதும்* கதக்களிறும் பிலம்பனையும் கடியமாவும்*
உருளுடைய சகடரையும் மல்லரையும்* உடைய விட்டு ஓசைகேட்டான்*
இருளகற்றும் எறி கதிரோன்* மண்டலத் தூடு ஏற்றிவைத்து ஏணிவாங்கி*
அருள் கொடுத்திட்டு அடியவரை* ஆட்கொள்வான் அமரும் ஊர் அணியரங்கமே. 4.9.3.

பதினாறாம் ஆயிரவர்* தேவிமார் பணிசெய்ய துவரை என்னும்*
அதில் நாயகராகி வீற்றிருந்த* மணவாளர் மன்னுகோயில்*

புதுநாண் மலர்க்கமலம்* எம்பெருமான் பொன்வயிற்றில் பூவேபோல்வான்*
பொதுநாயகம் பாவித்து* இருமாந்து பொன் சாய்க்கும் புனலரங்கமே. 4.9.4.

ஆமையாய்க் கங்கையாய்* ஆழ்கடலாய் அவனியாய் அருவரைகளாய்*
நான்முகனாய் நான்மறையாய்* வேள்வியாய்த் தக்கணையாய்த் தானும் ஆனான்*
சேமமுடை நாரதனார்* சென்றுசென்று துதித்து இறைஞ்சக் கிடந்தான் கோயில்*
பூமருவிப் புள்ளினங்கள்* புள்ளரையன் புகழ் குழறும் புனலரங்கமே. 4.9.5.

மைத்துனன்மார் காதலியை* மயிர் முடிப்பித்து அவர்களையே மன்னராக்கி*
உத்தரைதன் சிறுவனையும் உய்யக்கொண்ட* உயிராளன் உறையும்கோயில்*
பத்தர்களும் பகவர்களும்* பழமொழிவாய் முனிவர்களும் பரந்த நாடும்*
சித்தர்களும் தொழுது இறைஞ்சத்* திசைவிளக்காய் நிற்கின்ற திருவரங்கமே. 4.9.6.

குறட் பிரமசாரியாய்* மாவலியைக் குறும்பு அதக்கி அரசுவாங்கி*
இறைப் பொழிதில் பாதாளம் கலவிருக்கை* கொடுத்துகந்த எம்மான்கோயில்*
எறிப்புடைய மணிவரைமேல்* இள ஞாயிறு எழுந்தாற்போல் அரவணையின் வாய்*
சிறப்புடைய பணங்கள் மிசைச்* செழுமணிகள் விட்டெறிக்கும் திருவரங்கமே. 4.9.7.

உரம்பற்றி இரணியனை* உகிர் நுதியால் ஒள்ளிய மார்பு உறைக்கவூன்றி*
சிரம்பற்றி முடி இடியக் கண் பிதுங்க* வாய் அலரத் தெழித்தான் கோயில்*
உரம் பெற்ற மலர்க்கமலம்* உலகளந்த சேவடிபோல் உயர்ந்துகாட்ட*
வரம்புற்ற கதிர்ச் செந்நெல்* தாள் சாய்த்துத் தலை வணக்கும் தண்ணரங்கமே. 4.9.8.

தேவுடைய மீனமாய் ஆமையாய்* ஏனமாய் அரியாய்க் குறளாய்*
மூவுருவில் இராமனாய்* கண்ணனாய்க் கற்கியாய் முடிப்பான் கோயில்*
சேவலொடு பெடையன்னம்* செங்கமல மலரேறி ஊசலாடி*
பூவணைமேல் துதைந்து எழு* செம்பொடி ஆடி விளையாடும் புனலரங்கமே. 4.9.9.

செருவாளும் புள்ளாளன் மண்ணாளன்* செருச்செய்யும் நாந்தகமென்னும் ஒருவாளன்*
மறையாளன் ஓடாத படையாளன்* விழுக்கையாளன்*
இரவாளன் பகலாளன் என்னை ஆளன்* ஏழுலகப் பெரும் புரவாளன்*
திருவாளன் இனிதாகத்* திருக்கண்கள் வளர்கின்ற திருவரங்கமே. 4.9.10.

கைந் நாகத்து இடர் கடிந்த* கனலாழிப் படை உடையான் கருதும்கோயில்*
தென்னாடும் வடநாடும் தொழ நின்ற* திருவரங்கம் திருப்பதியின்மேல்*
மெய்ந்நாவன் மெய் அடியான் விட்டுசித்தன்* விரித்த தமிழ் உரைக்க வல்லார்*
எஞ்ஞான்றும் எம்பெருமான் இணையடிக் கீழ்* இணை பிரியாது இருப்பர் தாமே. 4.9.11.

பத்தாம் திருமொழி
துப்புடையாரை அடைவதெல்லாம்* சோர்விடத்துத் துணையாவரென்றே*
ஒப்பிலேனாகிலும் நின்னடைந்தேன்* ஆனைக்கு நீ அருள்செய்தமையால்*
எய்ப்பு என்னை வந்து நலியும்போது* அங்குஏதும் நானுன்னை நினைக்கமாட்டேன்*
அப்போதைக்கு இப்போதே சொல்லிவைத்தேன்* அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே! 4.10.1.

சாமிடத்து என்னைக் குறிக்கொள் கண்டாய்* சங்கொடு சக்கரம் ஏந்தினானே!*
நாமடித்து என்னை அனேக தண்டம்* செய்வதா நிற்பர் நமன்தமர்கள்*
போமிடத்து உன்திறத்து எத்தனையும்* புகாவண்ணம் நிற்பதோர் மாயை வல்லை*
ஆமிடத்தே உன்னைச் சொல்லிவைத்தேன்* அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே! 4.10.2.

எல்லையில் வாசல் குறுகச்சென்றால்* எற்றி நமன்தமர் பற்றும்போது*
நில்லுமின் என்னும் உபாயமில்லை* நேமியும் சங்கமும் ஏந்தினானே!*
சொல்லலாம்போதே உன் நாமமெல்லாம்* சொல்லினேன் என்னைக் குறிக்கொண்டுஎன்றும்*
அல்லல்படாவண்ணம் காக்கவேண்டும்* அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே! 4.10.3.

ஒற்றைவிடையனும் நான்முகனும்* உன்னையறியாப் பெருமையோனே!*
முற்றஉலகெல்லாம் நீயேயாகி* மூன்றெழுத்தாய முதல்வனேயா!*
அற்றது வாணாள் இவர்க்கு என்றெண்ணி* அஞ்சநமன்தமர் பற்றலுற்ற*
அற்றைக்கு நீஎன்னைக் காக்கவேண்டும்* அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே! 4.10.4.

பையரவினணைப் பாற்கடலுள்* பள்ளிகொள்கின்ற பரமமூர்த்தி!*
உய்யஉலகு படைக்கவேண்டி* உந்தியில் தோற்றினாய் நான்முகனை*
வையமனிசரைப் பொய்யென்றெண்ணிக்* காலனையும் உடனே படைத்தாய்*
ஐய! இனி என்னைக் காக்க வேண்டும்*அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே! 4.10.5.

தண்ணனவில்லை நமன்தமர்கள்* சாலக்கொடுமைகள் செய்யாநிற்பர்*
மண்ணொடு நீரும் எரியும் காலும்* மற்றும் ஆகாசமும் ஆகிநின்றாய்!*
எண்ணலாம்போதே உன்நாமமெல்லாம்* எண்ணினேன்,என்னைக் குறிக்கொண்டு என்றும்*
அண்ணலே! நீஎன்னைக் காக்கவேண்டும்*அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே! 4.10.6.

செஞ்சொல்மறைப் பொருளாகி நின்ற* தேவர்கள்நாயகனே! எம்மானே!*
எஞ்சலில் என்னுடை இன்னமுதே!* ஏழுலகுமுடையாய்! என்னப்பா!*
வஞ்சவுருவின் நமன்தமர்கள்* வலிந்துநலிந்து என்னைப்பற்றும்போது*
அஞ்சலமென்று என்னைக் காக்கவேண்டும்* அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே! 4.10.7.

நான் ஏதும் உன் மாயம் ஒன்றறியேன்* நமன்தமர்பற்றி நலிந்திட்டு*
இந்த ஊனேபுகேயென்று மோதும்போது*அங்கேதும் நான்உன்னை நினைக்கமாட்டேன்*
வானேய் வானவர் தங்கள் ஈசா!* மதுரைப் பிறந்த மாமாயனே!* என்–
ஆனாய்! நீஎன்னைக் காக்கவேண்டும்* அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே! 4.10.8.

குன்றெடுத்து ஆநிரை காத்த ஆயா!* கோநிரை மேய்த்தவனே! எம்மானே!*
அன்றுமுதல் இன்று அறுதியா* ஆதியஞ்சோதி மறந்தறியேன்*
நன்றும் கொடிய நமன்தமர்கள்* நலிந்து வலிந்து என்னைப் பற்றும்போது*
அன்றங்கு நீஎன்னைக் காக்கவேண்டும்* அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே! 4.10.9.

மாயவனை மதுசூதனனை* மாதவனை மறையோர்கள் ஏத்தும்*
ஆயர்களேற்றினை அச்சுதனை* அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானை*
வேயர்புகழ் வில்லிபுத்தூர்மன்* விட்டுசித்தன் சொன்ன மாலைபத்தும்*
தூய மனத்தனராகி வல்லார்* தூமணி வண்ணனுக்காளர் தாமே. (2) 4.10.10.

ஐந்தாம் பத்து

முதல் திருமொழி

வாக்குத் தூய்மை இலாமையினாலே* மாதவா! உன்னை வாய்க்கொள்ள மாட்டேன்*
நாக்கு நின்னையல்லால் அறியாது* நான் அதஞ்சுவன் என் வசமன்று*
மூர்க்குப் பேசுகின்றான் இவனென்று* முனிவாயேலும் என்நாவினுக்கு ஆற்றேன்*
காக்கை வாயிலும் கட்டுரை கொள்வர்* காரணா! கருளக் கொடியானே! (2) 5.1.1.

சழக்கு நாக்கொடு புன்கவி சொன்னேன்* சங்கு சக்கரம் ஏந்து கையனே!*
பிழைப்பர் ஆகிலும் தம்மடியார் சொல்* பொறுப்பது பெரியோர் கடனன்றே*
விழிக்கும் கண்ணிலேன் நின் கண் மற்றல்லால்* வேறு ஒருவரோடு என் மனம் பற்றாது*
உழைக்கு ஓர் புள்ளி மிகையன்று கண்டாய்* ஊழி ஏழு உலகு உண்டு உமிழ்ந்தானே! 5.1.2.

நன்மை தீமைகள் ஒன்றும் அறியேன்* நாரணா! என்னும் இத்தனை அல்லால்*
புன்மையால் உன்னைப் புள்ளுவம் பேசிப்* புகழ்வான் அன்று கண்டாய் திருமாலே!*
உன்னும் ஆறு உன்னை ஒன்றும் அறியேன்* ஓவாதே நமோநாரணா! என்பன்*
வன்மையாவது உன் கோயிலில்வாழும்* வைஷ்ணவன் என்னும் வன்மை கண்டாயே. 5.1.3.

நெடுமையால் உலகேழும் அளந்தாய்!* நின்மலா! நெடியாய்! அடியேனைக்*
குடிமை கொள்வதற்கு ஐயுறவேண்டா* கூறை சோறு இவை வேண்டுவதில்லை*
அடிமையென்னும் அக் கோயின்மையாலே* அங்கங்கே அவை போதரும் கண்டாய்*
கொடுமைக் கஞ்சனைக் கொன்று நின்தாதை* கோத்தவன் தளை கோள் விடுத்தானே!4.

தோட்டம் இல்லவள் ஆத்தொழு ஓடை* துடவையும் கிணறும் இவையெல்லாம்*
வாட்டமின்றி உன்பொன்னடிக் கீழே* வளைப்பகம் வகுத்துக் கொண்டிருந்தேன்*
நாட்டு மானிடத்தோடு எனக்கு அரிது* நச்சுவார் பலர் கேழல் ஒன்றாகி*
கோட்டு மண் கொண்ட கொள்கையினானே!* குஞ்சரம் வீழக் கொம்பொசித்தானே! 5.1.5.

கண்ணா! நான்முகனைப் படைத்தானே!* காரணா! கரியாய்! அடியேன் நான்*
உண்ணா நாள் பசியாவது ஒன்றில்லை* ஓவாதே நமோநாரணா என்று*
எண்ணா நாளும் இருக்கு எசுர் சாம வேத* நாண்மலர் கொண்டு உன்பாதம்–
நண்ணா நாள்* அவை தத்துறும் ஆகில்* அன்று எனக்கு அவை பட்டினிநாளே. 5.1.6.

வெள்ளை வெள்ளத்தின் மேல் ஒருபாம்பை* மெத்தையாக விரித்து* அதன்மேலே–
கள்ள நித்திரை கொள்கின்ற மார்க்கம்* காணலாங்கொல் என்ற ஆசையினாலே*
உள்ளம் சோர உகந்தெதிர் விம்மி* உரோம கூபங்களாய்* கண்ண நீர்கள்–
துள்ளம்சோரத் துயிலணை கொள்ளேன்* சொல்லாய் யான் உன்னைத் தத்துறும் ஆறே. 5.1.7.

வண்ணமால் வரையே குடையாக* மாரி காத்தவனே! மதுசூதா!*
கண்ணனே! கரிகோள் விடுத்தானே!* காரணா! களிறட்ட பிரானே!*
எண்ணுவார் இடரைக் களைவானே!* ஏத்தரும் பெருங் கீர்த்தியினானே!*
நண்ணி நான் உன்னை நாள்தொறும் ஏத்தும்* நன்மையே அருள்செய் எம்பிரானே! 5.1.8.

நம்பனே! நவின்று ஏத்த வல்லார்கள்* நாதனே! நரசிங்கமது ஆனாய்!*
உம்பர்கோன் உலகேழும் அளந்தாய்* ஊழி ஆயினாய்! ஆழி முன்னேந்தி*
கம்ப மா கரிகோள் விடுத்தானே!* காரணா! கடலைக் கடைந்தானே!*
எம்பிரான்! என்னையாளுடைத் தேனே!* ஏழையேன் இடரைக் களையாயே. 5.1.9.

காமர் தாதை கருதலர் சிங்கம்* காண இனிய கருங்குழல் குட்டன்*
வாமனன் என் மரதக வண்ணன்* மாதவன் மதுசூதனன் தன்னை*
சேம நன்கமரும் புதுவையர்கோன்* விட்டுசித்தன் வியன் தமிழ்பத்தும்*
நாமமென்று நவின்றுரைப்பார்கள்* நண்ணுவார் ஒல்லை நாரணன் உலகே. (2) 5.1.10.

இரண்டாம் திருமொழி

நெய்க் குடத்தைப்பற்றி* ஏறும் எறும்புகள்போல் நிரந்து* எங்கும்–
கைக் கொண்டு நிற்கின்ற நோய்காள்!* காலம் பெற உய்யப்போமின்*
மெய்க் கொண்டு வந்து புகுந்து* வேதப்பிரானார் கிடந்தார்*
பைக் கொண்ட பாம்பணையோடும்* பண்டன்று பட்டினம் காப்பே. (2) 5.2.1.

சித்திரகுத்தன் எழுத்தால்* தென் புலக்கோன் பொறியொற்றி*
வைத்த இலச்சினை மாற்றித்* தூதுவர் ஓடி ஒளித்தார்*
முத்துத் திரைக்கடற் சேர்ப்பன்* மூதறிவாளர் முதல்வன்*
பத்தர்க்கு அமுதன் அடியேன்* பண்டன்று பட்டினம் காப்பே. 5.2.2.

வயிற்றில் தொழுவைப் பிரித்து* வன்புலச் சேவை அதக்கி*
கயிற்றும் அக்காணி கழித்துக்* காலிடைப் பாசம்கழற்றி*
எயிற்றிடை மண் கொண்ட எந்தை* இராப்பகல் ஓதுவித்து* என்னைப் –
பயிற்றிப் பணிசெய்யக்கொண்டான்* பண்டன்று பட்டினம் காப்பே. 5.2.3.

மங்கிய வல்வினை நோய்காள்!* உமக்கும் ஓர் வல்வினை கண்டீர்*
இங்குப் புகேன்மின் புகேன்மின்* எளிதன்று கண்டீர் புகேன்மின்*
சிங்கப்பிரான் அவன் எம்மான்* சேரும் திருக்கோயில் கண்டீர்*
பங்கப்படாது உய்யப்போமின்* பண்டன்று பட்டினம் காப்பே. 5.2.4.

மாணிக் குறளுருவாய* மாயனை என் மனத்துள்ளே*
பேணிக் கொணர்ந்து புகுத வைத்துக்கொண்டேன்* பிறிதின்றி *
மாணிக்கப் பண்டாரம் கண்டீர்* வலிவன் குறும்பர்கள் உள்ளீர்!*
பாணிக்க வேண்டா நடமின்* பண்டன்று பட்டினம் காப்பே. 5.2.5.

உற்றவுறு பிணிநோய்காள்!* உமக்கு ஒன்று சொல்லுகேன் கேண்மின்*
பெற்றங்கள் மேய்க்கும் பிரானுர்* பேணும் திருக்கோயில் கண்டீர்*
அற்றம் உரைக்கின்றேன்* இன்னம் ஆழ் வினைகாள்!* உமக்கு இங்கு ஓர்—
பற்றில்லை கண்டீர் நடமின்* பண்டன்று பட்டினம் காப்பே. 5.2.6.

கொங்கைச் சிறுவரை என்னும்* பொதும்பினில் வீழ்ந்து வழுக்கி*
அங்கோர் முழையினில் புக்கிட்டு* அழுந்திக் கிடந்து உழல்வேனை*
வங்கக் கடல்வண்ணன் அம்மான்* வல் வினையாயின மாற்றி*
பங்கப்படா வண்ணம் செய்தான்* பண்டன்று பட்டினம் காப்பே. 5.2.7.

ஏதங்கள் ஆயினவெல்லாம்* இறங்கல் இடுவித்து* என்னுள்ளே—
பீதகவாடைப் பிரானுர்* பிரம குருவாகி வந்து*
போதில் கமல வன்னெஞ்சம்* புகுந்தும் என் சென்னித்திடரில்*
பாத இலச்சினை வைத்தார்* பண்டன்று பட்டினம் காப்பே. 5.2.8.

உறகல் உறகல் உறகல்* ஒண்சுடராழியே! சங்கே!*
அறவெறி நாந்தக வாளே!* அழகிய சார்ங்கமே! தண்டே!*
இறவு படாமலிருந்த* எண்மர் உலோக பாலீர்காள்!*
பறவை அரையா! உறகல்* பள்ளியறைக் குறிக்கோண்மின். (2) 5.2.9.

அரவத்து அமளியினோடும்* அழகிய பாற்கடலோடும்*
அரவிந்தப் பாவையும் தானும்* அகம்படி வந்து புகுந்து*
பரவைத் திரை பல மோதப்* பள்ளி கொள்கின்ற பிரானை*
பரவுகின்றுன் விட்டுசித்தன்* பட்டினம் காவற் பொருட்டே. (2) 5.2.10.

மூன்றும் திருமொழி

துக்கச் சுழலையைச் சூழ்ந்து கிடந்த* வலையை அறப் பறித்து*
புக்கினில் புக்குன்னைக் கண்டு கொண்டேன்* இனிப் போக விடுவதுண்டோ?*
மக்கள் அறுவரைக் கல்லிடை மோத* இழந்தவள் தன்வயிற்றில்*
சிக்கென வந்து பிறந்து நின்றுய்!* திருமாலிருஞ்சோலை எந்தாய்! (2) 5.3.1.

வளைத்து வைத்தேன் இனிப் போகலொட்டேன்* உன்தன் இந்திர ஞாலங்களால்*
ஒளித்திடில் நின் திருவாணை கண்டாய்* நீ ஒருவர்க்கும் மெய்யன் அல்லை*
அளித்தெங்கும் நாடும் நகரமும்* தம்முடைத் தீவினை தீர்க்கலுற்று*
தெளித்து வலஞ்செய்யும் தீர்த்தமுடைத்* திருமாலிருஞ்சோலை எந்தாய்! 5.3.2.

##உனக்குப் பணி செய்திருக்கும் தவமுடையேன்,* இனிப்போய் ஒருவன்—
தனக்குப் பணிந்து* கடைத்தலை நிற்கை* நின்சாயை அழிவு கண்டாய்*
புனத்தினை கிள்ளிப் புது அவி காட்டி* உன் பொன்னடி வாழ்கவென்று*
இனக் குறவர் புதியது உண்ணும்* எழில் திருமாலிருஞ்சோலை எந்தாய்! (2) 5.3.3.

காதம் பலவும் திரிந்து உழன்றேற்கு* அங்கோர் நிழலில்லை நீரில்லை* உன்—
பாத நிழல் அல்லால் மற்றோர் உயிர்ப்பிடம்* நான் எங்கும் காண்கின்றிலேன்*

தூதுசென்ருய்! குரு பாண்டவர்க்காய்* அங்கோர் பொய் சுற்றம் பேசிச்சென்று*
பேதஞ்செய்து எங்கும் பிணம் படைத்தாய்!* திருமாலிருஞ்சோலை எந்தாய்! 5.3.4.

காலும் எழா கண்ண நீரும் நில்லா* உடல் சோர்ந்து நடுங்கி* குரல்–
மேலும் எழா மயிர்க்கூச்சும் அரு* எனதோள்களும் வீழ்வொழியா*
மால் உகளா நிற்கும் என் மனனே!* உன்னை வாழத் தலைப் பெய்திட்டேன்*
சேலுகளா நிற்கும் நீள்சுனை சூழ்* திருமாலிருஞ்சோலை எந்தாய்! 5.3.5.

எருத்துக் கொடியுடையானும்* பிரமனும் இந்திரனும்* மற்றும்–
ஒருத்தரும் இப் பிறவியென்னும் நோய்க்கு* மருந்து அறிவாருமில்லை*
மருத்துவனுய் நின்ற மாமணிவண்ணு!* மறு பிறவி தவிரத்–
திருத்தி* உன்கோயில் கடைப்புகப் பெய்* திருமாலிருஞ்சோலை எந்தாய்! 5.3.6.

அக்கரையென்னு மனத்தக் கடலுள் அழுந்தி* உன் பேர் அருளால்*
இக் கரையேறி இளைத்திருந்தேனை* அஞ்சலென்று கை கவியாய்*
சக்கரமும் தடக்கைகளும்* கண்களும் பீதகவாடையொடும்*
செக்கர் நிறத்துச் சிவப்புடையாய்!* திருமாலிருஞ்சோலை எந்தாய்! 5.3.7.

எத்தனை காலமும் எத்தனையூழியும்* இன்றொடு நாளையென்றே*
இத்தனை காலமும் போய்க் கிறிப் பட்டேன்* இனி உன்னைப் போகலொட்டேன்*
மைத்துனன்மார்களை வாழ்வித்து* மாற்றலர் நூற்றுவரைக் கெடுத்தாய்!*
சித்தம் நின்பாலது அறிதி அன்றே* திருமாலிருஞ்சோலை எந்தாய்! 5.3.8.

அன்று வயிற்றில் கிடந்திருந்தே* அடிமை செய்யல் உற்றிருப்பன்*
இன்று வந்து இங்கு உன்னைக் கண்டு கொண்டேன்* இனிப்போக விடுவதுண்டே?*
சென்று அங்கு வாணனை ஆயிரந்தோளும்* திருச் சக்கரம் அதனுல்*
தென்றித் திசைதிசை வீழச் செற்ருய்!* திருமாலிருஞ்சோலை எந்தாய்! 5.3.9.

சென்று உலகம் குடைந்தாடும் சுனைத்* திருமாலிருஞ்சோலை தன்னுள்–
நின்றபிரான்* அடிமேல் அடிமைத் திறம்* நேர்பட விண்ணப்பஞ்செய்*
பொன் திகழ் மாடம் பொலிந்து தோன்றும்* புதுவைக்கோன் விட்டுசித்தன்*
ஒன்றினேடு ஒன்பதும் பாட வல்லார்* உலகமளந்தான் தமரே. (2) 5.3.10.

நாலாம் திருமொழி

சென்னியோங்கு* தண்திருவேங்கடமுடையாய்!* உலகு–
தன்னை வாழநின்றநம்பீ!* தாமோதரா! சதிரா!*
என்னையும் என்னுடைமையையும்* உன் சக்கரப்பொறியொற்றிக்கொண்டு*
நின்னருளே புரிந்திருந்தேன்* இனிஎன்திருக்குறிப்பே? (2) 5.4.1.

பறவையேறு பரம்புருடா!* நீஎன்னைக் கைக்கொண்டபின்*
பிறவியென்னும் கடலும்வற்றிப்* பெரும்பதம் ஆகின்றதால்*
இறவு செய்யும் பாவக்காடு* தீக்கொளீஇ வேகின்றதால்*
அறிவையென்னும் அமுதவாறு* தலைப்பற்றி வாய்க்கொண்டதே. 5.4.2.

எம்மனு! என்குலதெய்வமே!* என்னுடையநாயகனே!*
நின் உளேனுய்ப் பெற்றநன்மை* இவ்வுலகினில்ஆர் பெறுவார்?*
நம்மன்போலே வீழ்த்தமுக்கும்* நாட்டிலுள்ள பாவமெல்லாம்*
சும்மெனுதே கைவிட்டோடித்* தூறுகள் பாய்ந்தனவே. 5.4.3.

கடல் கடைந்து அமுதம் கொண்டு* கலசத்தை நிறைத்தாற் போல்*
உடலுருகி வாய்திறந்து* மடுத்து உன்னை நிறைத்துக் கொண்டேன்*
கொடுமை செய்யும் கூற்றமும்* என்கோல் ஆடி குறுகப்பெரு*
தடவரைத்தோள் சக்கரபாணீ!* சார்ங்கவிற் சேவகனே! 5.4.4.

##பொன்னைக்கொண்டு உரைகல்மீதே* நிறமெழ உரைத்தாற்போல்*
உன்னைக்கொண்டு என்நாவகம் பால்* மாற்றின்றி உரைத்துக்கொண்டேன்*
உன்னைக்கொண்டு என்னுள்வைத்தேன்* என்னையும்உன்னிலிட்டேன்*
என்னப்பா! என்னிருடீகேசா!* என்னுயிர்க் காவலனே! (2) 5.4.5.

உன்னுடைய விக்கிரமம்* ஒன்றொழியாமல் எல்லாம்*
என்னுடைய நெஞ்சகம்பால்* சுவர்வழி எழுதிக்கொண்டேன்*
மன்னடங்க மழுவலங்கைக் கொண்ட* இராமநம்பீ!*
என்னிடைவந்து எம்பெருமான்!* இனியெங்குப்போகின்றதே? 5.4.6.

##பருப் பதத்துக் கயல்பொறித்த* பாண்டியர்குலபதிபோல்*
திருப்பொலிந்தசேவடி* என் சென்னியின்மேல்பொறித்தாய்*
மருப்பொசித்தாய்! மல்லடர்த்தாய்!* என்றென்று உன்வாசகமே*
உருப்பொலிந்த நாவினேனை* உனக்கு உரித்தாகினையே. (2) 5.4.7.

அனந்தன்பாலும் கருடன்பாலும்* ஐதுநொய்தாக வைத்து* என்–
மனந்தனுள்ளே வந்து வைகி* வாழச் செய்தாய் எம்பிரான்!*
நினைந்து என்னுள்ளே நின்று நெக்குக்* கண்கள் அசும்பொழுக*
நினைந்திருந்தே சிரமம் தீர்ந்தேன்* நேமிநெடியவனே! 5.4.8.

பனிக்கடலில் பள்ளிகோளைப்* பழகவிட்டு* ஓடிவந்துஎன்–
மனக்கடலில் வாழவல்ல* மாய மணாளநம்பீ!*
தனிக்கடலே! தனிச்சுடரே!* தனியுலகே என்றென்று*
உனக்கிடமாயிருக்க* என்னை உனக்கு உரித்தாக்கினையே. 5.4.9.

##தடவரை வாய் மிளிர்ந்து மின்னும்* தவள நெடுங்கொடிபோல்*
சுடரொளியாய் நெஞ்சினுள்ளே* தோன்றும் என்சோதிநம்பி!*
வடதடமும் வைகுந்தமும்* மதிள் துவராபதியும்*
இடவகைகள் இகழ்ந்திட்டு* என்பால் இடவகை கொண்டனையே. (2) 5.4.10.

வேயர் தங்கள் குலத்துதித்த* விட்டுசித்தன் மனத்தே*
கோயில்கொண்ட கோவலனைக்* கொழுங்குளிர் முகில்வண்ணனை*
ஆயரேற்றை அமரர்கோவை* அந்தணர்தம் அமுதத்தினை*
சாயைபோலப் பாடவல்லார்* தாமும் அணுக்கர்களே. (2) 5.4.11.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.